

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
199 C 8 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
199 C 8 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
199 C 8 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
199 C 8 [1]

CORNELII GISELBERTI

PLEMPII

AMSTERODAMVM

MONOGRAMMON.

AMSTERODAMI
Apud Ioannem VValschardum

clj bc xvi.

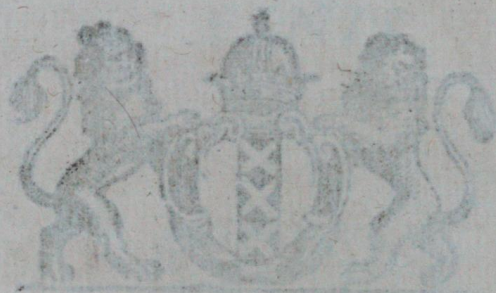

CORNELII GISELBERTI

P L E M P I I

AMSTERODAMVM

MONOGRAMMORVM

SALVETE
CIVES, aut FRATRES.

Amsterdam nostrum, vestram omnium in gratiam, unus ego verbis, ceu penicillo, non nisi delineavi. Priscum illud, atq; primum; quod profectò colore nullo fuit: ut umbra. Non igitur e squillâ mox rosam feci. Verba quidem ordine, non quo vulgus, at modulatum: quia & sic loqui in iuventute didiceram; & gratiorem fore vestris auribus sermonem ejusmodi putabam; Superis etiam (quod existimât nonnulli) familiarem. Peccavero tamen hic aliquid; nec id caverò: Scio. Nam de antiquis semper novi errores existunt: & populus ita linguam habet, ut cujusvis rei partem saltem aliquam culpet. Meâ ipsius censurâ, putaminibus istis, de quibus enata hæc aquila, discutiendis; isti Amsterodamo, de quo hoc nunc ingens excusum, lustrando impense ludibundus operam dedi. Serium profectò non hoc habui negotium; majus operæpretium facturum, si pleniore aliquando vultu patriam ostendero; nactus hortatores, & auctores, qui colorem unâ suggerant. Nihil prætereâ volebam: bene valete, ac morosi ne estote.

P R Æ L V D I V M.

PRætori, patribus sex & triginta verendis,
Consulibus quatuor, iudicibusque novem :
Nō quantum nūc, sed quantum olim erat, Amsterodamum :
Debeo iure suum, dedico jure meum.
Exiguum, fateor ; sed quod miretur & hostis
Crescere in immensum mox potuisse modum.
Urbis optimavi primordia inania verbis ;
Ut merito nunc hæc corpus habere putes.
Quid facerem ? vacuam nervorum, & sanguinis umbram
Condere pagellæ, credo, fuisset opus.
Sit licet ille brevis, feci ut liber esset ; id arti
Debebit semper patria cara meæ.
Auctores vehemens potuissem tradere Divos ;
Longaque præclaris somnia principijs.
Facturasque fidem potuissem fingere causas :
Staret & exemplis stultitia ista suis.
Prisca sub obscuram perierunt sæcula noctem :
Semper in obscuris ludere fama solet.
Et cita credulitas populum rapit : adde loquelæ
Frontis, & ingenij pondera, verus eris.
Nolebam naso mungendos preindere cives :
Fallere, dispereat, qui putat esse jocum.
Quando erit illa dies, cantare disertus ut ausim,
Quantam te tacitus, patria, civis amo ?
Quanta tuum haud nôsti Guidonem, quantaque certas
Vincere, & eximijs urbibus esse prior.
Nō ego tum minimos quasi dinumerabo capillos,
Non ego verrucas dinumerabo tuas.
Non mihi tum pleno nugarum copia cornu,
Sordes, quisquilia, scrutaque carmen erunt.

Sed

Sed majestatem memorabo, ac pondera prudens
Illa, quibus tibi tu mox eris ipsa gravis.
Sit tamen in fatiis magis, ac magis opto superstes
Esse, & inexhausto robore stare diu.
Stare, quoad vincas melior, meliorque teipsam:
Mensuram superes major & ipsa tuam.
Interea haud ullo falles fucata colore,
Nomen & a vultus simplicitate ferēs.
Dicesque, ut possint annum cognoscere cives,
Versiculis facta es quo monogramma meis:
Cum nova in occasum per fossas quattuor irem,
Carmine Plempiaco sum celebrata vetus.
Ut quoque blanda aliquid tu des mihi velle viderer,
Si canerem laudes blandus & ipse tuas:
Maclaremve probris, quos insectaris ut hostes,
Vexaremque tuas trux inimicitias.
Nunc sat erit prami, tibi si non vanus amabor:
Munera versiculis postulo nulla meis:
Ni tamen est munus, si qua hic mala culpa, moneri:
Difficilis tibi, neu sis mea Musa mihi.
Omnibus at leviter licuit peccare poetis:
Non eris in vatem, patria, dura tuum.
Oris enim modò non, linguæque facillimus error
Scribendo culpam vix manus ipsa cavet.
Ardua magnorum quæ nunc es cura virorum,
Verbula terrori non decet esse tibi.
Sollicitas alijs addant tenuissima mentes
Sibila, qui Zephyris virus adesse putant.
Si tamen usque adeò es teneris nimis auribus, ac te
Lædi, cum minimè læderis, ægra, putas.
Sique tuam planè me scribere vis ad amissim,
Ut cogat voti carcere stare tui.
Anno ; cancella ; pro verbis verba repone :
Da modò simplicitas sis mihi salva vetus.
Historias alij, seu scribant denique nugas,
Dura vetustati bella movere solent.

A 3

Scribere

Scribere ego videar non ut novus : alta vetustas
 Me tenet : at possum non gravis esse tibi.
 Nec gravis esse volo : dum sit prudentia verbis,
 Et scribam rectis rebus amica, sat est.
 Ut modulis possis tamen inclarescere nostris,
 Et plus quam solo nomine nota mices.
 Nocteque depulsâ mea sit vice Musa lucernæ,
 Fomiteque, atque oleo quæ sit alenda tuo.
 Ne stolidum vulgus tenebris bona carmina damnet,
 Digna que, quæ pereant, garrula turba putet.
 Nam stolidos & habes, & habes, mihi crede, loquaces
 Permultos; quanquam vix ea turba tua est.
 Seu tua, seu non est, chartas exosa disertas
 Nil credit vili pulchrius esse lucro.
 O lucrum pulchris res oppositissima rebus!
 O lucrum Musis, res inimica bonis!
 Frænet inhumanos prudens nisi rector avaros,
 Patria, nulla tua est fama, nec ulla mea est.
 Sed jam fræandos a te quoque constat avaros:
 Gratia nam Musis quæ sit habenda doces.
 Bibliotheca sacro patet instructissima sumptu:
 Hanc videat, sibi qui bellus ab ære placet.
 Porticus auget opes formosis nixa columnis:
 Plus ad doctrinam pompa modesta facit.
 Sed jam tempus eò, quò cepi, fortiùs ire;
 Ducta mora est ipso in limine longa fatis.
 Quod felix, faustum, fortunatumque sit ergo,
 Et nullo fati pondere triste mali:

C. G. PLEMPPII
AMSTERODAMVM
MONOGRAMMON.

Qua mihi magna pates genuino, patria, civi,
Hoc mea te tandem carmine Musa canit.
Haud magnam tamen, at qualis prope nulla fuisti:

Versiculis quasi nec digna futura meis.

Qualis an urbs esses, possunt haesisse videri

Fata, parum solido mox statuenda solo.

An, simul ac minimo capisses vertice tolli,

Fulmine non equidem, ast igne cremanda fores.

Lis elementorum fuit haec manifesta tuorum:

Invitâ terrâ fit locus unda tibi.

Te magis invitâ rogus & depascitur undâ:

Non rogus ille malus, credo, sed omen erat.

Stultitia est fatis contraria fata putare:

Non rogus ille rogus, fulgor, & omen erat.

Hæc tua per terras, tua clara per æquora fama est:

Splendor is est plenus lucis honore tuus.

A statione sonans, obhumato & nomen ab Amstro

Amstelredamum convenienter habes.

Amstel nempe fuit, qui nunc bene dicitur Amster,

Et sinit Amstelys nomen inesse vetus.

Qui quoque, quas ambit, dat clara vocabula terris

Vix terris, tam sunt ignis, & unda simul.

Amster

*Amster ego haud video quis debeat esse Latinis,
Ex ipsa nisi sit forte vocandus aqua.*

* Emmer/
mer. *Emster enim vulgo est: paullo secus* haustra vocatur;
Amne quod his liquida nempe petantur aqua.*

*Amne quidem, cui nomen aqua quoque forte dederunt:
Vnde nec ampullis nomen inesse negem.*

*Vnde suum sumpsit, si Dis placet, amphora nomen;
Nomen est unde ambix, Amasis, ama suum.*

* Am/
seugam.
* Ama. *Nutrici unde dedit* Germanum nomen* Iberus;
Stillet ab uberibus quod, quasi fonte, liquor.*

* Ammen. *Pascua pratero, qua dixit amena vetustas
Belgica, quod liquidis cincta rigentur aquis.*

* Am-
hroot / pa-
nis succu-
lentus, sive
nutriens.
* Amme-
lalicu. *Pratero* ambrosiam, et madefactas nectare* mappas,
Fabula quas Como fert placuisse Iovi.*

*Denique pratero, qui saxea mollit, amorem,
Pectora, qui lachrimis mollior ipse fuis.*

*Hoc etiam haud nihil est, quod Hebraeis unda vocetur
Non nisi diversis ordine litterulis.*

*Vt mare Romanis, tenerisq, uti mamma puellis:
Manat ea, ac liquido turgida lacte madet.*

*Amsterus esse amnis poterat, tuq, Amsterdamum:
Hoc in te, fateor, plus ego nomen amem.*

*Sic aures non sis nimis offensura Latinas:
Ah, male dant multi nomina multa tibi.*

*Sesquipedaliter hi vocitant Amstelreodamum:
His fracti sexus Amsterodama places.*

Amstel-

MONOGRAMMON.

9

Amsteldamum alijs, alijs magis Amstelodamum:

Tam vario puerum nomine mater amet.

Iamdudum ex qua re statio quoque nomen haberet

Nostra laborabam dicere; mutus eram.

Qui tamen (haud ignoro) ratem instruit, expedit, ornat,

Re bene mercator fungitur ille sua.

Consulit ille suis rationibus, & sibi praesto est:

Ac plane dicta pro statione facit.

Quinetiam haud a re Graecus procul ire videtur

Sermo, notat fluidas cum stationis aquas.

Ultima pars vocis, tantam qua nominat urbem,

Amstelredamum quanta sonare solet:

Esse quoque a Graijs, vel ab ipsis esse Latinis,

Esse tamen Batavis & genuina potest.

Multa quidem multis durant communia linguis

Verba: quod haud ullo me penes in dubio est.

Insuper at Batavis, numero ac discrimine rerum,

Lingua locuturis non satis una fuit.

Si damus a Graijs, domitis pars consonat undis:

Si damus a populis esse, Latine, tuis:

Mox obturatum plane quadrabit in amnem,

Qui sic extremus denique damna capit.

Damna quidem, quoniam prohibetur liber abire:

Occlusa quod aquis dissociantur aquae.

Cum nomen patriae germana locutio finit,

*Enecta obiecta mole notantur aquae.

B

Quam

*do-am/
d'am/ uc
do-je/
d'je.

Quam vetus hoc autem dederit seu rusticus auctor,
Seu vir honoratâ nobilitate, latet.

Vrbs quæ nunc magna est, cum nil nisi viculus esset,
Amstelredammum tum quoque dicta fuit.

Nec Sanoredammum (mibi avos dedit.) est quia vicus,
Inde minus nomen capit habere suum.

Parvarum rerum quoque nomina parva putantur:
Fuerunt cum rebus nomina magna suis.

Ludit in istarum quoque nomine vulgus aquarum,
Cis quas Amstelij spes statuere suas.

Est, cui non ullo titubât sententia nutus:
Audet is, ut certus, talia verba loqui.

Sex veniunt, et sex abeunt lunaribus horis:
Ex illo iustum* tempore nomen habent.

Dixerit Iæos, nihil attinet, ipsa vetustas
Pisces, Iæas quæ male dixit aquas.

Nomen ego Titij potius de nomine sumptum
Dixero, vel magè de nomine, Tiphij, tuo.

Nempe priore tuum, Titij quoque parte secundâ
Tempus apud Batavos significare solet.

Quale per alternos abit, atque revertitur æstus:
*Littera cum resonat mystica, semper abit.

Observata scias olim sua tempora nautis,
Tum discedentis, tum redeuntis aquæ.

Hanc opportunum vocitabant temporis ergo
Nomine suadentis, seu prohibentis iter.

Hacten-

* r'getij/
rtij.

* r'ij.

Hactenus iste: meam magis urget opinio mentem,

Quâ vetus * Ieis sit bene nomen aquis.

* het ij/t'is
id est aqua.

Affirmabo nihil, res est incerta: sed audi:

Nomen habet glacies unde Latina sum? (vum:

Hanc vitream bene vulgus aquam putat esse Bata-

Est aqua * vitrea, quam frigida cogit hyems.

* glasijs/
glacies.

Danubius, quod abundet aquis, quoque dicitur Ister:

Nomen ob hanc causam forsân & Indus habet.

Forsân &, Adriacum que longè præterit æquor,

Italia, & fluctus despicit, Iva, tuos.

Isala propterea solet, ac solet Isula dici;

A circumfusus insula quin & aquis.

Addo: lacus, frater quibus antè Bemeſter, ab * eſcâ

* Worme
meer/
Pou
meer.

Nomina, pisciculi quâ capiuntur, habent.

Proxima tres ab ijs capit urbs insigne lituras,

I quod & his, lacuum nomen & i sit aquis.

Hinc etiam in tabulis est Y reperire vetustis,

Indultuque ratis, Quarte Philelme, tuo.

Nil refert gemino bifidum si vertice distet:

Postulat hoc signo littera longa moram.

Non a Pythagorâ est: Batarvis ita scribere mos est

Et nunc, & pridem mos fuit ille catis.

Hæc qui vera putat, vocet Ieas licet undas,

Et struat Ieo prandia pisce sibi.

Si tamen Amſtelys placeat satis esse disertis,

Nomine aquas dicant nobiliore suas.

B 2

Ipsa

Ipsa vadosa nimis bene nominat ostia Pampus,
 Qui stricto modicas gurgite ructat aquas.
 Quos tempestivos Antverpia dicere fluctus
 Assolet, hos Scaldim vult magis esse suum.
 Nomine cur nostras alio non dicimus undas,
 Quàm quod rusticitas (est rude) prisca dedit?
 Amsterodamensem deceat prodire Senatum,
 Quem pompa sacrum dixerit antè, die.
 Perque suburbanum festiuis lintribus equor,
 Plebe per hoc etiam velificante, vehi.
 Sitque operapretium sonitus audire tubarum,
 Tympanicum murmur, cymbalicumque melos.
 Tum bene præfari, bonaque ac bona dicere verba,
 Et faustum dignis figere nomen aquis.
 Denique bombardis celum, ac pulsare tonastris,
 Inque urbem letâ puppe redire suam.
 Pocula non addo: neque enim mihi tradere mens est,
 Quo bene pompa sit hæc percelebranda modo.
 Res bona digna foret memorari, & in Acta referri
 Publica: fit novitas ritè patrata vetus.
 Romanus celsâ sonitum de turre datura
 AERA vocat flamen nomine quæque suo. (sum:
 Lustrat aquis, bona verba canit, bonaque, ac bona rur-
 Idque novâ fieri relligione negat.
 Est, ait, a tritavis ad nos transmissa nepotes,
 Illaque, vaticinor, posteritatis erit.

Hand-

Haudquaquam durum est maiorum moribus uti.

Nemo vetustatem non reverenter amat.

Ingenium cunctis sic est mortalibus, & sic

A priscis species est sua danda novis.

Vnde sed & nostris, rogitas, sint nomina Templis?

Nomina priscorum ponere cura fuit.

Cura fuit sacrâ sed non sine ponere pompâ:

Ritus in augustis pondera rebus habet.

Huc & emax quod adhuc venit undiq; turba quotânis,

Sollemni ritus missa peracta facit.

Patria, tota nova es, ritusque exosa vetustos;

Remque putes nimiam religione geri.

Nulla superstitio est brutis dare nomina rebus;

Nomina mox portis tu dabis aucta novis.

Nulla superstitio est comitem producere turbam,

Inque salutatis ponere nomen aquis.

Tu quoque Mauritium magno ratem honore vocasti,

Quae maris Eoi fluctibus apta foret.

Et cum Mauritio letissima vina bibisti;

Poculaque, & risus plebe sequente tuos.

Non augusta minus navis stetit Amsterodamum.

Aurea non fulsit Sol, neque Luna minus.

Vidit eas Indus toto niger orbe remotus,

Estque in ijs albos visus amare viros.

Adriacos arrhâ fluctus dignantur, & auro,

Ac longo in transtris ordine turba sedent.

*Nec non distringunt tormenta sonora quot annis ;
 De Venetis verum si mihi fama refert.
 Ast ego si queras quonam rear esse vocandas
 Nomine, facundus quas amo civis, aquas.
 Nescio : sed certè nomen felicibus aptum
 Credo bonum, ac notum quod procul Indus amet.
 Vtpote celsus apex nostrarum est India rerum :
 Inde dies nobis clariùs orta micat.
 India nunc nostris est pene domestica nautis :
 Dura nec annosum pectora mollit iter.
 Prasertim comites audentibus esse puellis ;
 Vidi, quæ forti diceret ore vale.
 Est via, quæ solvunt ; dedit illi nomina Bantas :
 Littera Romano ne sit in ore tripes.
 Quæ dedit esse suas, det ijs simul India nomen ;
 Nobile det nostris India nomen aquis.
 Indus erunt ; faveo, iubeoque favere poetas
 Frater, & Amstelios iure favere meos.
 Utque suis dicat, veneratus adoro Senatum,
 Fluctibus ; Indus eras, Indus es, Indus eris.
 Imora : quin igitur Batavorum dicimus Indum :
 Dicimus ; ac nomen fluctibus Indus inest.
 Fluctibus Indus inest nomen (sensisse recordor)
 Qui, cum non essent, tum tamen Indus erant.
 Fluctibus his quondam glacies Semblea stupendo
 Nomen ab eventu grande datura fuit.*

Tam

Tam duram est ausus tentare Barentius Arcton:

Hoc maiora tulit nemo pericla viro.

Perventurus erat Sinicas citus hospes ad oras,

Quod breve spectabat, si patuisset iter.

Quique argentens hinc ventis rapientibus isset,

Aureus ille domum mox rediturus erat.

Fregit hyems fortes, rabidumq; invicta laborem

Reppulit, haud ulli per via facta rati.

Me mittente viros regeres tu carbasa: tu, qui

Scis rigido liquidas esse sub axe vias.

Non est ulla mihi timido data laurea vati;

Sed possem casus scribere, credo, tuos.

Ingenij nostri modulum, immoderate Barenti,

Tu superas factis: dicere multa leve est.

Error hic obtrusit durissima pectora morti;

Aut vite, pra qua mors quoque lata foret.

Frigidus horror erat sic vivere: * frigidus horror

Nomen habet Batava voce, quod Indus, idem.

Indus enim mihi sunt, quas Iaeas vocat undas

Patria: quae tinnit, littera saepe perit.

Sape notes * quartam nostro sermone caducam:

Est, ubi vanescant tinnula, & illa simul.

Missaque per varias vetus it concordia linguas:

Ipsa procul Batavis India verba dedit.

Prisca superstitio nostrum si polluat aevum,

Vulgus aquis Indum credat inesse Deum.

* ijsing/
ijsen.
* manc/
mac:
Blinc/
blic:
lingo, lie:
stringo, strie
renei, tetr:
&c.
* lijdén/
lijen:
srijden/
srijen:
nuij den
nuijen.
* kanderé/
kijeren:
anderen/
acren:
wanderé/
waeren:
windel/
wiel:
munden/
muen/vul-
gò muijen:
rende,
teer:
interdum
contrario-
sensu; ut
minder/
mier:
ginder/
hier pro
gunder/
unde hin-
deren. &c.

Nec

*Nec nihil est Indus, mihi crede, vocante poëtâ :
 Carminibus melior nunc fluit ille meis.
 Carminibusque dabunt vitam cum pondere Musæ :
 Nunc quoquè quas adeò non pudet esse meas.
 Quæ patrum stabiles mecum versantur ad Indum;
 Mercurius licet hic multa dolosus agat.
 Et licet hic odijs sint a quibus urgear atris,
 Quòd mores prisca simplicitatis amem.
 Tranquillo tamen ut mihi sint mea commoda civi,
 Et faveant docto, patrioque boni.
 Quis neget esse bonos, quorum sedata potestas
 Efficit, ut sua sit res quoquè salva bonis?
 Non ego; fraterno mihi mitia pectora sensu:
 Te, patria, atque viros diligo corde tuos.
 Equibus ante alios Capitonibus utor amicis:
 Horum unus nostrâ consul in urbe pater.
 Vir mihi præclari causâ memorandus honoris,
 Dignus est ingentes qui regat unus opes.
 Filius haud longè Mudam tenet alter: ab illo
 Pondera iam Batavus magna cothurnus habet.
 Dignus ego certè, qui sic Capitonibus utar;
 Si bene longinquis fecit avitus amor.
 Olim Petrus avus curare negotia promptus
 Vnius non in rem Capitonis erat.
 Meque Giselbertus monuit pater (ò bonus!) est gens;
 Cognomen caput est; hanc volo semper ames.*

Herculè

Hercule, sunt etiam secreti vincula nexus;

Hec faciunt ut vir, quos neque novit, amet.

His & ego, & claro per me Capitonibus igne

lungor, & in densam cogor amicitiam.

Præcipuum verò dignor studiosus amore,

Ac veneror Petrum nomine, Muda, tuum.

Quem fratrem mihi Musa, deditque Batauvus Apollo,

Affinem Iuno, Mercuriusque parem.

Cuius adest iusta generosa modestia forma, &

Grande decus nugas nescia lingua loqui.

Hoofdius est autem nostro sermone vocandus:

Si tamen a capite hoc gens ea nomen habet.

Hoofdius ille suis utinam te, patria, rhythmis

Dignatus verum conderet auctor opus!

Quæ, reor, læis censenda recentior undis,

Amstelredamum si bene nomen habes.

Non dedit ipse tuis stationem puppibus Amster,

Ipsæ tuo quanquam primus in ore fuit:

Nec fuit exclusus, quasi sæpe recurreret, ipse;

Vnda sed aggeribus semper iniqua tuis.

Vnda, cui accessit, quæ pars decesserat Amstro,

Nomen ab Iæo iussa tenere* sale.

Seu magis a* tractu: fuit hoc porrectior Amster,

Liber in Iæas cum properaret aquas.

Has, quibus est etiam, quod credo, vetustior Amster:

Nomen enim prisca nobilitatis habet.

C

Sive

* Am-
brac.

* Am-rac.

Sive manus illum Batava, atq; industria fecit :

Seu bruti ingenium, futilitasq; soli.

Iaus nostro si fluctus in orbe fuisset

Ante Giselbertos secula bina tuos.

Tu quoque credo equidem in nostro orbe urbs facta fu-

Ante Giselbertos, patria cara, tuos. (isses)

Nulla magis ad questum sedes foret apta Batavis,

Quos olim cecos nempe fuisse negem.

Præsertim Amstelios. Prono loca digna videbant

Mercurio; & nervos expedire suas.

Rem facere aggressi : Sanoredamensibus unâ

Protinus haud lentis commoda certa sequi.

Ex illis abavus se contulit Amsterodamm,

Non iam piscosæ sollicitator aquæ.

Hic mihi, dixit, erit bene, eritque nepotibus olim;

Id quod ei felix cum Capitone fuit.

Si quis homo siccus, modò eram quia totus in illis,

Nit, ait, hic madidus, nil nisi garrit aquas.

Hoc sciat, esse in aquis meq; atq; ex mania, que me

Flumineo mergum progenière loco.

Patria nam tellus, cum læta exuberat æstas,

Corpora graminibus pascit opima suis.

Cum mala tempestas, & hyems pluviosa paludes

Obruit, est summa tum neque vultus humo.

Omnia sunt undæ, latitantque sub æquore campi :

Tranquillo facies hæc solet esse mari.

Huc

Huc nisi vis veniat velis remisque, profectò

Nescio quâ possit magna venire viâ.

Qui bene nos nôrit, Venetis putet esse secundos,

Tam prope quin ponto consideamus abest.

Summa ea pars cali est, a quâ descensus ad Arcton

Per triginta uno ceu minus octo gradus.

A quâ, surgenti quæ vix a sole cadentem

Separat a mediâ linea dicta die,

Per tres non totas procul est spectare fenestras :

Tertia nam plus quàm dimidiata patet.

Aula Giselberti locus hic erat ante quaterna

Seculaq; atq; annos, me numerante, decem.

Aula, cui parens longè Amster habebat honorem ;

Terraque, diductis quam rigat Amster aquis,

Aula aliquo firmata opere : id seu terrea moles,

Seu fuit egesto fossa sat alta solo.

Seu fuit abiegno constructum robore vallum :

Materies flammis apta perire fuit.

Et quid non possunt, quæso, consumere flammæ,

Vis quibus hostiles iunxit, & ira manus ?

Interioris erant etiam pomaria septi,

Arboribus positis ordine silva ferax.

Ordineq; ac numero ; spatium non defuit hortis :

Hic Pomona lares fixerat ipsa suos.

Quàm vetus arx illic steterit, quibus ardua saxis,

Me fugit ; arx illic sed tamen alta stetit.

*Haud a ponte procul, veteris cui nomen inheret ;
Alteriusque, olim qui puto iactus erat.*

*Ponte procul nec ab hoc, nomen cui transitus olim
Ipse sacerdotum, mystica pompa, dedit.*

* Que-
318.
Dieue-
318.

Tunc fuit, ut nunc est, ripa* contraria ripa :

Et locus, occasum quæ tenet, arcis erat.

Alter non segnes, tum pagus, alebat agrestes ;

Vnde vetustatis nunc quoque nomen habet.

Pagus, an oppidulum : nec id est dignoscere promptum ;

Incola me populus iudice turbafuit.

Amsterodamensi nimum distabat ab urbe,

Quam si nunc spectes, umbra popellus erat.

Proximus ast arcem pater obtinuisse videris

Ante Giselbertos, Angeloberte, tuos.

Vt quoque condideris non sum concedere pronus :

Est novus, esse tuum qui velit auctor opus.

Cur velit ignoro ; neque causam tradidit ipse :

Non moveant nostram tam citò verba fidem.

Ni gravis accedat ratio, est quæ pondere constet :

Credula plebs laudat præ novitate nihil.

Hinc ea nunc scriptis nugarum copia libris ;

Hinc ea magna meris gratia quisquilijs.

Atqui clarorum tu primus es Amsteliorum :

Longo præcedens ordine turba latent.

Nobilitate quidem nituere prioribus annis :

Nomina quæ fuerint dicere nemo potest.

Multa

*Multa fuisse reor : premit hac sub nube vetustas,
Atraque nox nullo sole fuganda tegit.*

Si tamen historicis hic tutum credere chartis,

Quod facio inductus cum ratione lubens.

Vulgus arundinibus tectas fluvialibus ades,

Atque humiles habuit, sed sine labe, casas.

Lembus in assiduo bene piscatoribus usus

Tunc erat, a quo gens Plempia nomen habet.

Lembus erat ; plempam dixit plebs rustica, qua nec

Iam didicit tenero mollius ore loqui.

Nomen amat durum, quia res durissima lembus :

Semper is in medijs frigora sentit aquis.

Continnatque dies, nec prompto fine laborat :

Plus vigilat noctes, plusque quiete caret.

Iure olim Amstelius proprio possederit aulam,

Municipesque domi rexerit ipse suos.

An Traiectini sacrorum munere regis,

Quo pius Amstelium neeteret ille suum.

Fallor, & obscuris dubiis rationibus erro :

Pars Traiectini maxima iuris erat.

Crederet si priscis liceat, quae vidimus, Actis :

Quidquid id est, clara vix reor esse nota.

Hoc patet : Hollandum defuncto, vixque sepulto

Principe (Dirconum septimus ille fuit.)

Nata superstes erat : felix sine matre fuisset :

Mater Adam Tungro iunxit Alisa viro.

Litem indignati Proceres, simul arma movebant :
Principis his princeps iam magè frater erat.
Principis abiecti, repeto, non ritè sepulti.
Heu, punxit viduos quàm dolor ille viros !
Sacra tuebatur qui Traiectina sacerdos
Maximus, aduersi pars bona Martis erat.
Nec miserabatur positum sine honore cadaver :
Nec deerat studijs fauctor, Alisa, tuis.
Aurea captabat numerandos pondera nummos,
Millia quæ perhibent pacta fuisse duo.
Inque suam Hollandos statuebat cogere curam :
Scilicet intererat ius retinere vetus.
Causa Giselbertum tetigit communis, ut hostes
Protinus Hollandos crederet esse suos.
Exciperet profugos cum Tungro blandus Alisam ;
Duceret, ac tuto sisteret ipse loco.
Sum brevis : Illud erat, rueret quòd in arma repente
Cimmarus, & sectus funderet agger aquas.
Illud erat, quòd in Amstelios quoque flamma penates
Iret, & arx valido cederet hausta rogo.
Sic quoque pometum perijt, Pomona recessit :
Interijt culti sic decus omne loci.
Inque casas haud ulla fuit clementia Vesta ;
Turbaque dilatâ rustica flevit ope.
Pons erat Amstelius, longum dixere priores ;
Iungebat ripas ligneus ille duas.

Vili-

Ut iliterque viam praebebat euntibus. iustus
 Desierit ripas iungere, necne, rogas?
 Nescio: nunc alius longi quoque nomina pontis
 Servat, abestque mea non procul ille domo.
 Si tamen est idem locus hic, quo longus est ante
 Pons fuit: Indeis, quas voco, distat aquis.
 Mille quidem passus, aut amplius; ordine quartus:
 Proximus arctoam te, nova Byrsa, videt.
 Quod quoque in ambiguo est, noster quot vixerit annos
 Quaero Giselbertus, plus diebusne decem?
 Miror; et annales quis homo sic scripserit istos,
 Infima quos pariter plebsque, patresque legunt.
 Amsterodamensis nimirum conditor urbis
 Claruit ante obitum, septime Dirco, tuum.
 Postquam obitum Iani, cuius mala fama parenti
 Velsanum thalamum succrepuisse canit.
 Si numeres annos, vicenis addere centum
 Conveniet: fuerit conditor ille senex.
 Perpetua fixum semel hoc si mente sedebat,
 Amstelredamum condere tempus erat.
 Crediderim potius vel a vi post tarda nepotem
 Fata Giselbertum (tertius ille fuit.)
 Oppidulum statuisse loco, quo vivere mallet,
 Quam procul a terris exul abesse suis.
 Cuncta quidem primus dubia sua credere sorti
 Visus amans litis, dissidijque fuit.

Nunc

Nunc Traiectinum magè, nunc te, Cimmarè, laudans :
 Sive gerenda forent bella, paratus erat.
 Seu fraus instituenda, suas socialiter artes,
 Iungebatque dolos haud grauis ille suos.
 Bis quinquagenos si vixit, & ampliùs annos,
 Harminium serò nactus, ut antè, parem.
 Extitit infelix diræ pars tertia culpa :
 Non illo tutus Florus ab hoste fuit.
 Ast ego, qui vulgò non dinumerantur, eorum
 Iste Giselbertus, credo, secundus erat.
 Vsu & apud Florum valuit primarius heros,
 Magnaque pars Batavæ nobilitatis erat.
 Amsterodamenses graviora incommoda passos,
 Res nimis ut miseris attenuata foret,
 Fovit, ut exhaustis vectigal munere Flori
 Cederet, id nec eos triste gravaret onus.
 Verba Latina manent, monumenta aq; muneris extant,
 Amstelium fracta signa vetusta rei.
 Magnum habitura diu pondus, si crimen abesset,
 Aquæ Giselberti vis truculenta manu.
 O scelus, ô tristi facinus mox clade piandum !
 Ob scelus haud bene sit me statuente meis.
 Qui rabidus gladio Dominum iugulavit ut hostem,
 Manibus, ô, penas datque, dabitque malis.
 Puppam Gerardi vitia vit Florus adulter?
 Fabula: fama quidem vult vitia esse vetus.

Nec

Nec non annales perhibent vitiâsse recentes,

Futile quos manibus vulgus, & aula terit.

Nuper idem retulit tragico vir nobilis ausu,

Iam caput ipsa summa quem bene Muda vocat.

Ore sed, ac decus is cultus sermonis adeptus

Sat beat eloquio patria verba suo.

Credere dissuadent veteres cum pondere rhythmici:

Verbulum in his ullum de scelere esse nego.

Vna enim adulterium vox visa sonare Batavis

Sunt duo nata merum verba notare iocum.

Qui iocus ad Venerem nequaquam pertinet ullam:

Dicat adulterium quis licet esse iocum.

Adde; cui ratio non est cur fidere non sit,

Totus de fædo crimine Beca tacet.

Heda refert. quid tum? tenet has iniuria chartas:

Fortè quod Heda refert, non tamen Heda refert.

Rem facit ambiguam verborum ibi turbidus ordo,

Absque quibus facilis sermo, bonusque foret.

Ridiculumque nimis nonos simul esse nepotes

Cæsos ob iuvenis nobile crimen avi.

Id tamen Heda refert? serò nugatur, & errat:

Posteritas priscis dat magis ausa fidem.

Famam rhythmographus (quisquis fuit ille virorum)

Principis haud voluit dedecorare sui?

Id quàm credamus, doceamur ut antè necesse est:

Callida non constat suspitione fides.

D

Nulla

Nulla viro bilis fuit, ut mussare sepulto
 Auderet modo de Principe turpe nefas?
 Vlla ne credebat mordere cadauera posse?
 Surdane spernebat Principis ossa viri?
 Ergo feros ausus cur inclamare latrones,
 Carnificumque malas exagitare manus?
 Cur stomachum insignem diris ostendere dictis,
 E Stygijs umbras si metuebat aquis?
 Sitque nefas, cuius Florum iusta ira necârit,
 Hunc veniâ prorsus destituisse virum.
 Qui non est veritus se vnum vexare toparcham,
 Accensus regem mordeat ille malum.
 Non is adulterium graue censeat esse tacendum,
 Si mala quæ chartis culpa notanda foret.
 Ignorare nec est facinus potuisse putandum,
 Fronte cui Florus notus est ipse fuit.
 Scilicet est Flori puerum, est qui no vit amicos,
 Non e postremâ nobilitate viros.
 Horum unum adiungit scriptor male nuperus istis,
 Carnifices Dominum qui rapuere suum.
 Vnica non geminanda errorem vocula fecit,
 Quâ sine non Euan Bassaris ulla vocet.
 Præterea somnus, si fors obrepserat ullus:
 Lapsus es ob somnum tu quoque, Homere, tuum.
 Ast o scriptorem sapientem, Principis atra
 Crimina qui didicit dissimulare sui!

Impi-

Impiaq; ambiguis scelera obtenebrare susurris
 Cum tacito gemitu quem dolor ipse docet.
 Ipse dolor, mentem verè qui pungit honestam,
 Heu, Domini facinus cum notat illa sui.
 Improbus est, quisquis populo peccata Deorum
 Suggest, ac fermè falsa referre solet.
 Nam bene præterquam quòd res est dura potenti
 Vivere, & in vitium magna libenter eunt :
 Clara vident omnes : melius sit prodere vulgum ;
 Vulgus in obscuris dormit adulterijs.
 Sæpe culinæ inter cantata labores
 Nil me femineâ nenia voce movet.
 Instaurata licet prisca in penetralibus aula :
 Aula solet populum fallere, quando canit.
 Quem sed & egregius Suelingius, aut amet Orpheus,
 Pars & ego sicci tinnulus assa chori :
 Accipio potius Florum non iure peremptum,
 Sortis & augustæ morte luisse decus.
 Regis erat pullus, foret ut regnare voluptas,
 Optatumque suo non minor esse patre.
 Artibus in studijs, quia vi non posset, habebat
 Subdere, & Hollandos exuperare suos.
 Surgebant animis iam dudum, ac viribus illi :
 Pene suo Princeps ordine motus erat.
 Illa, bono cui sit, cui sit pro munere funus,
 Letari cæso Principe turba solet.

D 2

Nil

Nil delectat enim nisi libertatis honestas ;
 Arte bene hanc aiunt, hanc bene caede peti.
 Exemploque nihil vel pace frequentius isto,
 Vel bello : rector, pugnet amet, ve, perit.
 Insidijs agitur nocturnis atque diurnis.
 Scitne truces monacho fama fuisse manus ?
 Si male cistellus, melius ferit acre venenum.
 Quae noceant, etiam lingua venena parit.
 Formula constringitur : pereas male, Flore ; virorum
 Nobilium caligas collutulare soles.
 Quam bene Tarquinium pepulit Romana iuventus,
 Tam bene nos hostes fractus adulter habes.
 Gens gladio acquisita sumus : pro vulnere vulnus ;
 Sic quoque nunc Batavis res repetunda sua est.
 Ah, facile est odijs unum discerpere multis ;
 Res non est unum perdere magna virum.
 Contra Principibus regnandi maxima mens est :
 Mens ea diuinus creditur esse furor.
 Qui ferat ? est, vigor est populo quoque celsus : id hoc est,
 Quod, nisi vi, nemo regnet, ovetque diu.
 Maiestas animis nimis ipsa virilibus apta est :
 Mortalesque velut regia turba sumus.
 Publica nobilitas res est, nullique negata :
 Sapius hinc sceptrum sordida dextra gerit.
 Viribus, ut vivat, Princeps cingatur, & armis :
 Illum sic etiam qui male perdat, erit.

Quisquis

Quisquis homo gestat, gestet diademat a cautè :

Nec pietas regi tut a sat esse solet.

Non ideo quisquam sapiens regnare recuset :

Condecorant summos summa pericla viros.

Hinc Deus ipse, hominum nulli nisi notus amore,

In cruce quarendum censuit esse decus.

Haud infelicem faciunt discrimina regem :

Ast ea, quæ victâ crimina lege valent.

Crimina percellit clarâ Deus igneus irâ,

Inque sacrum fatis addidit arma nefas.

Rex malus ipse sibi mortem consciscet, in illum

Si percussorum non ruat ulla manus.

Illud ego iubeam, regi sua vita perennet,

Nequitia pereat dum malus ipse sua.

Sed frustra iubeam : sunt factæ ad vulnera dextra :

Has, moneo, qui vis rex malus esse, cave.

Nate Giselberto, triplicansque hoc nomen, ab illo,

Quo perijt Florus, vulnere vulnus habes.

Tuque, paterque tuus. Pater, heu, procul occidit exul ;

Luxit & ereptis damna molesta bonis.

Sanguine prætereà Gerardo, & crimine iunctus

A socio dici latro latrone solet.

Hoc licet invito Florum perijisse putemus :

Nec nisi peccârit stultus amore senex.

Scilicet Harminij genero, Harminioque favebat,

Credulus illorum digna pericla suis.

Tu quoque non poteris tutò patris arce morari :
Ast animi procul haud ire virilis erat.
Nec fueras nisi patre nocens : sua quisque prehensus
Crimina, ni fugiat, proximus ipse luit.
Sape tamen tardos tetigit vindicta nepotes,
Tangere cum celeres non potuisset avos.
Si verum, Hornanus quod tradere Iunius audet,
Nescio quàm fretus, lapsus an addo, fide.
Sique Giselbertus fuit Iselstenius idem
(Nomina sunt eadem) qui fuit Amstelius.
Te citò correptum tetigit cum coniuge Bartâ :
Natus enim Floro principe Ianus erat.
Reliqueratque suos socero regnante Britannos ;
Mox & inexpertâ sumpserat arma manu.
Pontificem contra, qui Traiectina regebat
Sacra Brabantiaco vividus ingenio.
Et tua, quam modò cum, modò te sine Bartâ tenebat,
Arx erat Iselica flumina propter aquæ.
Nomen aquæ referens : hæc Iano cessit aperta
Belligero, dominum mox habitura Lupum.
Vulnus erat : gravius rebus fugere exul adeptis,
Nudus & attonsi Præsulis esse cliens.
Nec, nisi defuncto post dura biennia Iano,
In patriâ veterem querere sede locum.
Querere ; non id erat vi vallo, atq; arce potiri ;
Non id erat pontes ædificare tuos.

Mania

Mania non id erat, turresq; attollere in auras:
Non firmum solidâ figere sede pedem.
Primula non modicam rudimenta refingere in urbem:
Robore non id erat tutior esse novo.
Cimmarias sed erat conando arcessere flammâs,
Invidiamq; ausis conciliare sibi.
Aeger adhuc populus cum vulnere Principis esset,
Altaque non tegetet triste cadauer humus.
Amsterdamenses vetus hoc agit ardor ab igne,
Candor q; ingenuis provenit inde viris.
Ipse Giselbertus genuit, bustumque reliquit,
Nescius Amstelys fata favere suis.
Magna Philipporum cedant quibus arma duorum,
Cens libertati tendere inssa manu.
Bustum erat, atq; arcem penitus consumserat ignis:
Bullerat coctis fervidus Amster aquis.
Fabula Phœnicem vetus est ex igne renasci,
Tamque perire minus, quàm magis usta perit.
Huius more novum caput ignibus Amsterdamum
Extulit, ac lucem capit habere rogo.
Tempus abit; fugiunt anni; mora nulla; ruuntque
Præcipites (mirum tam citò posse) dies.
Ianus enim Iano mox cum succederet alter
(Non tibi, Flore, nepos, sed patruelis erat.)
Augente Hannoniâ nomen; bene frater amabat
Guidonem: Guido munere dignus erat.

Profuit

Profuit Amstelys accepto, ac præfuit ipsis
 Octo bis, atque annos (tempora certa) duos.
 Conspicuo intereà est non segniter ordine functus,
 Nempe ferens fratrum rebus amanter opem.
 Præstruxitque novis bona firmamenta paratis;
 Nosque, reor, ciues iussit is esse suos.
 Iura, magistratusque dedit, remque ordine nostram
 Composuit, sancto constituitque modo.
 Publica privatis coniunxit commoda lucris:
 Expedijtque viam, quâ peterentur opes.
 Quamque Giselbertus nequicquam caperat urbem
 Condere, Guido summum fecit ut esset opus.
 Nec Traiectenses apices cum vertice ferret,
 Amsterodamensi defuit ergo rei.
 Ceptorumque fuit Guido memor ipse suorum.
 Aut quis te primus, patria, cinxit aquis?
 Dic, age, dic; quis te portis incluserat, extra
 Quas quoque casca tibi dant monumenta locum?
 Illa quidem Quarto bene fers accepta Philelino,
 Nomine reque Bono qui patre dignus erat.
 Neptunum facilem locus opportunus habebat;
 Et ciues agiles fervida turba manus.
 Turpe viro sit id haud intellexisse videnti:
 Guido tamen prudens, Guido patrator erat.
 Patria, ferre potes; Guido tibi conditor esto;
 Guido Giselberto non minor ipse tuo.

Pur-

Purpureum alma decus voluit dare Roma neganti :

Tam cupidus nostri, tam studiosus erat.

A Ere alieno aras exolvit Guido, fociosque :

Regis enim locuples munere factus erat.

Ne qua videretur dilapsa pecunia luxu,

Parcus apud Francos rege vidente fuit.

Nobilis, ô, sanguis, thalamoque profectus ab alto!

Frons ornet nostros iam quoque picta lares.

Dignus Nestoreos Guido qui viveret annos,

Funere mortalis desijt esse bono :

Cum tria Templares iacuisse triennia ferret

Fama, nec e tumultis surgere posse suis.

Iam sectamur opes centum ter et amplius annos.

Ecquis avaritia denique finis erit ?

Crede mihi, quoque nostra suum Respublica finem

Querit, et ad vetus est post reditura nihil.

Hactenus hos poteram facilis conscribere versus,

A quibus haud multum, patria, frontis habes.

Currebant plures, sederant sine pondere verba :

Vana bonus sine me verba locutor amet.

Tene tuo mihi erit fortuna referre colore ?

Non ego, quae fueris prima, silebo diu.

Si modo sit casus veteres reperire libellos,

Materies chartis unde petenda novis.

Publica scrutari modo si quoque scrinia fas sit :

Credo, in ijs quaedam non reticenda latent.

E

Ipsè

Ipse etiam, iusto quem dignor honore, Senatus
 Multa patrum longà traditione tenet.
 In medium exponenda. tenet quoque nomina rerum
 Nempe veterum quid sibi casca velint.
 Simq; ego, qui versus faciam, non pauca docendus,
 Pollice qua nequeo sugere ducta meo.
 Sed si membrana veteres, si Curia desit,
 Forsan abortivam te tamen ipse dabo.
 Utque sit ingenij mihi nec minus, ac fuit antè,
 Carminibus forsitan nobilitabo meis.
 Res ea faxo tuis sit grata Quiritibus, in me
 Sinceros motus si quoque candor habet.
 Ni Deus huc annos neget, & nisi perneat ævum
 Antè mihi Lachesis, quam bene Musa canat.
 Nullum fata diem nobis sine lite dederunt,
 Inq; omnem horam mors ius habet atra suum,
 Præterea faciles mihi sunt in carmina Muse:
 Accuser, si te, patria, mutus amem.
 Otia nec desunt: neque causis luctor agendis;
 Bella quod officij plebs putat esse mei.
 Nec sit ab exemplis illud discedere honestis,
 Patria, patritio te canere ingenio.
 Iam tamen hoc tribui tibi (nec pro munere posco
 Munera; que mea sunt, debeo cuncta tibi.)
 Ut perdat vel aquis te nulla, vel ignibus etas.
 Quotquot amant Musas te, monogramma, legent.
 Civi-

Civibus eque tuis aliquem scripsisse Latine

Turba solacismis prorsus iniqua sciet.

Turba ea, qua magnum numero nunc occupat orbem,

Quaque libros nimia sedulitate legit.

Quae quoque turpe putat nugae nescire; diserta

Sint modo, & haud absint a novitate procul.

Tu brevis, ô, video, tamen, ô modicelle libelle,

Invenies hostes, ac patiere tuos.

Invidiaeque fero dente, ac laniabere morsu:

Perfer: agunt manes nunc quoque magna mali.

Sacra quoque, ah, sophia, ah, variam discrimine fado

Solvitur in sphingem: terror & ipsa sibi est.

Nempe & erunt, tibi qui studeant te ostendere tetrum;

Hircus adunca quasi cornua fronte geras.

Aut quasi rhinoceros magno sis bellua naso:

Aut quasi tam similis, quam canis ipsa, cani.

Testor ego: volui mala mens ut abesset, & hostis

Nil graviter dictam crederet esse sibi.

Est autem tenera multis nunc ulcus in aure,

Blanda quibus si non verba loquere, nocet.

Istis, dum lusi potero laesisse videri;

Ingenuum carmen nil nisi crimen erit.

Neglige: namque viris talis censebere iustis,

Qualis es; ac bene te scripsero civis ego.

FINIS.

Cornelio Plempio.

DVas iam a te epistolas accepi. quid dicam? affectui tuo debeo. Brumam meam laudas: sed vincis. Sic de AMSTERODAMO tuo judico. Bonum sanè civem agis sic scribendo: tribuis urbi, quantum nullæ divitiæ dabunt. Amo pietatem istam; te veneror bene in me quoque affectum, vale. Lovanij, occupatus scribo, in Arce VIII. Eid. Augusti clò lcc xv.

Tuus Erycius Puteanus.

Legendum.

Pag. 8. in marg. pro mer/emer.
Pag. 24. vers. 8. pro hocte, hoste.

CORNELII GISELBERTI
PLEMPII
QVISQVILIAE.

feu

ELEGIARVM

LIBER VNVS.

AMSTERODAMI
Apud Ioannem VValschardum

---

clb lbc xvi.

GORNELIUS GILBERTUS
PRAECEPTA
OVISSO VILLIAE
ELEGANTIA
LIBER VIVS

AMSTERODAMI
Apud Joannem Valchardum
1698

C. G. PLEMPH.

QVISQVILIAE.

ELEGIA I.

St in Parnasso nemus, est sua vatibus umbra :
 Est quoque, qui reddat carmina sacra, locus.
 Vt pote sunt divina hic omnia, & omnia nu-
 Te cantando neces ; mors tua numen erit. (men :

Nauseet hic aliquis, fiet quoque nausea sacra :
 Febricitet, sacra mox res quoque febris erit.

Hic pede equi factis, mihi crede, madentia limphis
 Mystica Pegasus stercora numen olent.

Numen inest folijs passim per gramina lapsis :
 Quisquilijs etiam numen inesse ferunt.

Abstulerat pridem me nescio quis furor illuc ;
 Estque sacer mecum factus is ipse furor.

Mox aderant Musæ, simul & facundus Apollo :
 Dixit Apollo prior : tu quoque noster eris.

Tu quoque noster eris, Musæ dixere secunde,
 Si vel quisquilijs versificator ames.

Quisquilia iam carmen erant, quas dexter amabam
 Tollere, dixisset si mihi Phæbus, abi.

Tollere erat studium, iuvenis ne forsitan abirem
 Nil Parnassiaci dignus habere sacri.

Turpe, diu quis ubi stet erit, nihil inde referre :
 Lecta peregrino littore concha placet.

Postquam

E4

Postquam animadverti (mata res mihi visa profecto)

Quisquilias Musis posse placere bonis.

Si quis eas gracilis modo versificator amaret,

Et modulis dignas crederet esse suis.

Mox miseros elegos animus cantare ferebat,

Et thalamis aptos vilia verba iocos.

Sum ratus hos minus haud placituros esse Camenis,

Quam nullo dignas carmine quisquilias.

Atq; id erat: placuere magis: sed dixit Apollo,

Que canis, haec aliquod nomen habere volunt.

Nonnihil habebam: mox libera lingua locuta est:

Has, age, Quisquilias nomino, Phabe, meas.

Risit is, ac Musis lepide annuit: unà ego risi.

Nunc bene Quisquilys nomen inesse puto.

Sunt, qui de nugis magnà cum laude loquantur:

Sunt, qui de magnis rebus inanè canant.

Verba ego materia si convenientia feci;

Ingenioq; usus non putor esse nimis:

Gaudeo, satque bene est: nolo nimis esse poëta:

Ambitiosa nec est digna Thalia coli.

E L E G. II.

A Te dictatis mihi, parve Cupido, libellis

Supposui flammis: molle peribit opus.

Non amo, quos scripsi te preceptore lepores:

Non amo desidia tot monumenta mea.

Ire

Ite leves versus Elegi, atq; Epigrammata in ignes :

Tu citò nata prius nunc citò, Musa, peri.

Carmina Quisquilias non ambitiosa profectò

Nescio cur tecum non abolenda putem.

Interea tua fata mihi celeranda videntur :

Vt pote iam pridem vivis inepta diu.

Perdite rem calidam mea carmina, perdite flamme

Antè labor Troiam perdere parvus erat.

Me facies quo vis magis ardentissima philtro,

Vique suâ superans pocula siccus amor.

Torruit : at multâ hos ignes virtute repressi ;

Extinxique faces, belle Cupido, tuas.

Dicebas, puer, inteream, nisi turpe cada ver

Mox eris, & stygia feda saburra ratis.

Mille in me missæ me præterière sagittæ ;

Iamq; erat in pharetris aurea nulla tuis.

Vtque scopo plumbum melius defigere posses,

Protinus exposui pectora nuda tibi.

Iam nec erat magni facies celestis : amari

Nempe videbatur, sed sine amore, sibi.

Ista verecundus cecini, & mea tota pudica

(Non etiam verò tetrica) Musa fuit.

Ingeniosa fuit, fuit & mea Musa diserta ;

Nobilis, ac forsan tota Latina fuit.

Verùm stulta fuit, fuit (hand excuso) Thalia

Mollis : id hanc flammis interijisse facit.

F

Bellus

*Bellus Aristarchus cantata Cupido probabat
 Somnia, & in nugas censor amicus erat.
 O, bene dicebat, gemis hic; bene faris in isto
 Carmine de tenebris, deque furore tuo!
 Cetera non refero: neque enim mala Musa peribit,
 Funere quo fiat notior illa suo.
 Ergo quidem vanas ardens solvatur ire auras
 Protinus, atque leves diffuat in cineres.
 Quotque libelli, & quam docta periëre papiri?
 Posteritas nugis nec sit amica meis.
 Tu quoque fama peri; nihil es nisi futilis aura:
 Nec gravis es; Notus, ah, te Zephyrusque ferunt.
 Tu facis, ut placeant, qui sunt procul; haud placituri,
 Si sint presentes: perfida fama peri.
 Es speciosa quidem sicut color Iridis: illum
 Credimus esse aliquid; scimus at esse nihil.
 Vidi ego, queis toto nomen tonat orbe sonorum,
 Quos colit Eoum litus, & Hesperium.
 Vidi, ac sum coram nihilo prohibente locutus:
 Gloria stat peregrè, vir iacet ipse domi.
 Gaudet, & exultat, qui se putat esse poetam,
 Et parat in calum versibus ire suis.
 Carmina sunt alæ, quales si fingere scisset
 Dedalus, Icarijs nomen ab esset aquis.
 Felix, qui abiectum potuit fugere altus amorem:
 Dignus erit quondam nomen habere viri.*

Qui

Qui pipit ipse suos veluti passerculus ignes,
 Ille parat capiti myrtea ferta suo.
 Ille gerat thyrsos, hederas, Bacchique corymbos,
 Qui Bacchum, & poto carmine vina canit.
 Debet Apollinea vates sua tempora lauro
 Cingere; id est caste, compositèque loqui.
 At refert, quo quis titulo sua fata superstes
 Transeat, ut memori vivat in orbe diu.
 Fama gravem sequitur, muliebrem infamia Musam:
 Nominibus varie vis rationis inest.
 Hæc decet, hæc maculat vivacia carmina demens,
 Culpâ immortalẽ quem iuvat esse sua.
 Ille suum ingenium decors, nomenque flagellat,
 Quem iuvat obscenos ore cacare iocos.
 Cum declarandis vox rebus verba ministret,
 Cur magis, heu, quàm res, cur magè verba placent?
 Verba indocti loqui prohibet censura poetas.
 Nonne minus vatem res vitiosa decet?
 Aut si nil refert quid rerum quisque loquatur,
 Omnis item vates psittacus esse potest.
 Et qui multa solet nullo discrimine turdus
 Dicere, & e vacuo fundere ventre sonos.
 Perfacile est levibus bona tempora perdere verbis:
 Surgit ab angustis nobile rebus opus.
 Pondus inest rebus; quibus addite verba, poeta:
 Ut peragant partes linguaque, mensque suas.

E L E G. III.

QVam prope pulchella, quas passim vulgus amamus,
 Quam prope materies sunt rationis inops!
 Fluxaque quam prope sunt, ac dempto corpora melle
 Mollia tangentes nata tenere manus!
 Condidit eximia statuarius arte puellam,
 Fictilis ut possit cera placere viris.
 Cerea, si Dea sit, dici queat illa Voluptas,
 Aut Venus, aut Veneris de Iove pulchra soror.
 Noxia, que vitam mortalibus eripit, illam
 (Si placeat Superis) huic dare Parca velit.
 Et dabit, & iam dat; iam iam dedit: ipsa repente
 Iam quoque, iam poterit viva puella loqui.
 Non loquitur? mihi crede, satis mox multa loquetur:
 Nulla solet mulier, nulla tacere diu.
 Protinus ipsa suos laudabit bella capillos,
 Laudabitque genas protinus ipsa suas.
 Frontem, oculos, dentes, laudabit garrula mentum,
 Collumque, atque humeros protinus ipsa suos.
 Audebitque suis Paphia postponere mammas,
 Et vitium vitio dicet abesse suo.
 Si tamen hoc vitium patitur natura vocari,
 Cuius abest casto nomen ab ore procul.
 Mox inferne volet quoque virgo venusta videri,
 Extolletque imos laudibus ipsa pedes.

Ex

Denique suadebit vel me, vel amate puellam,
 Quae similis forma nobilitate mihi.
 Quamque sit amplecti, quam dulcis habere voluptas :
 Querite ; non procul hinc fors an habenda latet.
 Ite viri ; moneo : Venus est mihi causa monendi :
 Illa Venus, cuius pars quoque magna mea est.
 Cuius ego exemplum, specimen, certusque character ;
 Ipse Amor ut matrem me putet esse suam :
 Audiet haec aliquis, fietq; infamis adulter,
 Atque laboratas dilapidabit opes.
 Cogetur prator duris ibi legibus uti ;
 Augustique petax pondere iuris erit.
 Tum reus haud dicet, nil dixit cerea nymphea ;
 Sed dicet, culpam si aserat illa mihi.
 Vile cor est homini, surdoq; ignobile sensu,
 Qui negat esse suo signa diserta modo.
 Sed tamen haec taceat de multis una puella :
 Spectanti species muta nocere potest.
 Qualis inest herbis sanandi vulnera virtus,
 Qualeque ledendi toxica virus habent.
 Vis in imaginibus talis quoque vivit honestis,
 Emendatque oculis hausta perinde viros.
 Talia imaginibus praesentia turpibus insunt,
 Dementantque oculis hausta venena viros.
 Heu, quae nequitia est pulchras spectare puellas !
 Si modo sit cerea frons speciosa, nocet.

De visa quis non flammam hausit imagine? quis non
In formâ magnum sensit inesse malum?

Hostis amet nudas Stygius spectare puellas:

Gratior est oculis vestis honesta meis.

Virgo iacet capite in cubitum incumbente, moventi

Tam similis, quam quæ crura, manusque movet.

Non movet; ah, stulti; totum est, quod creditis, error?

Marmoreo nullus prodit ab ore pudor.

Conde femur, si quid formosa iuvencula sentis:

Si quid frontis habes, conde puella femur.

Copore nuda iaces toto, neque virgo rubescis?

Sunt spectatores proxima turba viri.

Hanc, ago quam frustra tam multis alloquor, ingens

Haud secus ac Divam cernua turba colit.

Atque putat lepidæ spectari posse iuventæ

Tam tuto, puero quam gravis ora viri.

Habula longa fuit vultus, collum, atque mamilla:

Quicquid præterea est, fabula longa fuit.

Tum vero castæ nimis erubere puella;

Quaque pudica foret, discere tempus erat.

Multa autem videre: sed et risere; minusque;

Quam statua; multis, crede, pudoris erat.

Vna quidem rigido constans insigniter ore,

Si quoque quid tectum est, hoc videamus ait.

Quodq; erat obductum, femori velamen ademit:

Moxque quid in pulchro corpore turpe fuit.

Menda

Menda inhonesta nimis, nec nomine digna Latino :

De vitio nescit Musa pudica loqui.

Nemo mihi obijciat ; non est in imagine quicquam,

Quod moveat mentem seu bene, si ve male.

Varro viris habuit, quorum ora videbat honorem ;

Ora sed a doctâ perbene picta manu.

Et Nero crudelis Senecam superesse putabat,

Dum foret in magnâ parva tabella domo.

Sedit in effigies obscena venefica, cum vult

Longinquis ferro, aut igne nocere viris.

Facta Quirinorum simul est referentibus ora

Saxens in saxis nil nisi saxa videt.

Artifices digitos reget si nostra potestas.

Nulla pudicitie noxia signa forent.

Virtutesque virum simul ac benefacta referrent,

Oraque doctorum suspicienda senum.

Varro ego, non Nero sum ; pereat que venefica longè

Invidia, est pictis sit sua pompa tholis.

E L E G. IV.

O Bÿcis ambiguas mihi sepe dicacula noctes :

Mollia deterior crimina sexus amat.

Cum semel allubuit vobis damnare pudorem,

Lege voluptates, more, modoque carent.

Mulciber arreptis citius morietur aristis,

Et repetent fontes flumina versa suos.

Ex Propertio.

Portus

Portus erunt nullo ratibus discrimine Syrtes,

Excipiet placido vela Malea sinu.

Quam valeat vestros quisquam cohibere furores,

Iustaque nequitiam frena docere pati.

Incursum ut caperet Cretæ turpia tauri

Gaudia Pasiphæe lignea vacca fuit.

Precipitem Aemonius Salmonida merisit Emipens :

Hæc peritura fuit, ni deus ille foret.

Myrrha parum cauti venerem furata parentis

Arbor quæ fieret femina digna fuit.

Medeam refero : natos truculentæ peremit,

Ipsaque discerpsit, mater & ipsa suos.

Fama Clitemnestra quas non quoque percutit aures ?

Illa virum ; natum non necat illa suum.

Scylla patris crines victuro tradidit hosti ;

Atq; ait, acceptis accipe regna comis.

Dos est illa quidem ; Minos, cape pignus amoris :

Spem nullam tonso vertice Nisus habet.

Vos si sciretis patienter amare, puellæ ;

Quæ nunc est, nunquam Scylla fuisset avis.

Vir merito Minos, dat iura silentibus umbris :

Vincereq; & victis parcere gnarus erat.

ELEG.

E L E G. V.

M E N E L A V S H E L E N Æ.

Ecquid ut allata est ad te mea epistola, totâ
 Protinus illa tibi est, virgo, recepta manu?
 An digitis agrè summis apprensâ pependit?
 Nempe quòd hanc caperet non bene plena manus.
 Plena manus; sed perfidia: si hoc scire laboras.
 Atq; utinam sit nunc dextera magna tibi!
 Famosi sceleris superat mensura manipulum:
 Nec poterit digitis (prò pudor!) illa tegi.
 Crescet, & immensum se dilatabit in orbem,
 Nullâ humilis, nullâ parte futura brevis.
 Plutonisque pedes, apicesq; infamia mundi
 Tanget, ubi multum numina frontis habent.
 Plus tamen irarum: nam, si potes, aspice calum;
 Nescio quem, dices, perfida gesto metum.
 Quippe lacessiti vis hæc Iovis, ut quoque cum non
 Fulminat, horrorem pectora mole premat.
 Sed ne forte putes verbis melioribus esse
 Utendum, quasi nec sim tibi iure gravis.
 Inveni tabulam: manibus seu forsân euntis
 Excidit; incautè sive relictâ domi est.
 Sive aliquid, mihi ne tota eriperere, relinqui
 Debit; inspexi: nobile crimen erat.

G

Non

Non mihi; sed Paridi placuisset epistola. quid tum?

Crimina sint Paridi grata, molesta mihi.

Nam doleo, & fateor; tuq; es mihi causa doloris:

Tuque mihi magni causa laboris eris.

Exitij Phrygibus: si non auditur Vlyses:

Quod precor, ut Phrygibus sit, Danaisque bene.

Sique sapit Priamus. sed quò tibi tanta? silebo.

Sum vir, apudque viros grandia verba loquar.

Illud habe: scisti Troia regina furorem

Pulchrè raptori significare tuum.

Si Paris ex istis nequijt cognoscere verbis

Quid cuperes, sanè Phryx rudis ille fuit.

Disimulas porro scelus haud satis ausa fateri:

Ac velut horrescis turpe virago nefas.

Dum Menelaüs abest, bene rem gero sedula coniux,

Nunquid id in mentem venerat ergo tibi?

Hospes, an hostis eras, rogitas. ò femina fallax,

Fallax, & ficti plena dolis animi!

Deinde nec agrestis, neque vis morosa videri:

Comibus, ac lepidis gratia maior adest.

Cur tua commendas homini, cui turpe placere?

Munera non; Paris est, qui placet ipse tibi.

Dì melius: Venus est, qua te promiserat illi?

Nempe Panomphæi filia vera Iovis?

Tyndari, quotquot amant, ipsi sibi somnia fingunt.

Non ego adulterijs credo favere Deos.

Te

Te Venus ; hæc quæ te mihi præsentissima iunxit,

Te semel hæc voluit, semper & esse meam.

At proba non poteras scelus evitare nefandum,

Teque modo magni militis urfit amor.

Non Deus est, amor est ardens sine lege voluntas.

Isti in te adverso, perfida, tute pede.

Tu tibi difficilis, tibi & hostis, & arma fuisti.

Cur hoc, non alio vincis (id ede :) modo?

Ipsa licet venias vehemens in prælia tecum,

Sisque vel Alcides, vincere utrimque potes.

Hoc scelus ergo tuum est, nullumq; est crimen amoris :

Sed tuum, ut hoc discas denique, crimen amor.

Illud ais? Menelæ, domo securus abisti,

Cum tibi suspectus debuit esse Paris.

Nec tua simplicitas, quæ te, Menelæ, fefellit,

Commoda formoso debuit esse viro.

Sape quidem audieram, pulchris nil crede puellis ;

Pulchrarum stabilis non solet esse fides.

Quanta sed hæc levitas, quantus furor ! isse per undas,

Nec procul e Phrygiâ velle redire domum.

Non si te nullus teneat Paris : hoc ita nempe

Suspikor : ut nil sit, quod Menelæus amet.

Tu mihi magnus amor, studiumque perenne fuisti :

Nunc labor es vite, naufragiumque meæ.

Et pudor, atque tui generis nota pessima, & ingens

Opprobrium, & quantum dedecus esse potest.

Euge, fac ut redeas ; pius hanc igno-vero culpam,

Nullaque pro summo crimine damna lues.

Quid loquor ? i pietas : crudeli Marte gerenda

Res erit : ulla tui non tibi cura viri est.

Sapeq; ais Paridi, pereat Menelaus, & omnis

Græcia, quanta dolet me placuisse tibi.

Tu pereas, Helene : neq; enim meliora supersunt

Fata tibi : irato es, perfida, digna Iove.

Simplicitas, pietasque nihil didicere timere :

Affligunt solos numina iusta malos.

Quanta beatorum cessit mihi turba procorum ?

Vnus ego te, te iudice, dignus eram.

Et vir eram, neque deformis, neque pronus ad iram :

Meque colit regem sobria Sparta suum.

Tu fugis. uxori summe insidiatus ut hosti ?

Arma vine feras in tua fata manus ?

Quod scelus admisi ut turpi Phryge vilior essem ?

Substruxine bonis funera certa cibus ?

Suspectusne malo vitia vi vina veneno ;

Inque tuam apposui pocula pulchra necem ?

Ex quo te duxit, semper Menelaus amavit :

Officio nunquam defuit ille suo.

Tu quoque me deamasti, & magno ardoris hiatus

Haustum gestasti plena puella virum.

Barbarum & observem Paridem anxius ? Hunc ego

Crediderim Græcum solvere posse torum ? (fando

Iam

Iam tibi cum grauior mentem firmaverat etas,

Hunc tecum Troiam posse venire suam?

At formosus erat: vultu; sed pectore turpis,

Et malus, & patria certa ruina sua.

Laomedontæa nescis periuria gentis?

Phryx, qui te rapuit, perfidus esse potest.

Esse potest, & erit: Priami pater ipsa sefellit

Numina, & Alcidem: Sed luit ergo nefas.

Vincis & O Enomen, cunctasque venusta puellas,

Tuque potes Paridi sola placere tuo?

Ceperis at subiti sentire piacula morbi;

Es nunc, sed non es pulchra futura diu.

Fronte places Paridi; ast utinam quoque adultera non

Hoc in te vitium damnat & ipse Paris. (sis!

Quodque tuæ primos nos virginitatis honores

Carpimus, indignum seque, suisque putat.

Quicquid habet, nihil est nisi deflorata voluptas;

Nil nisi divulgata pars inhonesta tori.

Coniice: cur lusit falsi sub imagine cygni

Iuppiter? ambiguus maluit esse pater.

Pellicis, aut potius studuit non esse videri.

Aut certe haud lusit denique, nec pater est.

Nec pater est Helenes: de cygno atq; anserenata

Es levis, es similis perfida prorsus avi.

Quam citò venisti Phrygiam Lacedæmone Troiam!

Non ego te ventis credo fuisse gravem.

Rumor in Aegyptum vos hinc abijisse ferebat :
Fallaces fallax vult quoque fama sequi.
Tardior e Phrygiâ demum viscata redibis,
Suspitor ; aut nunquam : sed retrahere tamen.
Hoc scio : Di nobis sua iam responsa dederunt,
Clara, nec ambiguis litigiosa notis.
Tracta tuo tandem Menelao Tyndaris ibis ;
Vinctaque, non veram qua dedit antè fidem,
Dextra teget clunes, ignominiosaque dextra
Abijciet laudes post mala terga bonas.
Nam quos expectes mulier praclarâ triumphos ?
Nil, quod te deceat, Graecia pauper habet.
Nos gens parca sumus, cultu contenta severo,
Sordida, neglectis aspera delicijs.
Ibis humi, Graias non alta ferere per urbes :
Pone premet calces plebs inhonesta tuas.
Vndique te ferient densi mala murmura vulgi :
Plena erit opprobrio fabula longa tuo.
Iure igitur metuis raptum ne bella sequantur :
Si bene me nôras, plus metuendus eram.
Illud erat, quod fata ferunt, Menelaon in armis
Affore, qui Troiam perdat, opesque Phrygum.
Quamvis, qui fuerat quondam pudor integer in te,
Restitui nullo, perfida, Marte potest.
Troia ardere potest : sic vaticinante Sibyllâ.
Et satis est uno posse perire modo.

Vrbis

*Urbis in excidium sat erunt audacibus ignes :
 Ignibus his vires fata, Deusque dabunt.
 Tuque mihi penas : tua nam tibi probra voluntas,
 Non gravis eventus, non Iovis ira dedit.
 Concilium valuit : sederunt ordine Patres :
 Omnis ibi dixit calculus, Arma placent.
 Frater, & eximius mecum pugnabit Vlysses :
 Et melius Nestor, quàm modo, notus erit.
 Dein iurata cohors Rivaales. arma poeta,
 Cantabuntque Phrygis praelia falsa proci.
 Tu Paridis pellex, Menelai perfida coniux,
 Pulcher eris longa flosculus Història.*

ELEG. V.

PENELOPE VLYSSI.

*Quando redis ; aut quãdo, ubi sis, mihi scribis, Vlyssè ?
 Nec vir Penelopes desinis esse tuæ ?
 Alter ane ergo alys delebitur Ilios armis ?
 Ilios ex flammis nempe renata suis.
 Nec tua mansuescet per lassa decennia virtus ?
 Sic tibi bellandi ferreus ardor inest ?
 Quam neque fama refert, ignobilis Ilios illa
 Numquid Vlyssæ est digna labore manus ?
 Vna satisfaciet Danaïs vindicta puellis.
 Sat Paris exitij, sat sibi, habetque suis.*

Bella

Bella, & omitte dolos, neve, insidiose, caballos
 AEdifica: libeat nunc meminisse mei.

Omnia iam scimus: virides sunt Pergama campi
 Seque sciunt tardi desipuisse Phryges.

Tu magis eluces Troiano clarus ab igne:
 Nostra Ithaca in miris nomen Ulyssis habet.

Inque dies crescit multos tibi fama per annos,
 Nec Troia captâ te valuisse negat.

Nec valuisse negant reduces cum Nestore Achivi:
 Ergo ubi longinquo tardus in orbe lates?

Nam te nulla tenet, neque Troia tenebit, opinor,
 Altera: sed vis, at non potes esse domi.

Post longos cui non sunt otia grata labores?
 Te finem in factis credo, modumque sequi.

Vivo etenim, atque domum nondum redeuntis Ulyssis
 Nescio consilium quod misera esse putem.

Casus is est, an proposito pars optima vitæ
 Sub procul ignoto deperit axe tibi?

Quam semel ipsa dedi, firmatis federe verbis,
 Hanc tibi Penelope seruo pudica fidem.

Cumque fidem acciperes, tunc me vehementer amabas:
 Et memor es flammæ, suspicor, ipse tuæ.

Blandus eras, alias non dilecture puellas:
 Summa fui curæ Penelopeia tuæ.

Constantemque levis non mutat casus Ulyssem:
 Nec tibi sum facilis nupta puella viro.

Meque

Meque laborabas paribus tibi iungere votis :

Tum pius inpense, tumque benignus eras.

Nec formosus eras, sed eras facundus Ulysse.

Mirum, quam poteras optima verba loqui !

Quæ tibi Penelope, quadam quasi Pergama, quondam :

Arte, & ope, & studio, & vi capienda fuit :

Hanc quoque religio sit deseruisse, priusquam

Versa sit in cineres iussa valere suos.

Dum valet, ac vivit, tua sit : tueatur oportet

Longo iam salvam tempore casta fidem.

Dixi : ut abes, mecum tua nemo cubilia tangit :

Purus, quo iaceas, est torus ille ; redi.

Si non in cæcum iam deturbatus Avernum

Ultimaq; & passus tristia fata iaces.

Idque mihi Icarus pater occinit usque, doletque ;

Et, tuus est nunquam vir rediturus, ait.

Nube vel Antinoo, qui te petit acriter, aut, si

Vis magè, Pisandro : deinde ubi dura nego :

Penelope, frustra tantum speratur, Ulysses,

Rursus in amplexus posse venire tuos.

Ille domi dudum, si non periisset, adesset.

Scit sapiens rebus quid sit abesse suis.

Solaque quæ mulier patiare incommoda coniux.

Quò viduam serves ergo pudicitiam ?

Nobilitas magna Amphinomi, Eurymachiq; ; nec horum

Ille, nec ille diu ducere promptus erit.

H

Nempe

Nempe alia quoque sunt, quarum sub pectore Pallas.

Quarum purpureo vivit in ore Venus.

Dulichij, Samyque, et te generosa Zacynthos

Coniugij partem vult sibi habere sui.

Hi nempe atque alij toto me tempore poscunt

Vxorem, quo tu, lente morator, abes,

Cum superis fungos edit, aiunt, divus Ulysses:

Non nunc mortales, ast amat ille Deas.

Penelopes quondam, nunc dignus amore Dearum est:

Niteris, ut placeas ambitiosa Deo.

Nube monet genitor: vitio monet ille senectæ:

A Erumnam gravius ferre senectæ solet.

Me videt ille, patremque tuum, videt ille nepotem

Telemachum: generum non videt ille suum.

Soli onus incumbit magnum mihi; solaque resto

Magnarum mulier vile pedamen opum:

Nube, ait ergo pater: verbum ast ubi credula dixi;

Qui scis si procul haud forte maritus abest?

Nec periit, neque fama fuit periisse; fuisset.

Do periisse tamen: later id; an doleam?

Troiam abeant Veneres: tristabor; honestius hoc est.

Addecet uxorem funera flere viri.

Postquam sic aliquid dixi solata parentem;

Verba refert votis commodiora meis.

Haud ita; vixque procos studio, arte, labore repello;

Vixque cità telam texo, retexo manu.

Nescis,

Nescis, sed dicam: Telam in sua fila resolvo,
 Quae modo compacto stamine densa fuit.

Non est texendi modus hic, iterare quod actum est,
 Post opus assiduum quò mihi restet opus.

Illa procis mecum constat sententia pacti:
 Pertextâ telâ protinus uxor ero.

Interea si non redeat mihi carus Vlysses.
 Dì faciant redeas: sum tua; semper ero.

At metuo ne quis fraudem quoque fraude sequatur:
 Sit minus at metuo sedula fessa manus.

Et Venus astutum, & deprenget vasfra laborem:
 Actum, Penelope perfida, dicet, agis.

Conscia me quamvis iuvat hac in fraude Minerva:
 Plurimum utrumque suâ numen in arte valet.

Auctor ad insidias, duxq; est Cytherea procorum:
 Penelope hac falli iudice stulta potest.

Hoste scit hæc quanta AEneas sit passus Vlyse:
 Et pueris olim cognita fama volat.

Multi, quas magno iustus sudore parâsti,
 Res carpunt, comedunt, dilapidantque tuas.

Nam quid id est? veniunt, ludunt, epulantur amantes
 Turba supercilijs non abigenda meis.

Iracunda licet, licet intractabilis obstem,
 Fædaque dem cupidis nomina vulturibus.

Non mittunt, in quod semel incubuere cadaver,
 Quaeso, vocone tuas iure cadaver opes?

H 2

Quarum

Quarum pars ego sum, quarum tu vita, salusque
 Nec per epistolium conveniendus abes?
 Num, Venus, hoc magnum, pompâ dignumque triumpho,
 Damna dare absenti Numina posse viro?
 Ignavis dare iura procis, cruciare puellas?
 O Venus, ô magni filia nempe Iovis!
 Certè adeò hanc contra mihi mens nunc ardet Ulyssè.
 Num sua adhuc sperat Pergama victa Venus?
 Quæ pius Aeneas paribus male vindicet armis,
 Roboreo prosit si tibi Pallas equo?
 Alterius tua ne redeat de pectore virtus,
 Crux est Telemachum non periisse procis.
 Hos Venus invito Parcarum numine frustra
 Telemachi intentos iusserat esse neci.
 Ergo quidem superest: Dig³, & bona fata savebunt:
 Maior, & ex ævo denique fortis erit.
 Qualis in AEgyptum cum sæviit acer Orestes
 Ipse furens patrij funeris ultor erat.
 Talis hic insanos tecum male perdet amantes:
 Ex reditu pendet spes mihi magna tuo.
 Heu misera, heu, quid spero? meus non vivit Ulysses.
 Dum loquor, haud præsens, quod male rebar, adest.
 Vivit? cur non huc pridem data epistola venit?
 Virtus in vinculis illa sedere potest?
 Tantisne illa iacet, ne possit scribere verbum,
 Illa viri fortis dextera pressa malis?

Possene

Posene, cui celsis fama it sublimior astris,
Orbis in angustâ parte latere diu?

Fama petita Pylo est: ubi sit nescitur Vlysses:

Fama redit Spartâ; nescia Sparta tui.

Nautarum, quotquot tangunt hæc littora, nullus

Vel minimum de te, quod mihi narret, habet.

Hæc tibi nescio quo reddetur epistola casu:

Reddatur; felix is mihi casus erit.

Quandoquidem toto nequicquam quæreris orbe:

Nempe exempla mea multa abiere manus.

Quæ tua Penelope lento tibi misit Vlysse,

Non sunt, non hæc sunt altera missa semel.

Sed nihil, heu, nobis, nihil hinc, nihil inde refertur.

Quid, nisi cum tabulis te perijsse putem?

Quis modus ulterius, quid agasve, ubi sisve, sciendi?

Hei mihi, quod cari nescia vivo viri?

Nam metuo ne quid referat consultus Apollo

Triste per ambages, ut solet ille, suas.

Sive solo, sive ergo salo iacet ille sepultus,

Haud ita clam tantus vir perijsse potest.

Si perijt, procul est nuper perijsse putandum est:

Hoc est, quod tristi pectore sæpe gemo.

Non tanti, non Troia fuit, Priamusq;, Parisque

Nec, quibus indignè est raptâ puella modis.

Cum Lacedæmona erat venturus, risit adulter,

Et lusit placidis improba classis aquis.

H 3

Di quis

Di, quis tunc ventos, tempestatesque tenebat
 Carcere, & AEolias vinxerat arte manus!
 Ardua adhuc starent Phæbea mœnia Troiæ,
 Vnius ob vitium non ruitura viri.
 Inque suâ clemens Ithacâ regnaret Vlysses,
 Rerum, rexque domus iustior ipse suæ.
 Telemachi ingenium patrias ferretur in artes.
 Maternus puerum non bene format amor.
 Laertesque senex, qui solaretur, haberet;
 Quaque graves anni nempe leventur, opem.
 Nunc quibus in terris tardus male pergit Vlysses?
 Aut male ubi adversis navigat ille Nothis?
 Cui commisit iter (si fas est querere.) Divum?
 Quove est fallentes ille sequutus aves?
 Ecqua seni, puero, viduæ solatia restant?
 Ecqua redit miseris denique lata dies?
 Cur nec, ut Argolicis, Ithacensibus aura secunda est?
 Hi quoque Troiana pars bona laudis erant.
 Hic pater, hic natus, coniux hic degit Vlyssis:
 Hic sine eo, male quas res tueantur, habent.
 Fortibus, ah, quanti laus, & sua gloria constat!
 Vincere cum licuit, non licet esse domi.
 Si tamen hoc magni sic Di voluere, ferendum est:
 Ferre puer, mulier, si pote ferre senex.
 Nulla dies gemitu; scitque hoc fidiſſima nutrix,
 Nulla domi querulis vocibus hora caret.

Nescis,

Nescis, crede, tuis redeas quam gratus, Vlysse.

De nobis animum consule, quasò, tuum.

Si qua tuo nostri sub pectore cura remansit;
Quod reor: illa fides, qua data, pondus habet.

AEquus in ignotos natum, neque sperne parentem:
Exemplis didici non levis esse tuis.

Telemachus nuper regis sub imagine Mentæ
Nescio cui Divum conveniendus erat.

Audyt hæc: superum vi cogitur exul Vlysses
Esse; nec in patriam Di patiuntur iter.

Vivit enim, medioque illum tenet insula ponto,
Littoraque immanis regna tremenda viri.

At neque non rediturus abest; non, ferrea si vel
Vincula detineant: tandem erit ille domi.

Versat, & in fraudes animum vaser explicat omnes:
Huc aliquam inveniet callidus arte viam.

Si Deus hæc dixit (valeant bona visa) redibis:
Spes tamen haud nobis demserit ista metum.

Tristia perpetuis timeo tamen omnia curis:
Quam citò te videam, tam citò leta forem.

Res sit in eventu: levia, ah, solatia somni:
Non desiderium sunt bona visa meum.

Forsit an ille nigræ genius de sede sinister
Venerat, ut miseris nil nisi verba daret.

Sic, cum nocte iacens tenui premor agra quiete,
Te lateri iungunt somnia saepe meo.

Osculor.

Osculor & caros videor mihi cenere vultus.
 Evigilo : nec tu, nec levis umbra tui est.
 Quin semel ergo redis ; iampridem saepe redisti :
 Nec spes perficiunt somnia vana meas.
 Perficerent certè, si cum redisset Vlysses,
 Porrò ævum præsens duceret ille domi.
 Gratius at longè foret hoc, si luce rediret,
 Luce quidem, ac medio, sed sine nube, die.
 Corrupere oculos lachrymæ : improvisus Vlysses
 Adstet ; ego dubitem vir sit, an umbra viri.
 Deinde eadem haud redeuntis erit, quæ abeuntis imago :
 Sitq, eadem ; immemor haud credar ego ipsa mihi.
 Hoc quoquè me fallet ; de me dubitabit Vlysses ;
 Nec de Telemacho est certa futura fides.
 Nunc fugienda viro cur sint puerilia sentit ;
 Vos nihili, dixit, turba valet nuce.
 Ille suis sensim melius firmabitur annis :
 Ast ego Penelope vestra venusta fui.
 Nempe animosa minus delumbi cedo senectæ :
 Pectore, & e vultu flos iuvenilis abest.
 Quò non, quæso, rapit iuvenes vesana cupido ?
 Hanc faciem multos miror amare viros.
 At puto me viso iuvenescere posse marito :
 Tantus adhuc tenero in pectore vivit amor.
 Ferre alias potui Divùm patientius iras,
 Et potui tristis non mala verba loqui.

Scribere

QVISQVILIE.

Scribere plura volo: sed ne tua denique non sim,
Tela resolvenda est in sua fila mihi.

Qui labor ut ne equo videatur longior esse,
Ut que procis pereant irrita pacta, veni.

ELEG. VII.

IS qui cuncta suo Sol solus nomine dignus
Lustrat, & aethereo fundit ab axe diem.

Obtutus rectos, contrariaque ora refutat;
Et facit ut videat, qui nimis, ille nihil.

Sic tamen haud minuit, sed adauget mentis acumen:
Plus etenim cæcis mentis inesse solet.

Illam tibi quæ, Lausæ, dea est; mihi bella puella;
Quam vis nec nimium bella puella mihi.

Non nocet Acca tuis rectum spectantis ocellis;
Ima sed inducet à in pectora nocte nocet.

Quoque magè obrundi lippe tibi mentis acumen,
Hoc oculis magè dat vimq; aciemque tuis.

Plusque vides pulchros aquilino lumine vultus,
Frontem, oculos, nasum, menta, labella, genas.

Tuque vides Actam, cum non vult, Lausæ, videri;
Quin etiam cum se nec fatis ipsa videt.

Intima sic celer, indomitum, mirabile fulmen
Vase incorrupto perdere vina solet.

I

ELEG.

E L E G. VIII.

*S*apientius a me sum mihi, Dobbia, visus abesse.

Obsecro; tunc soles semper adesse tibi?

Semper? Et eveniunt solis tam mira poetis?

Sapientius a me sum visus abesse mihi.

Dic; rogo: si, formosa, domi, aut ubicunque fuisti;

In pratis; alibi: Dobbia, fare; rogo.

Occurrine usquam tibi, Et astiti; Et, o pia, dixi,

Ne mihi basiolum, ne mihi, quæso, nega?

Mene domi vidisti? illic soleo esse libenter:

Non inquam nostræ; sed, mihi crede, tuæ.

Assedine tibi tacita intra claustra sedenti,

Tractares tenuem dum vigilanter acum?

Aut cum nil ageres? aut cum scansura cubile

Efferres niveum nixa puella pedem?

Aut cum nescio qua noctu simulachra videres,

Non ego tunc aliquâ in parte cubilis eram?

Non ego tunc dixi, salve mea Dobbia, salve;

Atraque nox animi, luxque serena mei?

Dura quidem verbis, sed molli pectore salve?

Salve, Et si dormis, surda puella, vale?

Si nescis, ego te, pulchellula, blandus habebam

Nuper, nec te tum credo fuisse domi.

Ipsa licet dicas, non sum studiosa virorum;

Non soleo invenes casta virago sequi.

Præsentem

Præsentem præsens novi te, Dobbia, novi :

Quin, cum nec video, Dobbia, te video.

Frontis ebur purum plicuit, miniumque genarum ;

Et, tua qui tingit bina labella, color.

Risisti, accurri, rapui oscula, moxque recessi :

Scilicet in manibus iam tibi bilis erat.

O lepidos casus ! dum cedo, & verbera vito,

Retrogradum exertit gleba refossa pedem.

Lapsus ego : iniecit quoque te tuus impetus in me :

Non male sic, fateor, non male victus eram.

Nec tibi, nec mihi erat iam tum peccare voluntas :

Ludit, & in Batavo friget amore Venus.

Tu nunc succenses narranti, Dobbia, nugas ?

Qui nugator amat, Dobbia, verus amat.

O quot ego, populo quas nolim ostendere, nugas

Insanum lepidas ignibus ipse dedi !

Id quod amatores factum fortasse dolerent,

Si scirent, omnes. ipse Cupido dolet.

Nempe quia est factus, quod erat, calor, ardor, & ignis :

Sed doleat ; doleam dummodo non & ego.

Fama bonum, quo non aliud præclarior ullum :

Huius habenda viro maxima cura fuit.

Nolo vel attingat levis has infamia chartas ;

Hoc volo, morosas ne Venus esse putet.

Nemo suis libris melior mihi, vitia quisquis

Verba notat chartis, vile cor intus habet.

ELEG. IX.

EXimius tegitur saxo Cornelius isto
 Musius : ob Musas haud moriturus erat.
 Pollicitus fuerat Musarum rector Apollo;
 Musius aeternum vivet, eritque meus.
 Audierant Parca, Parca, quod Apollo, volebant :
 Mors quoque, mors non sum si moriatur, ait.
 Protinus invidia, atq; avidum scelus omne nocendi
 In pugnam vires expediere suas.
 Quae nunc Musarum domus, & sacra Apollinis aula es,
 Posse tibi scelus hoc, Leida, placere nego.
 Ipse furor morti falcem eripuisse acutam,
 Alas movisset ni celer illa suas.
 Et rabies Phabum lacerasset, ut Orphea Bacche,
 Cantasset salva ni Deus ipse lyra.
 Carnificina alia Parcas stuprare parabant;
 Precipites alia perdere Pierides.
 Cast alios alia latices vitare veneno,
 Ut foret absque gravi nemo poeta malo.
 Cum subito intonuit magna Inclementia voce;
 Perdite, cum parci Parca remissa iubet.
 In te mox unum, Musi, confusa ruit vis
 Dira; nec ut pereas, sed crucière diu.
 Turbaque dilapsas videatur ut ulta Camenas,
 Discrimen sexus praesecùere tui.

Perpeffus

QVISQVILIÆ.

Perpeſſus varios (Rhamnusia diſce) dolores
Non poteras, Muſi, non poterasque mori.
Ter te mors adiit, ter te miſeranda reliquit,
Promiſſo dicens torqueor ipſa meo.
Ter rumpenda tibi repararunt ſtamina Parca:
Ter cecinit miſerâ triſtis Apollo lyrâ.
Tandem Muſa tibi, Muſi, moriaris oportet;
Fato immortalis ſis magè, ſaxo, tuo.
Tum pius æthereas petijt citò ſpiritus arces:
Nil dolet in multis corpus inane malis.
Nil dolet; ac vultu ſex verba referre videtur:
Sic pereat doctis vis inimica viris.
Quoque magis penas fallat, mutatur in umbram:
Hic iacet, & corpus nemo fuiſſe putet.

ELEG. X.

I Muſ, & heu, ſlemus te; non te, maxime Lipſi:
Aſtra piam mentem, terra cadauer habet.
Non nos te ſlemus; tibi namque bene, atque beatè eſt;
Hoc ſlemus; Muſis te moriente male eſt.
Aut ſi te ſlemus, dolor eſt; ſapientia non eſt:
Fumus at ob magnum deſipere eſt ſapere.
Nobilis interitum quis non deploret amici,
Ceu dolor in vitam vertere ſata queat?
Vertere ſi nequeat, tamen optet vertere poſſe.
O modici vitam temporis, atque breuem!

Vita, ô, vita redi: brevis, ah, brevis antè fuisti:

Debas vero longior esse viro.

Nec fuit ille senex, neque cano insignis honesto:

Ter tribus haud annis addita lustra decem.

Agnovitque sui mensuram Lipsius ævi:

Sat tamen, atque diu vixerat ipse sibi.

O Lipsi, cur nec visum sperare senectam?

Noluit hanc votis Diva negare tuis.

Quin utinam cupias ad vivos, Iuste, reverti!

Nam tua te nobis reddere Diva potest.

Divia potest; Diviam didici, te, posse, magistro.

Reddat! apud Superos sed tibi, Iuste, bene est.

Sit bene, sitque precor: tua te, bone, Diva beato:

Divia tuis etiam digna voluminibus.

Scripsisti Hallensem, scripsisti Sicherniensem:

Sannio quin vulnus turpe reiectus habet.

Sed tu, Iuste, iaces; non tu, sed inane cada ver.

O quam facundi pars fuit illa viri!

Ah, non perstabit quisquam te, Iuste, iacente.

Quid dolor? haud iacet hic Lipsius: ossa iacent.

Heu, quàm difficile est mortem perferre bonorum!

Et gemit, & tibi scit Plemphius esse bene.

Scit, Lipsi; & tamè, heu, quasi sit male, collacbrimatur.

Verum nonne fuit res quoque dura mori?

Dura fuit sane: sed lanà facta ferendo.

Mollior, atque tuâ, qua modo sacra, togâ.

Mors

Mors fuit ipsa levis : levior sit terra tegendis

O sibus, & pax sit manibus alta pijs.

Lipsius interea cum Belgis Belga legatur

Causâ Miraeo scriptus amicitia.

E L E G. XI.

Plempius uxorem ducit ; mirantur amici :

Non quia sive puer, sive sit ille senex.

Sed quasi vota a suis laudet contraria votis,

Ipseque dissimilis gaudeat esse sibi.

Noluit esse pater modo, noluit esse maritus :

Nunc placet, ecce, palam nomen utrumque viro.

Vnicula ardetur : furor est ; respondeo, lusi :

Is tamen in sese seria ludus habet.

Summa quidem uxorem sapientia ducere non est,

Esse licet summam tempora nostra volunt.

Tempora memerosum nimis admirata Luterum :

Tempora famosis nobilitanda iocis.

Me fortuna mei generis pendebat ab uno :

Spes ego Plempiacæ mascula gentis eram.

Conditio placuit, quia res mea sic erat, & vir

Grandævo poteram gratior esse patri.

Dissociabat huic natorum dulce suorum

Par patre religio carior, & patriâ.

Me quoque cura fuit, ne dissociaret : ob illud

Restringi partes sumi ratus esse meas.

Meque

Meque dedi vinculis, quibus haud exolvat Apollo,

Ipsaque nec vatem virgo Thalia suum.

Est que nurus, qualem pater exigat; illaque mecum

Romanâ Divos religione colit.

Forma, valetudo, modus est quoque corporis idem:

Idem est in binis alter, & alter amor.

Particulis summam dos, ac donatio in unam

Conveniunt paribus: lis ibi nulla latet.

Sex mihi sunt supra; triginta coniugis anni:

Nec nos hoc blandus tempore fallit amor.

Nulla fuit generi vicina, proxima cunis;

Vixque pedes inter credo fuisse decem.

Sique ego sum matris, patris uxor humana sepulchro,

Cum decimo iungent nos quoque fata pede.

Nomen idem est avijs: vigil alter ocellus utrique,

Iure senectutis noctuus alter erat.

Tertia sum fratrum, pars tertia nupta sororum;

Rite pudicitiam turba quaterna colit.

Coniugis, atque meos pannaria lucra parentes

Ornavère fori nobilitate sui.

Plura supersedeo quoque non diversa referre:

Diversus sexus convenit ipse mihi.

Vsus eo dulces patri dabo nempe nepotes,

Hac spe qui thalamo me viduatus amat.

Hac spe legitimam qui dixit habeto puellam:

Obsequor, ac pueris mens erit ista meis.

Mentis

Mens pueris erit ista meis, obedire parenti :
 Quique meum colui, mox colar ipse, patrem.
 Ipsa etiam gessit pia morem uxorcula matri ;
 Matri, qui generum diliget aqua suum.
 Vxor discatur benene, an male ego esse perinde
 Non puto : sunt iustis semina iusta toris.
 A Superis aliquid venit in benefacta secundis :
 Sape bonos pueros, qua bene nupsit, habet.

E L E G. XII.

Estne meus, quae sò, puer hic bellissimus, estne ?
 Est meus, est sanè filius, eccè, meus.
 Suntque meis oculi similes, mea frontis imago est ;
 Talis ego quoque, cum nascerer, ipse fui.
 Ipse fui talis ; memini mihi dicere matrem :
 Sat bene filiolum viderat illa suum.
 Et genitor talem me nunc ait ipse fuisse ;
 Sitque puer dubitat filius, anne nepos.
 Vxor item nostro puerum de pondere natum
 Dicit, amatque bonam relligiosa fidem.
 Fallere nec didicit. iustisque parentibus orta
 Mentiri magnum iudicat esse nefas.
 Credo ; meus puer est ; credit pater esse nepotem :
 Vixque latent tacito gaudia nostra sinu.
 Luce tuâ natus mediâ est, Aquiline ; faveto :
 Praesidio felix sit precor ille tuo.

R

Qui-

Quisque bonus genius iam puro ex aethere praestò est,
 Pervigilis fratrem curet, ametque suum.
 Baptizatus habet nomen; qua prima parenti
 Vota ministerio sunt mihi salva Petri.
 Petri, qui nostrà veteranus in urbe sacerdos
 Officium furtim, nec sine laude facit.
 Qui quoque, cum ruerent hostes, portamque teneret
 Vis Harleensem Martia, fortis erat.
 Sed puero dedimus glaciali nomen ab igne:
 Vir socer hoc pridem nomine iustus erat.
 A ferro, & flammâ nisi malim credere dictum,
 Vel galeâ: galeam Iunius auctor amat.
 Iunius, auctorem quem clara Batavia laudat,
 Verbaque scit solitum Roma Latina loqui.
 Quicquid id est, hominem nemo mihi nomine pendat:
 Sæpe fuit plenis nomen inane viris.
 Sit puer, ô, bonus, ac Iesum vocitare tenellus
 Discat, & ô, Mariam, quam quoque Iesus, amet.
 Rideat; ac delectet avum, sæpe oscula poscat:
 Mater ei præ me cara sit ipsa licet.
 Ante ego, quam patrè, matrem magè amanter amavi:
 Et magè filiolum mater amare solet.
 Liber ut a culpis puerili ludat in ævo,
 Nec virgam natibus sentiat, opto, suis.
 A puero in mores paulatim adolescat honestos,
 Roboris & quiddam credat inesse sibi.
 Nullaque

Nullaque iussa patris (sunt apta futura) paveſcat:
 Et ſit, quam monſtrem, fortis inire viam.
 Perveniat tandem vir ubi bene ſtet pede fixo,
 Fortunamque ſua temperet arte ſibi.
 Sic bene leta procul ducat per tempora vitam;
 Corpore dum terram, ſidera mente petat.

E L E G. XIII.

Mater, avus, genitor puerum lugemus ademptum,
 Vix cui viginti vita fuere dies.
 Vita, dieſque fuere. ah, cur mortalibus annus
 Sex bis habens menſes dicitur eſſe brevis?
 Noſter vixiſſet ſi totum infantulus annum,
 Pene putaretur mortuus eſſe ſenex.
 Hauſta per id ſpatium ſatiãſſent oscula matrem;
 Guſtãſſet longi nectar amoris avus.
 Atque ego me patrem ſenſiſſem aliquando fuiſſe,
 Plusque puer pueri quã levis umbra foret.
 Stare nec in vernis videatur floribus etas,
 Tardave longævus fata ſubire culex.
 Ergo repente quid eſt enixa puerpera? fungum,
 Quem parit, extollit, funerat una dies.
 Vigintine dies ſpatium ſunt longius unã?
 Sacula multa unum lapſa vocantur heri.
 Naſcimur, & fato mox fungi fungimur omnes.
 Qui tantum vixit, vixit & ille diu.

Luget aevus nimium, nimium matercula luges :
Certa puer potius, quam cita fata tulit.
Et moriturus erat mox, mox, nisi mortuus esset :
Quin & dum vixit, mortuus ille fuit.
Mors est vita quidem, quamvis haud pallida mors est :
Qui superesse cupit, vivus obire cupit.
Fabulor. ô, vivit puer, ac super aethera purus
Evolat: alta mei spes fuit ista tori.
Nil moror heredes; teneat meus aethera sanguis :
Sat pater est, cuius filius astra colit.
Illic innocuo vitam delibat ab Agno;
Vitam, quam nequeunt fata relictâ sequi.
O veram vitam! perijt mortalis imago:
Felix, quem sic mors nil remorata rapit.
Humanis nitidus procul est a facibus infans,
Aque malo nullum tempore crimen habet.
Non fuit astutus, fraudum neque nomina novit :
Talem si videam, sit mihi dulce mori.
O bona simplicitas, quam nec morosa libido
Attigit! ô rigida mens sine avaritiâ!
Spiritus ô fastu nunquam corruptus inani!
O patre iam cali plenus in arce Deo!
Nulla tibi in terris vis exantlanda malorum :
Vt teneas divus sidera natus eras.
Relligione fides ea stat certissima, postquam
Gutta tibi lavit mystica rite caput.

Sacros

Sacros, ab, Batarvi si non contemnimus usus ;
 Baptismus si nunc est, quod & antè fuit.
 Non sunt lugendi lacrimis, sed honore puelli :
 Est honor, haud albo funus habere loco.
 Formare exequias decet, ac sentire dolorem :
 Quin summum fractâ dicere voce vale.
 Vivere prætereà, Superosque laceßere votis,
 Vt saveant inopi, subveniantque toro.

ELEG. XIV.

Ad Cornelium Dunium.

TV, qui st are loco, suaq; in vada abire iubebas,
 Reddens armentis prata, potenter aquas.
 Hoc quibus ingenijs, & quo sudore virorum,
 Moleque quâ fieret ; quotque, quibusque modis.
 Quo quoque multarum pretio, sed & ordine rerum,
 Narrâsti pleno sapius ore mihi.
 Sermoque longus erat : sed quem tamen auribus & nunc
 Sum memor ingratum non sonuisse meis,
 Sum memor, & libris volui constare legendum ;
 Vt ne præda vagis esset opima Nothis.
 Scripsisti monitus, tuaq; est ea gloria, quòd nec
 Paucula de multis verba perisse putem.
 Iustum amplector opus : nihil est lectoribus unquam
 Tale datum, & fama res erit illa novæ.

K 3

Adde

Adde quòd & nostris res proderit apta Batavis:
 His sua pene perit terra palustris aquis.
 Quae natalis erat, properat magis esse natalis:
 Fitque brevis, modò quae syllaba longa fuit.
 Non malè sudarunt, quibus est nunc terra Bemester:
 Sic illum nemo nominet inter aquas.
 Aspera sic illum nec hyems crusta induet albâ;
 Quae via, sed via non (sat scio) firma fuit.
 Cum raperet rhedam me fortè sedente caballus,
 Et quasi per nudas Pegasus iret aquas.
 Nulla rates illic mergat vis improba Cauri,
 Obruat aut motu rustica vela suo.
 Gramina proveniant pecori, & pascentibus herbae
 Verae quae vaccis lacte replere solent.
 Caseus ex illis grato beet ordine nostrum,
 Atque Bemestrensi nobilitate forum.
 Si quoquè id in fatis esset, fieri vel agendo
 Posset, ut hic lucri spes manifesta foret.
 Quemque lacum Harlemum simul, & quem doctula
 Vendicat, attolli in pascua leta velim. (Leida
 Quemque sinum, incubat quòd ei, mare nuncupat Au-
 Non doleam si sit iam nemus ille sacrum. (ster,
 Nempe fuit: firmam Rheni petulantia sylvam
 Perdidit, in vectis, quae moveantur, aquis.
 Iam Rhenus lato, & longo procul aquore regnat
 Strenuus Oceano cedere nolle patri.

Fudit,

Fudit, & undoso demersit gurgite Marsos,
 A quibus antiquum Marcia nomen habet.
 Tertia nimirum duodevigesima facta est
 Littera, & utramvis uda marisca tenent.
 Ipsa marisca sonant Batavorum voce paludem:
 Si res me fallit, fallit aperta nimis.
 Non secus atque hominum, quanquam species quoque re-
 Sape minus veri, quam videantur, habent. (rum
 Naviget Anticyras, qui ferri fluctibus optat,
 Naviget, ac ventos gaudeat esse suos.
 Me mea terra ferat, simul & vestigia seruet.
 Qui fugiunt, metuunt signa secuta pedum.
 Crede mihi, fugere est per aquas discedere, tritum
 Cum bene per terram semita monstret iter.
 Sed neque summa mari bellando vincere virtus:
 In terrâ fortes Mars amat ipse viros.
 Terra virum patria est; terra debemus amorem:
 Nos quoque filiolos hæc pia mater amat.
 Et populo felix alimenta ministrat hianti
 Dulcia: servat opes nec sibi terra suas.
 Relligioque refert homines de cespitenatos:
 Cespitis illius nobile nomen Adam.
 Vnda novercales semper mala surgit in iras,
 Et tempestates nutrit iniqua suas.
 Ni Deus, & solidi restet vis maxima fati,
 Tota sub infusas terra periret aquas.

Fada

Fæda strages, nimumque foret miseranda bonarum,
Heu, facies rerum : res mala magna mare est.
Nulla adeò est vitium natura femina ; nullus
Ignis habet vires ad nocumenta pares.
Littus abarceat aquas ; littus mihi magna voluptas :
Littore ego conchas sæpe, libensque lego.
Teq; amo, mi Duni ; tu rem formator in artem
Vertis, & excludi quæ queat unda doces.
Tu mihi littus eris, te certus ut aggere nit ar :
Vnda modum agnoscet te minuente suum.
Sic bene nomen habes, quod habes : sic nostra valere
Te, Duni, atque diu vivere Musa iubet.

E L E G. XV.

Ad Martinum Coddium medicum.

*Q*uisquilias a me scribi mirabere, Coddi,
Ingenij quasi sit seria Musa mei ?
Atque quasi nugæ meus aversetur Apollo ?
Credo : nec ingenij Musa iocosa mei est.
Et nugæ equidem meus aversetur Apollo,
Coddi ; si tamen est ullus Apollo meus.
Verum etenim verò quæ scribere seria vellem
Carmina, vix Batævis auribus apta forent.
Multa vetant etiam cum risu dicere verum ;
Nox igitur Satyris incubet atra meis.

Has

Has aliquã quartâ malim protrudere Lunâ,

Quam nunc, quæ vitium tempora maius habent.

Tempora sunt duris non hæc satis aqua papyris:

Pulvillo cubitis subfue, gratus eris.

Verbula mussavit tantum duo sector, & ustor,

Moxque malum genium sensit adesse suum.

Mox Diodorus erat, qui litem intenderet, exlex,

Garrulus, indoctus verba Latina loqui.

Lipsius, ah, tamen, ah, nimis anxius exul abibat:

Nulla daturus ei damna Batavus erat.

Sit quoquæ, quam laudo, de religione voluptas

Scribere: sed, Coggi, malo tacere domi.

Cur etenim fratres Batavos, patriamque laceßem?

Turbatis ferat hic quis mihi rebus opem?

Et sua debetur Patribus reverentia magnis,

Queis Deus & fasces, & decus ipse dedit.

Nec iam privatos patitur pellacia motus

Publica: vi blandi federis arma silent.

Inter nos verbis cur digladiemur ut hostes?

Cur non sit linguis, quando quies manibus?

Cessant audaces; non cessent ergo loquaces?

Non nisi vult tacitâ pax properare viâ.

Credo quidem fas esse loqui; sed religionis

Mentio nunc speciem garrulitatis habet.

Speçtat ad auctores communis fabula multos:

Omnes facundi, cum fuit unus, erunt.

I.

Tertia.

*Tertia Musa foret Batavo commissus Iberus,
 Ornauit Martem qualis uterque suum.
 Qualis uterque suum turpauit crimine Martem:
 Nam ne iusta quidem crimine bella carent.
 Sed fera temporibus sunt arma canenda quietis,
 Duro bellorum tempore pax, & amor.
 Turpia vult, Coddii, presentia nemo videri
 Secula: dic olim nigra fuisse; licet.
 Ambulat & procul haud pax ante pericula belli,
 Quae nondum certâ conditione sedet.
 Quisquilias autem liceat, precor, edere viles:
 Sordibus hoc ævum, quisquiliisque fauet.
 Aspice cum quanto pueri nugentur honore;
 Ex lusu laudum premia quanta ferant.
 Maior quàm mentis, nunc est facundia linguae:
 Esse ego, si liceat, corde disertus amem.*

E L E G. XVI.

Ad Erycium Puteanum.

TOta mihi nuper sapuit Promulsis, Eryci;
 Vnum (quod tollas) præter epistolium.
 Illud acetosum est utcunque. sed obsecro: quo tu
 Iam velo tectum me, vir amice, putas?
 Quemve tuum errorem (nam nescio) commate punxi?
 Quidve quòd accuses me quoque censor, habes?

Non

Non modo scripta male est, sed et est male epistola

Accepi nunquam: res mala iure perit. (missa:

Atque utinam mihi ne vel serò legenda fuisset?

Nec Servatori nunc litet illa suo!

Nil respondiſsem, neque rescribenda fuissent

Hac tibi, quæ cupio paucula verba legi.

Non est, cur velo dicar latitare sub ullo:

Os, oculi, nasus, frons sat honesta mihi est.

Tuque quod inspicias, pectus, Puteane, Batavum est:

Si nescis quis sim, lumine luscus eges.

Esse probus cupio magè, quàm, Puteane, videri:

Virtus, virtutis non toga falsa, placet.

Sperno ego amicitia teetam sub imagine rixam:

Sperno bonos mores, quos mala corda regunt.

Ingenuum si tu me non speciosus amasti,

Ingenuum porro non speciosus ama.

Illud, quod scribis, non est de scommate verum:

Errorem solitus non ego pungo tuum.

Visne, tibi visus cur sim te pungere, dicam?

Scribere fabellas tu studiosus eras.

Inque subornatam personas ducere scenam:

Cantor ego, rogitas, ne graver esse tuus.

Annuo, et infames cantores musso fuisse

Olim: operam fore nunc non sine laude meam?

Hoc stomachum tibi clam dictum, Puteane, movebat?

Non eris (ut fama sit bene) cantor ais.

Asst ego quid? silui. porrò, debetne vocari

Somma, operam fore nunc non sine laude meam?

Ob quod apud populum traducat amicus amicum,

Ac ignominiam concitet ipse sibi?

Præterea est aliud. Peregre, & procul ire parabas,

Cum tibi visendus Plempius antè foret.

Hospes eras gratus. quid tandem? ostenditur album,

Scriptaque doctorum nomina clara virum.

Tuque meum his addi nomen quoque nempe volebas:

Est, fateor, nihili res ea visamih.

Non igitur scripsi: sed, scribam & enique, dixi;

Cum vir ego doctus, virq; ego clarus ero.

Illud id est autem, quo te, puto, scommate punxi.

Deliciasne loquar vis, Puteane, tibi?

Nunc ad censuram venio. quid quasò? tuumne

Me quoque in exemplum vivere posse neges?

Quid tu magnarum geris ergo, quid, o bone, rerum?

Me non ad magnas utpote ducis opes.

Conditione tuâ melior mea fortè. sed audi:

Non ideò turpem sector avaritiam.

Posteritasne tibi scriptori, ac fama favebit?

Malo mihi faveat post mea fata Deus.

Quantula res fama est? obscurum saepe sequuntur

Ingenijs claris nobiliora locum.

Tu tamen, o, scriptis notissimus esto libellis:

Offendor claris non ego nominibus.

Accessura

Accessura tuis soror est sapientia Musis.

Num verò sapere & me mea Musa docet?

Edita cur autem non est ea epistola, quàm me

Partem animæ vocitas, dimidiumque tuæ?

Si mea te quedam tamen imprudentia laesit,

Indulge, & culpam negligè, quæ sò, leuem.

Si qua tua est in me, quæ nulla est, noxa, remitto:

Et cupio posthac amplius esse tuus.

E L E G. XVII.

Ad Eundem.

Illud amicitia veteris durabile pondus,

Sub quo mansuram fiximus antè fidem:

Cur non verba, precor, mitti facit, atque remitti,

Quæq; nigris scateat candida charta notis?

A te cur tam rara venit mihi littera, & a me

Cur tam rara venit nunc, Puteane, tibi?

Quod te, meque tenet cacoëthes, quæso, tacendi?

Cur non, qui fuimus tuque, & ego antè, sumus?

Quid velatet litis? quæ nos discordia solvit

Non bona? libertas hæc tua, an ipsa mea est?

Error an iste meus, tuus an, Puteane, sit error?

Nempe simul atem candidus esse negem.

Esse negem minimo natam de semine rixam.

Ah, quasi non Musa sit bona Musa soror.

L 3

Nec

Nec potes ingenium tu non meum amare : profectò

Nec potis ingenium non ego amare tuum.

Doctrinam tu vir, vir ego, admiramur uterque :

Fama licet studijs sit magis apta tuis.

Sique quis excutiat, ne vum haud impingat in ullum :

Mens sine labe tibi, mens sine labe mihi.

Vivit adhuc pietas, vivetq; in pectore nostro :

Pectore dico tuo, pectore dico meo.

Teq; Erycina suo bene nomine passa vocari ;

Est Venus in venis tota Latina tuis.

Me quoque Pimpleum, cum nascerer, ipsa vocabat

Musa ; rudis genitrix, Plempius, inquit, erit.

Turpia sunt pariter damnanda silentia bellis :

Ne nihil ingenuos, fœdera muta decent.

Nos bona apud claros iunxit Fortuna Petrenses :

Quin bona mens iunxit te mihi, meque tibi.

Articulosque tuos mea si quid ad organa rexi,

Te quoque discipulum fingo fuisse meum.

Nullus Alexander queat hunc decidere nodum :

Me quoque discipulum fingo fuisse tuum.

Reddere pro cantu non aspernanda solebas

E Sophia medio pondera sumpta sinu.

Mutua verba decent : ferat hæc referatque papyrus,

Quam denigrarit non male docta manus.

Littera spectetur, dum non spectatur amicus :

Scriptoris specimen littera iusta sui est.

Osten-

QVISQVILIAE.

87

Ostendit, nescit quæ frontem ostendere, mentem;

Plus ad amicitiam littera fronte facit.

Deserere hanc patriam, Puteane, aliquando paravi,

Vt possem doctis semper adesse viris.

At me Suada senum, & prudentia sancta tenebat;

Hic tibi sic, dicens, dum licet esse, mane.

Non Cumis omnes dederat Lucina Sibyllas:

Terrarum doctos non amat una viros.

Sunt bene Castalides, Heliconiadesque puella,

Dulcia quæ melicâ carmina voce canunt.

Ergo volet nunc huc, nunc littera per-volet illuc;

Disiunctis unâ sic licet esse viris.

Empedocles imo latitat studiosus in AETnâ

Discere quæ tantum causâ det apta focum.

Illi ne quæ, sino, scribatur epistola; par est:

Nam nec amat tepidos igneus ille viros.

Ac totus fumo niger est: scribatur ad albos:

AEquo animo risus, & ioca salsa ferunt.

ELEG. XVIII.

Ad Eundem.

Octavum mensem nihil ad te scribo. quid autem?

Sicne tibi videor sat siluisse diu?

Nescio. tu nunc his, nunc illis mittis amicis,

Doctaq; amicorum verba recepta legis.

Condis

Condīs, & edendos cumulas, Puteare, libellos;
 Præque palastritis fortis es ipse tuis.
 Ingressūque viam tendentis ad æthera famæ
 Alter iam dudum Lipsius esse paras.
 Est que domi, quod agas pueris cum coniuge habendis
 Molliter: arceri dura labore solent.
 Forsan & interdum, tanto iam dignus honore,
 Consilia attentis dās bona Principibus.
 Ergo dies celeri persentis ire rotatu.
 Qui nec agit, quod agit, tempora tarda putat.
 Grata tenet rerum quem sollicitudo bonarum,
 Is queritur nullas temporis esse moras.
 Haud siluisse diū puto me, Puteane, putabis:
 Me sed & ipse diū non siluisse puto.
 Tranquillis fluitant dulces mihi mensibus anni,
 Et fors ex omni candida parte nitet.
 O Deus aternā mihi religione colendus!
 O Deus, o letos qui facit ire dies!
 Quem pater, utque patrem mirè quem mater amavit;
 Sive Isabella fuit, sive Sibylla fuit.
 Moreque maiorum par non ignobile fratres
 Sacra cui mystæ quotidiana ferunt.
 Otia sunt; non sunt oneri tamen otia nobis,
 A Musis quanquam pondus habere solent.
 Queris quos versus mediter, quæ carmina pangam?
 Patria non magnum iam mihi surgit opus.

Et

Et rudis, & nullo lucens monogramma colore,
Totaque rus, ac vix nomine digna suo.

Illud opus, tibi quod memini me mittere, ab isto
Discrepat; istud habet, quae potiora legas.

Esse bonus civis magè, quàm bonus esse poëta
Conor; ero tamen haud fortè poëta malus.

Primus ego Latij patriam qui versibus orno;
Si nec Apollineis, sed tamen orno meam.

Et labor in lucem brevis est venturus: ab illa
Patria nec velit hunc ipsa iacere procul.

Quisquiliam etiam paucas emittere mens est:
Nomina versiculis sunt ea digna meris.

Sunt quoque Quisquiliae tali te, patria, dignae,
Qualem iam dudum te mea Musa canit.

Fortia Quisquilijs Emblemata mollibus addam:
Nempe quot innumerat Curia nostra patres.

Quinquaginta viris ea quinquaginta placebunt:
Suadebunt mores lecta relecta bonos.

Eccè tuus vates quàm Plempius esse minutus
Gaudeat. an credis? grandior esse potest.

E L E G. XIX.

Quem patrem puer, & iuvenis, nec non vir amavi
Filius, heu, pater is desijt esse mihi.

Cuius vita mea fuit, ô, pars optima vite,
Defleo defunctum semisepultus ego.

M

Lugeo,

Lugeo, suspiro, doleo, lachrimasque profundo:
 Tristities animo nunc sapit ipsa meo.
 Nunc marore nihil mihi dulcius esse videtur:
 Esseque nunc cupio turtur, ut usque gemam.
 Non est, non una est homini gaudere voluptas:
 Est etiam quaedam questibus apta dies.
 Tempora conveniunt studiis non omnia letis:
 Cum patre non equidem sit mihi triste mori.
 Sentio; delirant, qui non mutantur in horas:
 Mentis plus horis omnibus aptus habet.
 Hec est illa dies, gemitum, quae postulat altum:
 Vult tamen haud spatio longior esse suo.
 O pater, ò notos non accessure penates!
 O pater, ò lecto non cubiture tuo!
 O pater, ò tenerum non aspecture nepotem!
 Si non femellam Dobbia susca gerit.
 O pater haud late victurus tempore pacis!
 Ire tibi visi semper ad arma viri.
 O pater, ò longa haud fruiture quiete senectæ!
 Vita tibi studium, cura, laborque fuit.
 Iam te mulcebat pars urbis amœna sedentem:
 Commodius regem posse sedere negem
 Fortunis solitum mediocribus esse beatè.
 Comoda sed sedes, non diuturna fuit.
 Iam te canities reddebat adulta verendum:
 Longus honor tamen, ab, non fuit ille tibi.

Ipse

Ipse graves ego iam gest abam filius annos ;
 Incubuitque humeris nixa senecta meis.
 Splendebatque domus curâ mundata sororis,
 Quæ mecum fratres una habet Ava duos.
 Illud onus gest are diu mihi dulce fuisse :
 Germanaque nimis visa ea cura brevis.
 Nulla lite senex, nullo insanivit amore .
 Firma valetudo non fuit ; apta fuit,
 Ora subinde dabat modicus ridentia Bacchus :
 Miraque tum blanda gaudia pacis erant.
 Relligio, pietas, mores novitate carebant :
 Plurima nix caute simplicitatis erat.
 Vocenec est unquam vanâ Deus ipse vocatus :
 Nescijt os mendax, nescijt esse loquax.
 Emicuitque bonis animi præstantia verbis ;
 Plenaque non ficta frons gravitatis erat.
 Nusquam non probitas laudata : domique, forisque
 Censeri solitum fortiter omne nefas.
 Ipse pater natos haud indulgenter amavit :
 Præstitit at, Muse queis colerentur, opes.
 Vocibus hortatus nec non est sæpe Latinis,
 Discite ; doctrina Dique, hominesque favent.
 Vnum cantabatque, recantabatque disertus,
 Ac nunquam, nunquam tradere lentus erat :
 Simplicitate volo cælum speretis avitâ :
 Moribus haud adsunt pondera sancta novis.

M 2

O pater,

O pater, ò dignus longævi Nestoris annis,
 E vitâ citius, qui bene vivit, abit.
 Scribere me dolor hac nullo ordine verba cœgit,
 Qui dolor est animo melque, merumque meo.
 Qui dolor augetur veteris gravitate doloris.
 O genitrix nondum tota sepulta iaces!
 In tabulâ melius te nullus pingat Apelles,
 In memori quàm te pectore pinxit amor.
 Pinxit amor vultum, sed & ipsam in pectore mentem,
 Quæ meritò clarâ sidera sede tenet.
 O mater, mater! neque enim diversa fuisti.
 Extitit ob mores maior in ore Venus.
 Est amor immensus Deus: ò tuus intimus ignis!
 O semper lachrimæ, semper is ipse tuæ!
 Hunc ignem, has lachrimas non credo fuisse caducas:
 Hoc igne, his lachrimis urar ego, & madeam!
 Hunc ignem, has lachrimas in te, pia mater, amavi:
 Hunc ignem, has lachrimas nunc quoquè totus amo.
 Iuncta iaces patri mater veneranda: sit unâ
 Vobiscum sub humo dulce iacere mihi.

ELEG. XX.

PAucula, qua fieri Genius volo Bibliotheca,
 Negligat is, sibi me qui cupit esse malum.
 Quisquis vir intras litteras doctus bonas,
 Tumultuosâ ne move seram manu,

Nec

*Nec turbulento fac solæcismum pede
 Musis molestus: Deinde si quem repperis
 Intus sedentem, dic salutem cernuus,
 Nutuque muto: nec capeffe fabulas:
 Heic occupatos alloquuntur mortui.
 Mox lector acquiesce libro sedulus,
 A quo magis surgas bonus, quàm doctior.
 Si sat sapis: si non; fero; sis doctior:
 Doctrina multis digna res est laudibus.
 Nescit Latine, quisquis heic frangit nuces:
 Nescit Latine, quisquis heic agit nihil.
 Mirare vincti cur catenis codices
 Stent, ceu locis haud sponte contenti suis?
 Hoc pulcher haud turbandus ordo postulat:
 Simul carendum maximè est, fur ne domum
 Exportet, aut in auctionem perfidus.
 Probi videntur sepe, qui sunt improbi.
 Quem volvis, illum codicem haud corrumpere, neu
 Grassare pennà paginas contaminans
 Doctas ineptà, barbarà Latinulas.
 Addo supremum; sponte fac tute heic tuà,
 Quæ litteratus esse grata scis mihi.
 Hec qui malus non audit, exesto procul.*

*Haftenus edico facili non multa tabellâ;
 Nesciri numerus sepe scienda facit.*

*Deprimitur probitas multarum pondere legum
Aucta valent iussis iussa diserta minus.*

Ad Lectorem.

HAbes Quisquilias, Lector; quibus addo iam
Nuptias, sive Nugas. Aut has, aut istas a me
si censes editas, ut populo notus sim; falle-
ris. Amicis obsecutus sum, qui voluerunt edi, peri-
turas, ut ego autumo, measque non futuras. Quā-
quān ridiculis, & iucundis miscui, quæ vel morosi
probennt homines, & anxij, lectu fortasse digna: Et
humanis moribus desipiat sæpe, qui sapiat semper.
Tu porrò si bonus es, esto quidem semper; nec
unius horæ lusum, ætatis puta delirium. *Vive.*

PETRI CORNELII
HOOFDII

Mudenorum Toparchæ

Cum

CHRISTINA SVA

N V P T I A E.

ET caput, & cerebrū cui sit, Mudena potestas
 Rectorē quem nūc veteris cognominat aula:
 Cuius & Amstelij's benefit patre consule: quo
 Vate, Thalia, dea es, celoq; adscriberis alto: (tu
 Ille vir uxorem ducit mihi stirpe propinquam.
 Atq; ait, ô Plempī, nostro tua carmina pridem,
 Debentur thalamo: scio, nec promissi refello;
 Quin prestare volo: at matris me fata morantur,
 Pullaque relligio: tum sollicitudine pectus
 Morosâ stupet insolitum mihi: carmina desunt.
 Ire, redire, nec esse suus, sperare, timere,
 Omnia, nilq; agere, ac tepido pallefcere vultu,
 Vulnus habere animo, & fixas sub pectore flammās,
 Merx est, quâ vendit Venus, heu quàm lenta, puellas.
 Triste

Triste forum; multos videas ditescere, multos
 Cedere, & ambiguo multos contendere questu:
 Exerceri alios prolixâ lite, priusquam
 Fit Fortuna Venus: sunt multa negotia amoris:
 Nunc ego amaro tamen potius, quam fecero versus;
 Tam mihi planè inimicus obest, tam durus Apollo.

Sola quidem possit mihi venam aperire Thalia;
 Utque fluant, nullo sit opus, puto, carmina, Phœbo:
 Qualiter at (nequeo exemplis melioribus uti)
 Insanire, manum promptam gestare, fidemque,
 Cuncta putare dea Veneris, qua bella videntur,
 Arripere, in magnum collabi extempore amorem,
 Ducere, inire torum, rem factam prorsus habere,
 Prorsus & infectam, facinus proclive iuventæ est:
 Sic quosvis temere versus censere beatos,

Atque sacro dignos thalamo, non ardua res est
 Isti, qui sine Apolline amat, laudatque Thalam.

Ardua res hæc est, prudenter amare, potiri
 Coniuge, mente satis, qua corpore, & ære beata est.
 Dotali satis. heu non talem carmine iusto
 Nunc ego concelebrem. Porro felicior es me
 Tu, Petre, qui ducis, qui blandulus, es mea dicis;
 Dicis, & ignescis, neque vanâ amplecteris umbram:
 Integer, ac sincerus amas. ô nobile pectus,
 O caput, o multâ memorandum mente cerebrum!
 Vos ego, vos novi, qua nunc divina voluptas

Mulcet,

Mulcet, & ex alto bona quæ Venus æthere pascit
Nectare & ambrosiâ, atque mero perfundit honesto.

Eximie cultis vir moribus, oreq; præstans,

Ordineq; atque domi rebus ratione regendis;

O male discordem, tua quæ fugit esse, puellam!

O bene concordem, quæ fit tua sola, puellam!

Illud ego letor, quòd me tibi sanguine iungat,

Vt, si tu fias formâ laudanda puella,

Non mihi, sed fias alijs magis ordine quinto.

Sic tua, Petre, soror mihi sanguine iuncta mariti est:

Atq; ego tam prona delector pondere sortis;

Seu fit id impellente Deo, quo congrua nobis

Crescat amicitia, & communis gratia Muse.

Fit: tua læta meis respondent sidera fatis,

Magnaque de nobis, video, concordia cæli est.

Nescio quid mihi nunc utinam contingat amanti!

Dignus amore vir es: tua te quoque diligit altum.

Musica cum pars sit studiorum, magna meorum,

Quid quòd & Euterpe quædam tibi ducitur uxor?

Hanc bene perfecit multâ Suelingius arte

Noster, & ingenti famâ iam notus Olympo.

Sed male ego hæc: Christina venit comitata puellis:

Prima trahit pompam, una solo defigit ocellos,

Et graditur lento ponens vestigia passu,

Opplet iter populus, turbatq; ignobile vulgus:

Lictor adest, discedite, ait, discedite rursum,

N

Et

Et vaginato tardantes dissipat ense.
 Fit via, procedunt pariter longo ordine matres :
 Exi, Petre, foras, pueris clamantibus, exi,
 Bruta venit : dignum generosâ virgine nomen :
 Tecum ea Tarquinius audebit spernere, tecum
 Vivere Romanum, & seros promittere Marcos.
 Duc citus ; intus habe, quod ames : sic cetera porrò
 Succedant sperata tuis ex ordine votis..

O noctem nullâ mutandam luce! ruat Sol,
 Oceanumque manens totum bibat, atque soporem,
 Contrahat ingentem. Cras surgat ab equore salso,
 Et Fescenninas lux pellat honesta tenebras..

Aut, cui nullus erit pudor, & vino cor adustum,
 Aut Amor, aut ruber ipse canat taratantara Bacchus,
 Qualeque deduci negat in prosœnia bellum,
 Qualeq; virginibus durum sit pangere Musis,
 Quarum apud, heis, paucos vivit reverentia vates.

O par molle cubans ; pereant mala fascina tantum.
 Ex istâ pueri surgant tibi, Petre, quiete ;
 Et similes mente ore tibi, Christina, puella.
 Tum longum, longumque genus pandatur ab illis ;
 In decimos (fiet, quod & auguror) usque nepotes.
 Perpetuum stabit bona res hereditus aucta :
 Ibit sera patris, matrisq; in secula nomen.

Ad thalamum
IOANNIS FONTANI

Medici excellentissimi.

S Cilicet hunc scandit iuuenis cum virgine lectum :
Virgini erat roseo facies formosa pudore,
Visa stupefcenti similis trepidare, timere
Nescio quid ; quasi vim trucis impendere putaret
Raptoris, validaque manus, seraque oscula, et æquis
Indignam auspicijs Venerem, nexusque scelestos.

Scandit at illa torum tamen, exceptura petentem.
Leniter amplexus iuuenem, sine veste, sine armis.
Indignante, reor, non vociferabitur ore,
Improbe, sacrilege, irati Iovis igne peribis :
Nec Vest alitiã quasi simplicitate gemiscens,
Ah, precor, ah, sacra sum, noli me tangere, dicet.
Nec dicet, facilis labor est inijsse puellam,
Et vile oppressisse decus, vitioque voluptas
Non caret illa suo, qua, quò perfectior, illò
Deterior subito generosis pectora rumpit ;
Quæq, alia arguto loquimur subtiliter ore :
Præstabit blando obsequium taciturna marito.

Nec tibi lingua pigra est, nec guttur inane, cubili
Quisquis in hoc recubas dulci sociatus amicâ.

N 2

Iamque

*Iamque licet taceas, noctisque silentia laudes,
 Tu lepidos quondam solitus mihi mittere versus,
 Calcar & ad Musas urgens urtica fuisti.
 O Fontane, cui sub pectore vivit Apollo,
 Sospes Apollo, regens medicas cum viribus herbas :
 Te meritò nostra nuper cecinere Camane
 Docte, ac tripliciter nigrâ de bile loquentem.*

*Non pudet, & referam : medicina Gracia nutrix,
 Atque p' irès, quæ prima animas revocavit ab umbris,
 Iure quidem magna tribuebar laudis honores
 Talibus, & miro tollebat in athera plausu.*

*Italiam per avi fugiens vestigia adisti,
 Vrilior patriæ duras rediture per Alpes.*

*O iterum fines non deserture Batavos
 Coniuge mox gravidâ, & puerorum pondere onustus
 Nunc tua, nunc subeant maiores pectora cura ;
 Sique vir es, pater esse velis : est illa puella,
 Quæ tibi denupta est, gignendis apta puellis.*

*Tempus erit primo cum sol os aureus ortu
 Proferet, & summas p'stringens lumine terras
 Vix Eoa caput tandem super aquora tollet :
 Omnia tunc vivunt ; tunc lucis prima iuventus.
 Iam tum dulce iacere in amore, & habere puellam,
 Mollia cui longa referantur somnia noctis.
 Letari primâ non est insania luce.*

Sole novo amplecti fas, & gaudere maritis :

Oscula

Oscula sole novo sapiunt, sapit ipsa voluptas
 Facundans casto genitalia vincula nexu.

AEtheris haud aliud nox est, quàm triste cadaver :

Stragula conveniunt lectis, ut saxa sepulchris.

Ipse quidem mors est, sed non mors ultima somnus :

Hinc, quot quisque vigil vidit, tot vixit & annos.

Nox mala, nox fecit nomen sibi turpe nocendo.

Lumina transfensa sunt, per quas cuncta videntur.

Luce sine rebus forma, & sua vita colori est.

AEterni sanctas manifestans Numinis artes

Vera dies ait esse deos, mirabile dictu,

Sic, quasi sint plures unus, diversus & idem.

Omnia fulgentis sunt omina fausta diei.

Attamen, ô, pulchro ne lucis abutere vultu :

Conveniunt claris exempla pudica diebus.

Vince pudore canes, careant velamine tauri,

Tu tegere, & casto scelus omne exclude cubili.

Nascentur pueri, de queis bona Parca profundum

Cogitat, in longos dum stamina preparat annos,

Dissuadente nimis Libitinâ, a vidoque Charonte.

FESCENNINA.

O D E I.

Sponsum quies, ah, decipis,
 Falsisque mulce's gaudijs
 Ignara fraudis pectora.

Ratus miser se coniugis
 Tenere molle brachium,
 Toro Charis quem admoberat,
 Prensum tenebat stipitem.

Quæ semisomnis se dare
 Sponse putabat, irrita
 Sponde dabantur oscula.

Multa & petita foriter,
 Deserta sunt & protinus,
 Sunt & petita denuò
 Laboriosè basia.

O D E II.

St, st ; siletur in toro :
 Par hoc madentis vescitur
 Dulci soporis pabulo,
 Et irrigando spiritus
 Bibit recentes pectori.

Mor.

Morpheu, tuas imagines
 Hæc expedi, intraq; intimam
 Frontis cavernosæ specum,
 Mentisque sedes exhibe,
 Ab se remota que procul
 Huiusce rex tori putet
 Videre se spectacula.

Fac alitem celerrimo
 Raptum impetu Cupidinem
 Præalto ab orbe siderum
 Iovis cita ante fulmina
 Tactis orantem pascuis.

Ibi mox sponse argenteum
 Caput, capillos aureos,
 Dentisque fac eburneos;
 Gemmis micent pellucidis
 Sereniora lumina:
 Labella purpurantia
 Rubentis in modum rose:
 Candentiora lilijs,
 Plumisq; olorum brachia:
 Collum, mamillas, & pedes,
 Fac omnia elegantia,
 Suam putet materculam
 Cupido adesse cernuus,
 Salveque dicat, in sinum

Mox

*Mox involans, & mille mox
Poscensque, dansque basia.*

*Suam notet puellulam
Vir esse, quæ Cupidinem
Iam fallat ; hæcque iudicet
Cras vera certus omnia ;
Neget fuisse somnia.*

Ad torum

I ASPARI DIMENI.

*QVæ dulcia heic nunc murmura,
Quos audio susurrulos,*

*Quasi duorum amantium
Suavè musitantium, &
Se mutuò osculantium?*

*Suam cubili in hoc habet
Iasparulus iuvenculus
Hilgundulam iuvenculam.*

*Abi, sopor ; procul, sopor ;
I tristia ad cubilia.*

*Da te, sopor, puellulis,
Nemo virum quas diligit :
Da teque neglectis procis,
Procisque lachrymantibus,*

Quos

Quos suspicacis Vitula

Fefellit inconstantia.

Fessis laboratoribus

Te da suavem & parvulis

Te da; atque dentientibus,

Ne vagiant, infantibus.

Da te pijs nutricibus.

Da te hostium excubantibus

Ad claustra militonibus.

Da te, sepor, lasso coquo,

Ne cras ad ollas dormiat.

Abi, sopor; da te cruci,

Nec plura tecum garrio.

Veni Venus, veniteque

Vos o venustæ Gratiæ:

Veni superba Cinxia,

Hymenque, tuque Iuppiter

Pilosior sophisticò

Mento salacis hirculi.

Veni, Cupido, dulcium

Pater severus ignium,

Tuosque tu cura focos,

Iecur, pia & precordiæ

Paris beati, viridi,

Scientis ac mille in modos

Suaviare suavia.

Q

Hac

*Hac nocte nullas noctuas
 Leti videbunt auspices :
 Nec per sepulchreta obvia
 Umbras petent veneficæ :
 Nec inferent bonis manum
 Mali tenebriunculi.*

*Quicumque Amorem predicant
 Apud Voluptatem suam,
 Apud suam Columbulam,
 Et Turturillam apud suam
 Quamvis inermes, & sine
 Sic à bonorum filij
 Nil triste somniantium,
 Domum redibunt sospites :
 Serena erit iugulum,
 Nox gaudiorum conscia
 Iniqua nox hac furibus
 (Si fors puella quæpiam,
 Domum exeunte amiculo,
 Fores sinistrè clauserit)
 Minante erit Proserpinâ ;
 Plutonis aulam quæ sui
 Cum ponto adibit obruta,
 Narrabit atroci AEaco
 Memor nocentium crimina.*

In Nuptias

HENRICI BONTII.

HActenus casta latus ad sororis
Margaris somnis fruitur quietis :

Haectenus noctes videt, invidet que
Cypris inertes.

Tuque vir, Bonti, gemis, ac venusta
Pervicax tentas thalamum puella,
Gnarus & blande loqui, & osculari, &
Fingere morbos.

Si mihi tanto mea virgo nisu,
Totque sit moliminibus trahenda,
Audiam nunquam pater, aut maritus
Nomen amicum.

Pauperi coniux locuples marito
Grande tormentum: bene possidentem
Pauca servabit semel optimorum
Cura deorum.

Impares omnes valeant puella,
Et pares omnes valeant puella,
Quotquot insidam officioso honestant
Nomine fraudem.

Caelibes vivam sapienter annos,
Inque lauretis moriar Dearum,
Qua liquant sacras, pede quas paravit

Pegasus, undas.

*Mille de bellis, lepidis, venustis
Vnica ardetur; furor est: carere*

Cogimur multis; careamus unâ

Sponte puellâ.

Nox patrandarum nigra nuptiarum

Testis, ac vestis; spatiumque rerum

Non gerendarum, nisi cum profundis

Fallis in umbris.

Tu verecundis animos puellis

Adstruis sollers, adimisque curam

Erubescens faciei, et altum

Prodis amorem.

Margaris per te facilis subit nunc

Mollium pondus leve gaudiorum;

Blandulo nunc obsequitur marito, atq;

Oscula captat.

Nunc torum turpat Venus, et veneno

Miscet impuros olido cruores:

Nunc fit id, nullo quod apud pudicos

Nomine dignum est.

Quam citis olim Phaeton quadrigis,

Tam citis isti, redit ure tardis,

Dum suis fraudas spatijs Novembres,

Phœbe, Calendas.

Fæda

*Fæda mortali in tenebris origo
Panditur, bellum genus ergo spirat
Gloriam, ut toto sonet invidendum
Nomen in orbe.*

*Neu beatorum melior Deorum
Fama sit, sudant homines superbi.
Prò! laceßito stetit alta quondam
Turris Olympo.*

*Huic propagando generi favet nox,
Nox, & auctores scelerum tenebra.
Nocte furata est Venerem pudici
Myrrha parentis.*

*Nocte sopita capiuntur urbes:
Troia nocturnis perijße flammis
Dicitur; noctu perijße Thisbe, &
Pyramus ardens.*

*Ipsa dat nomen sibi nox nocendo:
Septies septem Danaï feroces
Filia noctu totidem necârunt
Ense maritos.*

*Noctè nonnuptas Lemures puellas
Territant; noctem vitiant sepulti:
Noctè purgatas etiam profanant
Somnia mentes.*

Se sua nuper latus ad puella,
 Qua in crucem ob partum data erat peremptum,
 Noctè suspendit procul huc ab Indis
 Nauta reversus.

Noctè per sylvas, & amana rura
 Obvios vir tres timui latrones
 Vnus: heu, quàm tunc mihi prava nebant
 Stamina Parce!

Ite fortuna: metus i. valete
 Crux viatorum nemora, & cruenta
 Tramitum, Syrtes: procul est nocenti
 Portus ab alto.

Patriam tandem Batavi tenemus;
 Mox at, heu, mæsti gemimus, quòd Amstrum
 Pestis infestat, sepelitque centum
 Plus hecatombas.

Duximus pulchra exequias Elise:
 Hec fuit casta similis Diane,
 Hec fuit forti similis Minervæ;
 Heu, fuit, haud est.

Hec sibi longos venientis annos
 Finxerat vita, peritura tamquam
 Flosculus mox, mox peritura tamquam
 Fumus, & umbra.

Nulla

Nulla inest tetro species sepulchro:
 Os, genas, crines, oculos, mamillas
 Pus edit: dira lapidum premantur
 Pondere pestes.

Cum suo vivax pariter marito
 Margaris seram videat senectam;
 Interim pulchros pariat puellos,
 Lactet, ametque.

Patris aequales pariat puellos,
 Quis alis in matris gremio, futurus
 Pusio mox Aonidum, beatus
 Vagyt infans.

Sin sui mavult similes puellas
 Margaris, non id prohibete Musa:
 Nubiles matris poterunt amare
 More poetas.

C. G. PLEMPHII
ANIMAE.

Quot sunt, quotque fuere, & erunt venientibus annis
 Mortales, totidem numero distinguit eodem
 Religiosa fides animas: non omnibus una est.
 Vnicuique una est homini: privata potestas
 Iudicij cuiusque sui, mens, atque voluntas
 Cum sensu, vitæque simul sunt spiritus idem.

Intima ea effigies, membrisque immersa profundis
 Forma fluit, penitusque humanos occupat artus,
 Cumque his est hominem pariter iunctissima in unum.

Non, velut accendi planum est de lumine lumen,
 Sic homini alter homo sua dat primordia; verum
 Ipsa animis praesens opera est divina creandis.

Omnimodo unum & idem est, nec habet quid organi-
 A sese in sese simplex mens numinis instar. (ne dispar
 Non tamē est numē; neque enim Deus in nova stillat
 Viscera, nec sese nobis quasi mutuis indit.

Quae modo prima novo mens corpore mergitur, antè
 Nusquam erat, in caecum mox componēda sepulchrum
 Membrorum, & spissos arctè cogenda sub artus.

Corporibus de num in terram fugientibus, illa,
 Quod fuit antè, manet; sine vi, sine morte superstes,
 Estque relictos vivax reditura sub artus.

Exultat interea, & nullis inclusa moratur
 Visceribus, donec, sublatis undique fatis,

Induat

*Indus at haud furdo repetens cutem, Et ossa sepulchro,
Puraq; amet Superos, aut nigra feratur ad Orcum.*

*Quaqua mortalem veteres studuere Sophista
Fraude probare animam, facili turbabitur arte:
Quasque fovent alias verborum semina nugas,
Longe intestinis verni leviora Favoni.
Hac est ipsorum sapientia Christicolarum.*

ERRATA

P

Præterea in hunc modum
legitur in hunc modum
legitur in hunc modum

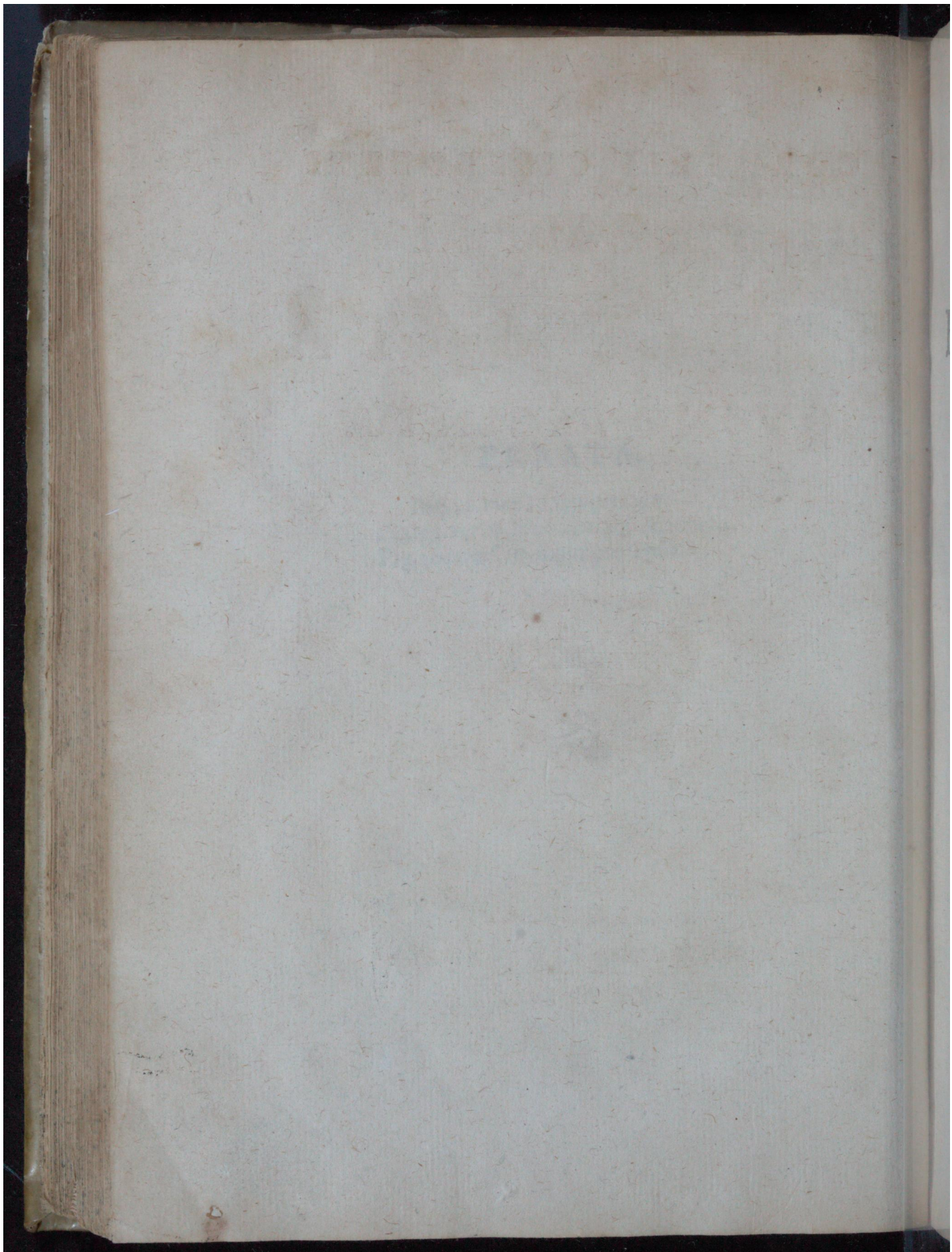
ERRATA.

- Pag. 46. vers. 13, ego pro ago.
Pag. 35. vers. 9, Ænonem pro Ænomen.
Pag. 104. vers. 10, sopor pro sepor.

P₂

CORNELII GISELBERTI
PLEMPII
EMBLEMATA
QUINQUAGINTA.

AMSTERODAMI
Apud *Ioannem VValschardum.*
clb. lbc. xvi.

CORNELII CASSELLERTII
PLEMPTII
MEMORIAE
QUINQUAGINTA

AMSTERODAMI
Apud Joannem W. Neaulm
cl. lcc. xvi.

PETRO CORNELIO
 HOFDIO
 MVDENORVM TOPARCHÆ

Emblemata sua dedicat.

C. G. PLEMPIVS.

Emblematum quinquaginta volumellum,
 quod nec labore, nec otio conscripsi, tuum
 esse volo munus levidense. Quid opiner?
 Emblematis aliquando meis famam, atque lecto-
 res fore? Nescio: ne quidem si Plantinus aliquis
 ita velit. Non unus nunc Atlas cœlum fert. Deus
 bone! qui nixus, quæ allaborationes! Pereūt nu-
 gæ, quisquiliæ conculcantur. Etiam vulgo sapi-
 entia summa nunc innotuit, & ultra crepidam su-
 toribus admiranda. Si tamen apud ingentia versi-
 culis erit aliquid loci, sive lucis; gaudeam ex indu-
 striâ meâ profectum, quod te patrono non pror-
 sus indignum nostri cives arbitrentur. Sed versus
 tiam lege.

Magne

P4

Magne vir, atque meæ laudator honeste Camænæ,
 Quem caput agnoscit Muda regenda suum:
 Accipis, en, tibi quæ debebā emblemata: tot sunt,
 Fert quot honoratos Curia nostra Patres.
 Sat scio: momenti quoquē sunt Emblemata parvi:
 Inque pedes jocus cogere verba fuit.
 Magna dabunt, qui te sibi divincire laborant:
 Malo ego non vinc̄tos liber amare meos.
 Ipse Deus nimiā malè relligione colatur:
 Est cogi nimiā relligione coli.
 Crede mihi, majora volunt, qui magna priores
 Munera dant, reddi: nil ego, Petre, peto.
 Tu tamē esto meus: neq̄ plus peto; sum tuus ipse:
 Totus; & ut planè desit ab asse nihil.
 Es meus, atque meos capiunt tua pectora sensus:
 Sunt bona iudicio carmina nostra tuo,
 In quibus est aliquid, quod mentem dicere possis.
 Mentem utinam possis dicere jure bonam!
 Cavi equidem, quātūm potui, mala mēs ut abesset;
 Si nec abest, veniā mens mala digna bonâ est.
 Nemo suas iusto voces examine penset:
 Hic quoque, cur Momus vociferetur, erit.
 Si tamē omnis abest mala mēs, haud vanus Apollo,
 Qui sal adsparsit versibus, ipse fuit.
 Quærebas autem genuinum emblemata quid esset,
 Atque rei nomen venerit unde suum.

Facta

Facta vetustati ex auro, argentoque fuerunt
 Pocula, queis addi sæpe solebat honor.

Queisq̄ honor auferri solitus; quia posset & addi.
 Posset & auferri: nexus, & ansa fuit.

Et loculi: loculis sua cælamenta quadrabant,
 Ut faciliè inferere hæc esset, & eximere.

Rerum ostentabant formas, variæq̄ figuras:
 Astra, fretum, silvas, numina, bruta, viros.

* præferim
 Epicurum.

Amplexus, choreas, ludos, convivia, lusus,
 Prælia; cum flammis te quoque, Troia, tuis.

Delicias istas emblemata Roma vocabat,
 Immitti loculis nempe quod apta forent.

Auro cælato subludit picta papyrus,
 Nomen & antiquæ nobilitatis amat.

Apta fuere scyphis tamen haud emblemata solis:
 In clypeis etiam Mars tulit illa suis.

Illa pavimentis, tabulamentisque fuerunt
 Indita mirandis vermiculata modis.

Vermiculos ebeni liceat segmenta vocare,
 Ipsaque ceu strictis vincula funiculis:

Quæ tabulis etiam nunc iniunguntur aratis,
 Tinctaque taurino glutine fixa manent.

Cur neque sit simplex decumanum emblemata ro-
 Reddenda est ratio protinus ista tibi, (gasti:

Simplicia esse volunt quicumq̄ emblemata, peccât:
 Rerum unum multas ferre potest facies.

Q

Estque

Estque satis, multæ si confundantur in unam.
 Distingui tamen has quis mihi posse neget?
 Quæ verò strictè, commemoratimque coherent,
 Amplius istarum mens memor esse solet.
 Fas emblematis multos subscribere versus;
 Fas quoquè, quos non fert Iunius ipse, tales.
 Iunius haud scripsit, sed pingi emblemata iussit,
 Vix super his ausus pauca poëta loqui.
 Ne festinanti mea verbula longiùs obstent,
 Finio: Fortuna, en, prima videnda venit.

C. PLEMPH.

226

EMBLEMATA.

EMBL. I.

En Fortuna : manu quos rupem ducit in altam,

Præcipites abigit : carnificina Dea est.

Firma globo imponi voluerunt fata caducam,

Ipsa quoque ut posset risus, Et esse iocus.

Olim unctos Sali qui præsilire per utres,

Ridebant caderet si qua puella male.

O quàm saepe sales, plausumque merente ruinâ,

Erubuit vitium fors inhonest a suis!

Obscenumque nimis crepuit, Fortuna Batavis

Appellanda ; sono, quo sua curta vocant.

Quoque sono veteres olim sua furtiva Latini :

Vt nec, Homere, mali nomen odoris ames.

22

*Annellata manus mihi significare videtur
Pulchellas animi vincula divitias.*

Multa quod in digitis quoque mens videatur inesse ;

* 1 2 3 Litterulis numeros ausa notare decem.

956 * Octo ego lineolis factas ex pluribus aio :

7890 Ex unâ primam ; circulus est decimus.

* 12 45 Qui, quia nec numerat, nil recti continet in se,

67890. Nullaque ibi ostendi linea recta potest.

*Malè sic .4.
6. 2.*

*Multi deinde viri digitis piscantur ut hamo,
Et capiunt unâ corpora opima manu.*

** Diff/
Diff/
Di. es.*

Forſitan ut nostros Romano a * divite fures

Aut non diversum nomen habere putes.

*Aut magis Romanos a nostro fure vocatos
Illos, divitias qui rapuerunt manu.*

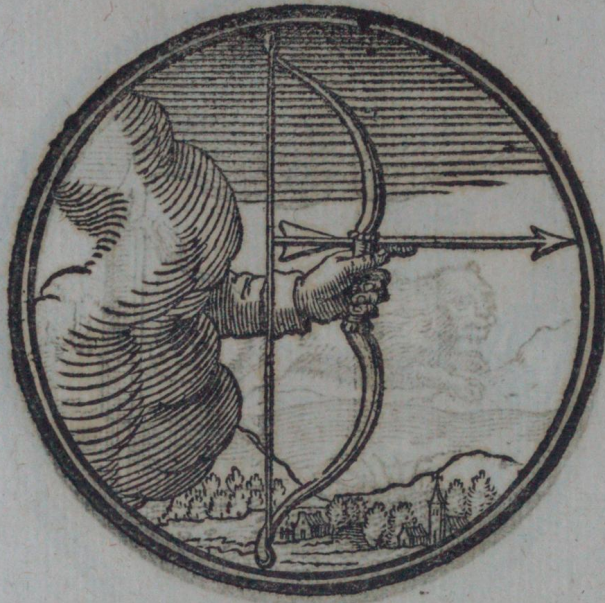

EMBLEMATA.
E M B L. III.

*Ardentem fugit, ecce, facem leo: tu fuge amorem:
Ist a virum vires solvere flamma solet.
Solvere flamma virum vires solet ist a: profecto
Corrupit Martis spicula saepe Venus.
Fecit, is ut pugnans hymen eos esse putaret,
Et similem campo crederet esse torum.
Quis pudor, o fortes! non: non sic regna parantur,
Sed pereunt. non laus; dedecus inde venit.*

Arcum leua tenet manus, aurat amque sagittam:
Rebus Amoris abest dextera saepe fides.
Sat sapiant alia: tu sis mea Dobbia demens,
Promissis facilem nescia habere fidem.
Nescia iuratis, & credere nescia certis.
Nunc aliquid certo certius esse potest.

Eligenda viris misera sunt tempora vite zimmerwald
 Hoc tibi pullatum dicere crede sophum.
 Nunc, quorum miseri quondam luxere parentes,
 Nempe coloratà plus sibi veste placent.
 Psittacus est corvi tandem prodibit ab ovo:
 Sic nasci cygnos non nego posse nigros.

*Sus grunnit; fugit ergo elephas. quo nempe timore?
 Nullo. grunnitum sus amat ipse suis.
 Frustra miratur, qui se putat esse disertum
 Garrulus, haud ullis verba placere viris.*

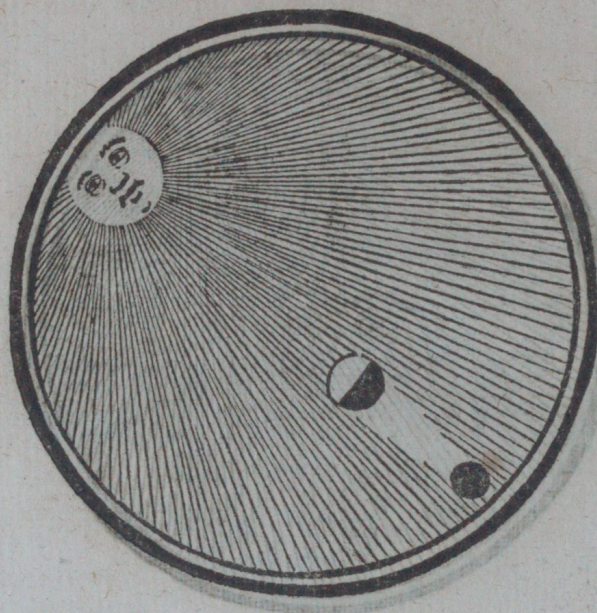

*Lumina cancelli sunt, per quos lumina cernunt.
Cernere nil aliâ mens sine mente potest.
Vna quidem mens est, sed non mens altera vulgo.
Vt sapiant homines altera mixta facit.
Ah, mera simplicitas, res es dignissima risu:
Et stolidis tantum cordibus apta iaces.
Promta licet magno iactes quoque Biblia naso;
Nulla tibi alterius guttula mentis inest.*

C. PLEMPII
E M B L. VIII.

*Sole procul nigram patitur delebilis umbram,
Datque polo penas Luna propinqua solo.
Obscuros fuge, ne simul obscureris & ipse:
Lux venit a claris accipienda viris.
Aque nigro semper nigrescit amicus amico.
Puris coniunctus vivito; purus eris.*

EMBLEMATA.
EMBLIX.

131

*Ecce autem : vulgo nihil est capitosius ipso :
Hunc numerum mentem vel neget esse Plato.
Monstrum, horrendū, informe, ingens, cui lumē ademp-
Non videt et atem, quæ fuit, est, & erit. (tum :
Sic nigret extincto nox obscurissima lichno ;
Atque patent mediâ terna sepulchra viâ.*

R 2

*En sceptrum. statui dextra hoc emblemata potentis,
 Ac maiestatis tessera iusta solet.
 Quid scepro inpositum caput aureum? id est onus: ingens
 Regna alter regno rex gravioere premit.
 Ore minax bifido cur sceptrum amplectitur anguis?
 Invidiam patitur queque corona suam.
 Blanditur caudam, et vultu canis. Hoc sibi quid vult?
 Assentatorem stemmata semper alunt.
 Et leo quid? vigilat, quanquam dormire videtur.
 Hac A-consilijs suspitione time.
 Cur non hac sceptrum, parte et tenet altera ab illa?
 Sceptrum stat melius, quod tenet una manus.*

Cur

Cur in aquis positum circumfluit antibus? hoc;

Fluctuat instabilis more popellus aquae.

Quò caput extollunt minima de flumine rana?

Sape nec exiguos carpere regna pudet.

Quae similis sceptro sub aquas apparet imago?

Odit, amat regem plebs imitata suum.

Sceptrum in ventosas pictor bene sustulit auras:

Vtpote amant ventos turgida regna suos.

Quid fert in levam sceptri inclinatio partem?

Extat apud reges gratia rara bonis.

Cur sceptrum grande, atq; ingens est? regibus ipsis

Difficile est regni constituisse modum.

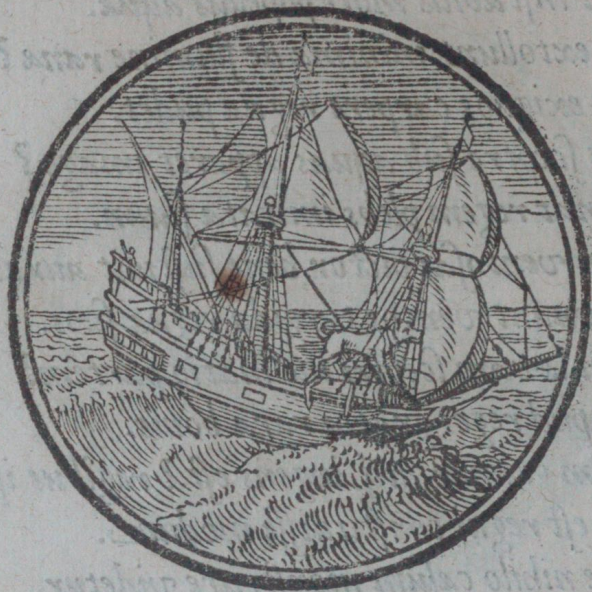
Nec mihi de nihilo calum monstrare videtur.

Venit in humanam scilicet inde manum.

Tam prope sunt caeleste genus plebecula, reges.

Rex nunquam, qui vult regibus esse inale.

Despicit e prorâ Galba canis equor arandum,
Atq; ait, ô nullâ res mare magna fide!
Non ego sponte meâ vèni iactandus in undas,
Sed dominum iussus quâ sequor usque fide.
Est que fides vel in infidum mare abire volenti
Cum domino : peream, si perit ille, & ego.

Fræno obliuēt antem Balaas cædebat a sellum:

Iustior obstanti cedis, a selle, Deo.

Dignaque uerba uiro loqueris. responsa magister

Rettulit, aſt dictis non meliora tuis.

Quos penes arbitrium eſt populumq; eſt fræna regendi,

Quique graves dorſo triſte feruntur onus:

Si ſedeant ſimul eſt cadant, ſua uerba popello

Non deerunt: quanquàm neſciat ille loqui.

Occurrente Deo ſciet. ane diſertus aſellus

Cum fuerit, populus neſciat ore loqui?

Quin etiam excutiet ſefforem, ac fræna rebellis:

Cæcæque blanditias eſſe capiſtra ſciet.

*Hannonem esse Deum, Carthago, uti credere posses ;
Hoc tibi dicturas doctor alebat aves.*

Dicturas extra caveam procul arbore ab altâ.

Mentiri in silvis dedidicere suis.

Spemque fefellerunt mentiti saepe magistri.

Sola nec Hannonem silva scit esse Deum.

Novi, quos sua turba Deos vocat : hæc bibit unâ, atq;

Unâ edit : adstrictam fercula grata tenent.

Vincula demantur : fugit immemor, & silet altum.

Nullus in ore cibus ; nullus in ore Deus.

EMBLEMATA.
E M B L. XIV.

137

*Sic solet ipsa suas oculis dare larva fenestras :
Quique vident alios, quâ videantur habent.
Non facile imponit prudenti callidus : errat,
Qui credit fraudem posse latere suam.
Fallere non novit, qui vulgum fallere novit.
Vulgus inescari qualibet arte potest.
Ut fallas doctè, macilentos falle sagaces ;
Illi nam toto corpore, crede, vident.
Illis it graciles tenuis membrana per artus :
Ipsam in laternâ mentem habitare putes.*

*Mecenatis erant asinini prandia pulli.
 Quis putet hos asinum non sapuisse patrem?
 Aut Mecenatem quis despuisse? profecto
 Lautitiâ sibi vult nonnihil ille suâ.
 Forsitan apta sat est asinus sapientibus esca,
 Callidiora inter fercula si veniat.
 Stultitiam adde aliquam, melior sapientia fiet.
 Affusâ melius vina bibuntur aquâ.
 Recte ignoratis nonnullis multa sciuntur:
 Quique sapit nimium, non sapit ille satis.*

*Olim nescio quis muris inclusit Athenas:
Nunc quoque Timotheum nomine fama vocat.
Hic irretitas placuit pictoribus urbes
Acciperet, cæcâ munerâ dante Deâ.
Strenuus at voluit, non fortunatus haberi
Bellator capiens oppida Timotheus.
Illius excelsâ postquam res fracta ruinâ
Concidit, ô sortis nobile crimen, ait.
Vtpote fortuna scelus est, non vincere: nostrâ
Gloria, felici tollere signa manu.*

Ut tu te, Antoni, perimas Cleopatra sepulchro.
 Abdit se vitam ceu positura suo.
 Credo sciebat enim sine quâ nec vivere posses,
 Antoni, nec te se sine posse mori.
 O dedit illa suo quantum tibi vulnus amanti!
 Caesar ut Augustus surgeret, illud erat.
 Casare sed victo mox ipsa uti Roma iaceres:
 Nobilius regnum Roma futura viri.
 Femina, non hostes facile est, sed vincere amantes:
 Caesar amans verbis, re tamen hostis erat.

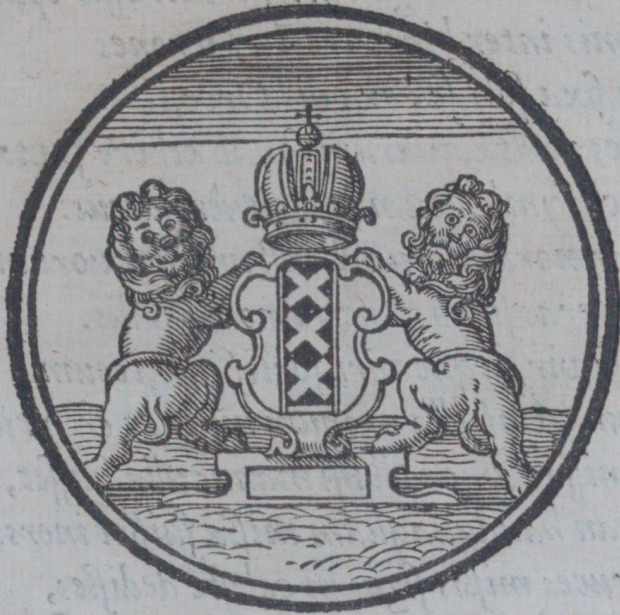
*Hæc rosa purpureis similis, Basilei, labellis,
Est nunc, sed non est pulchra futura diu.
Sic Dea sis patior, sic magnus amantibus ignis,
AËtnaque non uno nobilis Empedocle.
Vret hyems istam, quæ nunc micat ardua, formam,
Et decus extinguunt frigora cana tuum.
Hoc ego, nilq; aliud iam te, Basilei, volebam:
Certa videbaris non satis esse mihi.*

Emergis tepidus, mox attamen arduus ardes.
Num sedet in curru, Phæbe, Cupido tuo?
Nam magis, ac magis, ac magis, ac magis ille puellus
Ex humili surgens corda per alta calet.
Ille suis totum flammis male perdidit orbem.
Non alius, puto, sic a Phaëtonte fuit.
Nec tantum accendit terras, sed et astra; virumque
Maxima pars Superos semper amare putant.
Turbaque laudamus magnorum exempla Deorum:
Nosque Dijs reddi famur amore pares.
Hinc qui promittunt vulgo post fata salutem,
Postpositâ Venerem virginitate colunt.

Erectus leo & hinc, leo & hinc erectus honest ant

Custodes patria publica signa mea.

Tresque cruce commune decus, dignumque colore

Luminis, & capitis, Caesar, honore tui.

Cura levis non est mandanda leonibus : ergo

Robore servandas credimus esse cruce.

Magnus honor semper crucibus fuit, est que futurus.

Profuit AEsioni vi crucis usa Venus.

Religioque rei vetus est : Aegyptia Memphis

Vitam venturam credidit esse crucem.

Quique vir occidit fratrem crudelis Abellum,

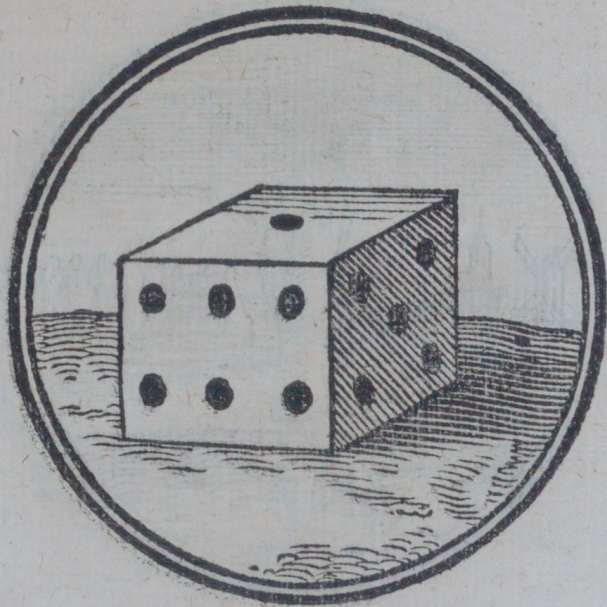
Signandus cruce, quò tutus abiret, erat.

Nam:

Nam Deus ex alto terras spectabat Olympo :
 Nempe quibus magna mox crucis esset opus,
 Quæ Solymis inter binos erecta latrones
 Staret fixa solo, sed gravis, Orce, tibi.
 Hinc urbes multæ, quarum sonat æthere fama,
 In cruce symbolicum constituere decus.
 Spes fuit armorum crux, Constantine, tuorum :
 Hoc poteras signo vincere, non aquilis.
 Vicisti ipse vir, atque viri, fortissime, tecum.
 Nullam Amstella manum miserat ergo tibi ?
 Fabula. missa tamen tibi si manus ulla fuisset,
 Forsit an haudquaquam missa fuisset iners.
 Tuque cruces missis signum caeleste dedisses,
 Aut aquile pennas ardua dona tua.
 Quanquam equidem haud fallor : virtus monumenta
 Magna, et adorandi ponderis ausa viris. (paravit
 Si non hæc ; pietas memoranda, ac Cæsar amicus,
 Ipsaque Romani gratia blanda Patris.
 Denique larga manus, non ambitione, vel astu ;
 Sed magis erga te, te Crucifixe, fide.

Alea, cūm cecidit, pede mox st at fixa quadrato :

Hoc satis exemplo vivere fortis habet.

Non ego marmoreo quenquam volo pectore durum,

Nec volo inhumanis mens sit acerna viris.

Nobilius recti studio, atque movemur amore,

Imus est huc, quò nos pondus est ordo vocant.

Absit ut inconstans, vagus, aut levis esse putetur,

Qui properat certum pronus habere locum.

T

Ipsa erecta Deum monstrat natura, patremque,
 Vitaque magnanimis sit docet unde virus.
 Atq; ait, en cælum : cælum tua patria, virtus :
 Quàm procul a terris, quàm procul illud abest !
 Serpere qui docuit serpens fuit : evehe mentem ;
 Sic aliquo tolli corpus honore potest.
 Nè corrupta cadat, mens it velut ignis ad astra,
 Sublimemque volans pugnat habere locum.
 Illa sui in terris mensuram novit Olympi.
 Notitiam veri nomine Ticho vocat.

*Morte reuiscit, si non est fabula Phenix:
 Fabula sit; uero conuenit illa tamen.
 Innumeris unum commentis obrue uerum,
 Illud ut extinctum quilibet esse putet.
 Nobilius factum mutatâ etate uidebis.
 Vina nec unius Consulis esse uolunt.*

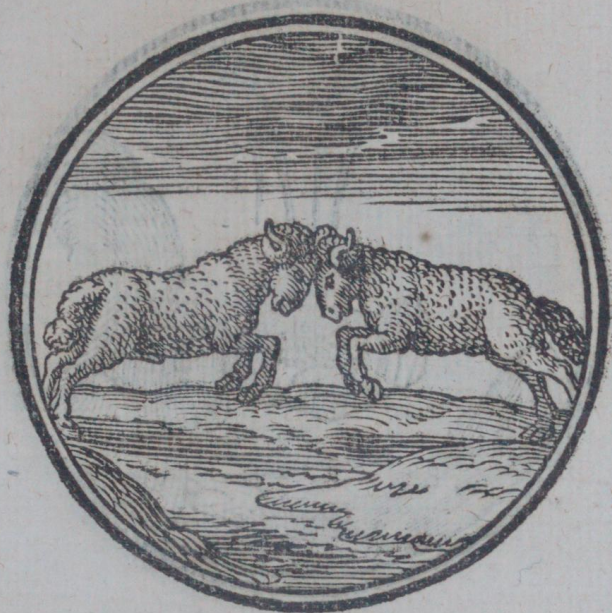

C. PLEMPII
E M B L. XXIV.

*Nobile turibulum, dives ; nil dignius aris :
 Hoc flammis auctum risè superbit opus.
 Quèis nihil ignis inest lascivum præter amorem,
 Non Venus his, verùm pallor in ora venit.
 Mens quibus at morum calet, ac virtutis amore,
 Sancta Deos species, fronsque serena decet.*

Concursuri aries, ariesque hic cornibus huius
Heret, & a nexu neuter abire potest.
Litis id ingenium est; vincit qui vincere non vult.
Vincere vis? victus, vel magè vinctus eris.

*Ecce ferax manus: hic labor est, vitamque ministrans,
 Et multâ vitam commoditate beans.
 Qui tuâq; & temet vis ipse perire, sedeto,
 Et tibi utramque quies molliat una manum.
 Duritiam perhibent cauto placuisse Catoni.
 Desidiam perimit nata labore Ceres.
 Floribus est eadem medicina, ac matribus herbis:
 Radici parent dira aconita sua.
 Lautitia reddunt homines, mihi crede, pigellos:
 Mobiliore valet corpore panis edax.*

*Nititur alta domus duratis frigore limphis,
 Soleque solvendis protinus; ergo cadet.
 Vitrea nostrorum sunt fundamenta laborum:
 Ah, nimis ambiguâ sede locamus opes.
 Visque voluptatem sua mox subducta ruentem
 Deserit: o miseros, quos beat una dies!
 Succedunt pulchris opprobria dira triumphis,
 Fineque cum nigro litigat albus honor.
 Nempe suos dominos famulique, canesque sequuntur,
 Quique avido pauper postulat ore stipem.*

*Doliolum volvit Cynicus sua templa. quid ergo?
 Pars Cynicus non est nulla, Corinthe, tui.
 Civis agit cunctis aliquid cum civibus unus.
 Cunctis arcendo Marte Philippus adest.
 Unus ait variâ ferri mortalia sorte :
 Fortunaque vices non dolet esse suas.
 Indulgetque rotam labentem huc, aut magis illuc,
 Se sibi nec lautâ conditione placens.*

*Murenam coluber, positis procul ore venenis,
Nempe suam Venerem nil nociturus habet.*

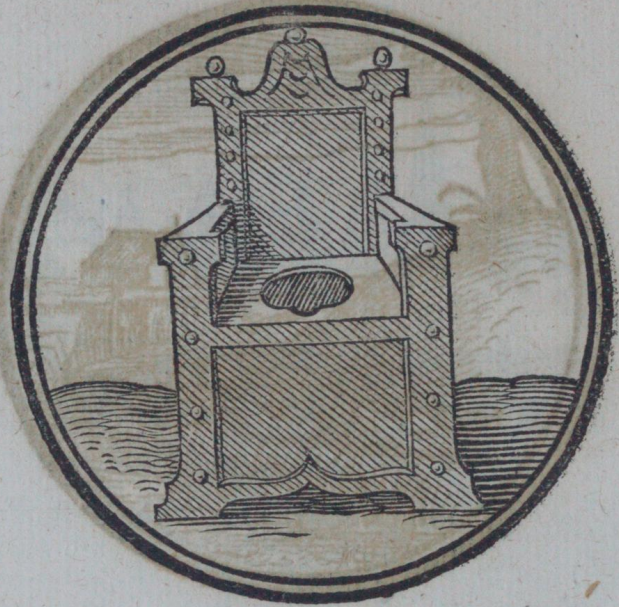
*Nescio, sed si non meus hic me fallit Apollo,
Nubilis invidiam mitigat una Venus.*

*Hostibus, o Magni, liceat denubere vestris:
In molles illis sit via tuta toros.*

*Difficile est binos simul exercere furores:
Alter ab alterius viribus error obit.*

*Quando Paris miles Menelaum vidit, amavit
Fortius, inq̄, Helena maluit esse sinu.*

*Stercoris appellant pertusam nomine sedem :
 Pontifices locat hac Roma regenda no vos.
 Non male tangendos (levis est ea fabula vulgi :
 Et bene succedis mas, Benedicte, mari.)
 Sed confutandos ; & qui sint, rite monendos :
 Non ideò melius, nobiliusque cacant :
 Non ideò natibus quoque tergendis sibi desunt,
 Quòd magnà teneant omnia sacra manu.
 Officiosa sua est manus ipsa potentibus ; & quem
 Purget, habet culum regia dextra suum.
 Esse verecundus tu Roma ignosce, volebam :
 Stoïca res sedes est tua visa mihi.*

Quoque mihi arrides, quo me quoque amare videris,
Delector vultu, Simpliciane, tuo.
Mentis inesse quidem tibi nil existimo. quid tum?
Malo hoc, quam mentem, Simpliciane, malam.
Nec taceant, qui te, qui me magè murmure mactant,
Compescet risum sic quoque nemo tuum.
Gaudebitque tuo semper mea pagina vultu:
Tuque meus semper Simplicianus eris.

*O speculum fallax! tibi visus inesse profundo
 Specto repercussus meque, meumque locunt.
 Nobilitat clarâ quam splendida vestis in aula,
 Non mihi, sed soli tu tibi turba nites.
 Asperitate mihi nihil est acceptius albâ:
 Planaque rusticitas, cur bene ametur, habet.
 Lucidulos nolo (fallunt splendore) colores:
 Credideram verum; pictus amicus erat.*

*Hec mea tuta domus, mea clathra, arx, mania, fosse ;
Salva quies, si me queritis, hic habito.*

*Sumque mihi regnum ; nec opimo tristis honori,
Aut Veneri, aut dominis servio divitijs.*

*Magne, tuum cedat diadema, Philippe, cucullo :
Curis subsutis non solet esse gravis.*

*Non habet assiduos dominorum incommoda servos :
Et locuples, et inops spe caret, atque metu.*

*Digreditur, totâque viâ suam ambulus errat:
 Planities pedibus convenit una meis.
 Perspiciunt scioli res, ac dignoscere certant
 More perexili, pertenuique modo.
 Diffluit, atque perit ratio rationibus horum:
 Nescio quas umbras rebus inesse vident.
 Amplectantur eas; magna est sapientia magna est:
 Rerum ego corporeâ corpora mente sequar.
 Non quòd non farveam studijs obtusus acutis;
 Sed male amat ventos vulgus inane suos.*

EMBLEMATA.
E M B L. XXV.

159

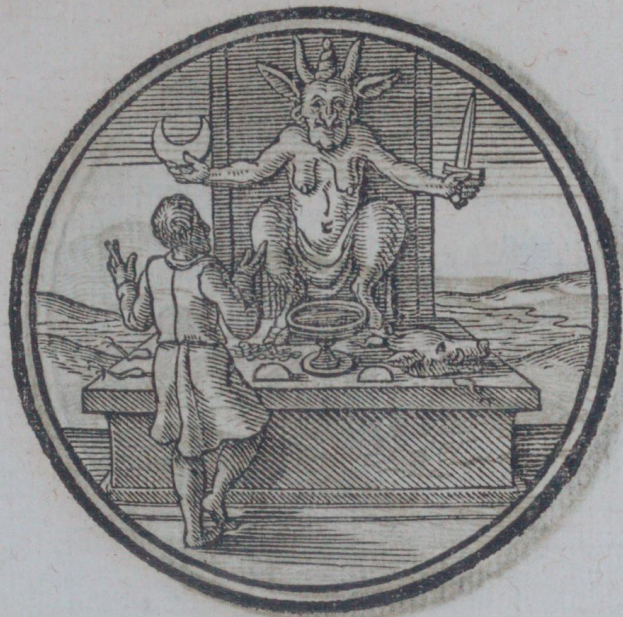
*Inter apes si sit, lis, & vis orta volantes,
Iacto sedari pulvere, credo, solet.
Miror ego, quoties reminiscor bella virorum;
Miror ego, & pacem pulveris opto memor.
Pulvere quis nescit fortissima corpora mergi,
Reddendo alternis vulnera vulneribus?
Sed neque si madeat permulto sanguine tellus,
Conditio pacis promptior ulla venit.
Arma placent semper, quasi sint res arma virorum.
Improbis est, quem vis semper, & arma iuvant.*

*Antè novos pressim pralum Harlemense libellos
 Stringit, ut hinc latè libera turba volent.
 Atque manus uti mox procul effundantur in omnes:
 Sapius huc ingens sic mare Caurus agit.
 Clarius a tenebris ita vendicat aethera virtus,
 Augusta angusti carcere facta loci.
 Hoc demum est certa monumentum cudere fame,
 Quando minus liceat, tum magis esse bonus.
 Stare, nec a recto flagris, cruce, morte revelli.
 Talis enim quò non laus penetrare solet?*

*Idolo ; cui sacra facit Sina, cum cecidit fors,
Aleaque in tumulos semirotonda duos ;
Offa datur suis occiput, & mera vina, & oriza ;
Et missus sectis dantur ab alitibus.
Fercula gavisus bona mox Sina devorat ipse,
Dum salit, & gyris se rotat ille suis.
Abstinet exiguis vinitantummodo guttis,
Atq; anatum unguiculis, auriculisque suis.
Dives ab idolo Sinico nil distat avarus :
Non nisi divitias aspicit ille suas.
Nec bibit ex opibus, nec edit. pulvis tuus, haeres,
Esto sepulchralis, cetera, ait, mea sunt.*

Non est, ô cornix, vulpecula mortua, non est :
 Impleat ut ventrem, sic iacet illa, suum.
 Esse cadaver amat, quia non amat esse cadaver :
 Fallit, & hac vitæ consulit arte sua.
 Grata repentinis laniabere morsibus esca,
 Atam tranquillo si minus hoste caves.

*Tardior arrepiens prorumpit ab obice Rhenus ;
Nec silet, effusis dum ruit albus aquis.
Obice virtuti scelus ; ô res mascula, dices :
Nobilis, ac magna voce canenda tuba !
Ille quidem strepitus, rerum impetus ille bonarum ;
Maior ut obiecto fiat uterque malo.*

*Se super ardentis iacit, ecce, ciconia pullos ;
 Quos si non seruet, vult tamen ipsa mori.
 Vos ea, Delfenses, ea vos hortatur ad ignes :
 Vos vult pro vestrà posteritate mori.
 Plurima non natis, magis at sibi, turba laborat :
 Sic nec ijs mater denique, nec pater est.
 Exortaque volant putri de stercore vespa.
 O miseros, quos non fors quoquè aruita beat !*

*Mus, elephante, tibi minimus solet esse molestus :
Emungit nasum saepius ille tuum.
Quid facias ? etiam sua sunt incommoda magnis ;
Vernula dat domino verba iocosa suo.
Sæpe puer naso regem tenet ; eque minutâ
Plebe aliquis, plusquam Consus, in urbe sapit.
Includuntque suos vulgaria limina risus :
Sæpeque sunt parvæ grandia regna domus.*

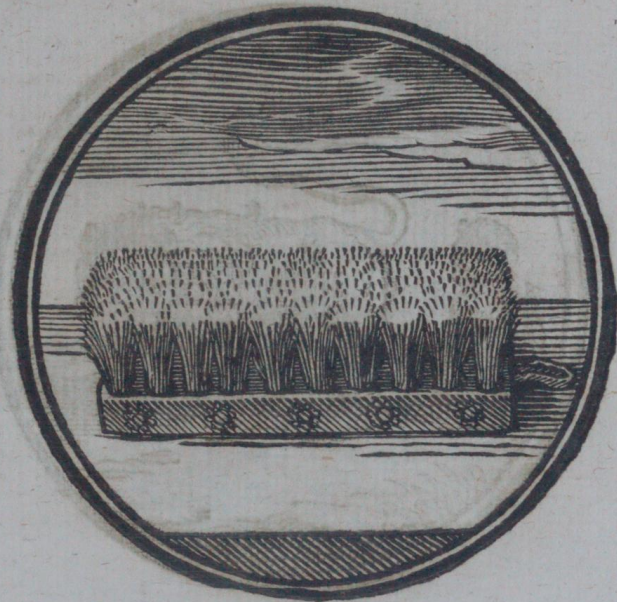

*Simiolum egrotus leo devorat; ergo valebit,
 Ac poterit vires victor habere suas.
 Fulta stet egregia nisi dexteritate potestas,
 Convulsis nervis mox labefacta ruit.
 Dexteritate quidem: nam regum est fallere multos,
 Qui sapiunt ipsis gens speciosa sibi.
 Fallere dicebam: ladentes ledere vulgus
 Audet: adulator rex bonus esse potest.
 Magnus adulator: careant modo crimine gestus:
 Fraus bona vult nullum fraudibus esse locum.*

EMBLEMATA:
EMBL. xliiii

167

*Pallia cum seta purgent lutulentam suilla,
Cur male metimur nobilitate decus?
Interiore hominum similes sunt corpore porci:
Saepe bono natis sanguine porcus inest.
Sordida rusticitas puro quoque fuit honore,
Dignaque cum pompa sceptrum tenere fuit.*

Os homini similis quamvis est simius, ille
 Ridiculus tamen est totus, amatque nuces.
 Est diversa fero facies, sed honesta leoni;
 Nec vir in hac, bene quod rideat, ullus habet.
 Istorum, teneris similes qui semper hominibus,
 Augusta in vultu nil feritatis inest.
 Convenit informes mirari, ac dura colentes
 Antra viros, quorum nemo leone minor.
 Maluit esse rudi similis Baptista camelo,
 Quam nimis humanam mollis habere cutem.

Delit Oceanis salis echenëis in undis :
Dicitur hac magnas parva tenere rates.
Vela licet tumeant Aquilonibus alta secundis ;
Hec facit ut maneat, stetque carina loco.
Nec nimis id mirum. magni quoque stare virorum
Adstricti nugis, quisquiliisque solent.
Qui manū avaritia (turba est numerosa) dederunt,
Hos vim sistendi nummulus unus habet.
Qui sequitur Veneres, limo retinetur oculo:
Sunt alij, fallax quos reimportatur honos.
Est adeò, atque adeò vinculis prædulce teneri :
Ergo voluntati iam quoque velle deest.

Y

*Maturè fetus quia non solet edere, vitam
 Rupta puerperio ponit echidna suo.
 Tu, qui corde scelus premis, & scelus esse fateri,
 Quod scelus est, non vis; rumpere; echidna me-*

ra es.

EMBLEMATA.
EMBL. XLVII.

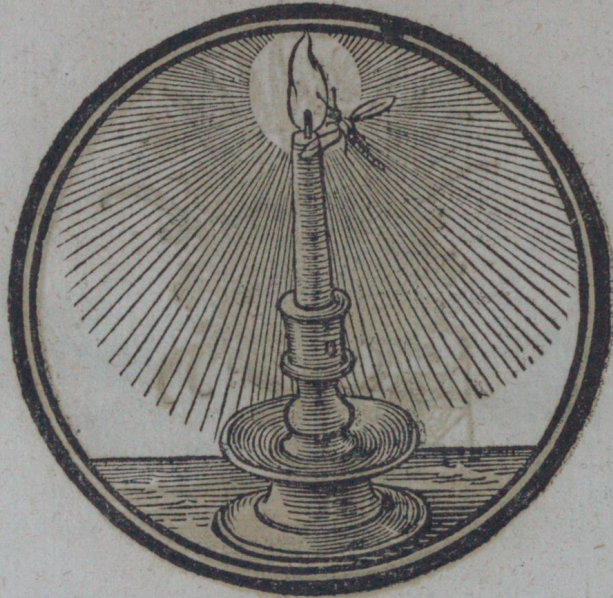
571

*Implet araneolos hausto flos ille veneno,
Qui delibato nectare pascit apes.
Quisque, ut habet mentem, sic chartis utitur, & sic
Ipsa legit claris verba notat a libris.
Si quod condat opus Deus aethere lapsus ab alto,
Rarâ lectores iungat amicitia.*

Y 2

Cum liceat culici claris gaudere diebus,
 In face nocturnum querere funus amat.
 Viginti atatum sciolis sapientia parvi est;
 Per licet auctores luceat illa suos.
 Splendeat & totum quavis vis laudata per orbem:
 In pretio est sciolis nil nisi scire suum.
 Hoc tamen obscurum tenebras ita vincit opacas,
 Ut mala non aliud noctua lumen amet.
 Qui sapit unus homo, tenuem vane scit in umbram
 Nullaq; ei a multis tradita vita venit.

Vicerat iratam sub Bellerophonte Chimeram ;
Latior hinc tandem Pegasus astra petit.
Obijcitur monst'ris dum corpore spiritus haeret,
Frenaque submissus cogitur arct' a pati.
Victor abit leto sublimis ad astra triumpho:
Datque libens illi turba superna locum.
Vobis hinc igitur continget abire beatis,
Quorum nunc virtus monstra superba domat.
Monstra superba viri, male qui mortalia turbant
Omnia ; qui sceler' dantque, petuntque decus.

*Mors sumus una omnes; sumus unica mortis imago;
 Sive aliquis bellus, sive qua bella fuit.
 Sive aliquis fuerit nummis, seu pulcher honore:
 (Forma bona a nummis, forma ab honore venit.)
 Cum morimur, sedam in faciē confundimur omnes;
 Terriculamentum nec nisi turpe sumus.
 Mors mihi apud seros non esto videnda Philippos;
 Tu nunc, tu semper, fastus ut absit, ades.*

EMBLEMAT.
COROLLARIVM.
ad Basileïdem.

175

I

En florum variâ stellantem luce corollam :

Eccè decus, quo nil pictius annus habet.

Res, Basileï, tua est ; tibi namque venusta iuventus

Vernat, & his planè floribus apta micat.

Sunt rosa labra, oculi viola, candentia collum

Lilia, luteola nil nisi caltha comæ.

Quid mea verba velint, rogitas ? Basileï, protervus

Ob formam ; tamen, ut flosculus, illa perit.

Materies
Angeriani
est apud
Scaligerum
in Hyperer
Poëtices.

Quot

II

Quot flores, strophio tot gemmas cernis in isto:
Flora suo tales vertice gestat opes.
Te, Basilei, decent; tua nunc at atula vernat;
Floret in ore tuo nunc iuvenilis honor.
Tota labris rosea es, rutilis hyacinthina ocellis;
Alba tenent collum lilia, caltha comas.
Quid loquar haud sentis: penetrabo licentiùs aurem:
Vt flores, formam dico perire tuam.

III

Insignem multo florum splendore coronam
Dono, caput cingas quâ, Basilei, tuum.
Sic redimibit enim gemini te gloria veris;
Si speciem nôsti plus sat honesta tuam.
Os roseum; color est oculis hyacinthinus, auro
Caltha comas tingit, lilia colla nive.
Quid dicam, quæris? rem rusticus eloquar: audi:
Quam flores, non est forma caduca minus.

IV

Temporibus satis apta tuis cape munerâ sertum,
Curvavit digitis Flora quod ipsa suis.
Vtpote læta tibi floret iuveniliter atas,
Et tenero vernum ridet in ore decus.

Nar-

Narciſſi accendunt oculos, & caltha capillos:
 Labra pudor roſeus, lilia colla tegunt.
 Verba iubet addi nullo circumdata velo?
 Carpi forma velut ſos, Baſilei, ſolet.

V

Flores ex ipsis ſero munus Adonidis hortis:
 Delicijs velit hos Cyrus adefſe ſuis.
 Accipe, cinge caput, Baſilei, iu uenacula bella es;
 Conveniunt annis florida ſerta tuis.
 Lumina narcifſi, ſunt pallida lilia collum;
 Caltha capillitium; labra, genaeque roſa.
 Vis enigmaticum diſpungi denique nodum?
 Floris ad exemplum forma repente cadit.

VI

Quam capiti imponas, mittit, Baſilei, corollam
 Flora, tuo: Venus hanc munus habere velit.
 Tu quoque iam Venus es, florente decora iuventâ:
 Inque tuo vultu Maius amœnus in eſt.
 Narcifſorum oculi, ſunt labra colore roſarum:
 Pieta coma eſt calthis; lilia colla ferunt.
 Quod te ſcire volo, Baſilei, rotundius edam:
 Eſt ſorum, ac formae gratia fluxa tua.

VII

Z

Quot-

*Quotquot in hoc radios iaciunt diademate flores,
Sole sub Elysiō sidera nata putes.*

Illorum cinctus tibi fulgeat ordine vertex :

Tu quoquē lucidulo vere serena nites.

*Lilia cum violis, calthisque rosisque colorant
Collum, oculos, crines, atque labella tibi.*

*Quam sis bella vides : sed & hoc Basilei, videto ;
Caltha, rosa viola, lilia ; forma perit.*

VIII

Accipe figendum circum tua tempora Pæstum,

Quasque solet stellas Terra vocare suas.

Florea ferta decent viridem, Basilei, iuvent am ;

Vernantem Venerem florea ferta decent.

Scintillant oculis cyani, calthaque capillis ;

Lilia collo alben : es labiata rosis.

Cum factus multis sis flos ex floribus unus,

Obsecro, florebit quam tibi forma diu ?

IX

Sunt flores ; oculos surreptos dixeris Argo :

Floribus, ut stellis, sed sua zona subest.

Res tibi habeto tuas, Basilei ; ego temno, nec utor :

Tu flos es ; florum tu redimicla geras.

Labra tua esse rosas, & eburnea lilia collum ;

Visque comari calthas esse, oculos violas.

Anno

*Annorum numerus quis erit, Basilei, tuorum?
An nescis parvam floribus esse moram?*

X

*Sidereis gemmis florum dare nomina cogor:
Lumen ab Aurorâ est, quo, Basilei, micant.
His bene submittes caput, ac vernantis honorem
Frontis: & hæc apta est tania, crede, tibi.
Qui tua colla videt, purissima lilia cernit;
Quique oculos, violas aspicit ille duas.
Cumque comam pectus, mulcet tua dextera calthas:
Et carpit, tua qui basiat ora, rosas.
O periturorum rapidissima tempora florum!
Momento, ô formam, precipit ante, breuem!*

XI

*Do flores, flos es: coma calthæ, oculiq; hyacinthi,
Labra rosa, collum lilia: tota peris.
Garrulus esse meras dicit mea munera nugæ;
Mentitur; nugæ garrulus ipse dabit.
Mentitur quoque, cum formosas esse beatas
Dicit; & est atheos, cum tibi sacra facit.
Iudicio, Basilei, meo Venus esse laboras?
Quam faciunt mores, est bona forma, boni.
Mores, non flores, æquabilitate renident
Perpetuâ, quâ nil pulchrius orbis habet.*

FINIS.

XI

FINIS

CORNELII GISELBERTI
PLEMPII

TABELLAE

ad

Simonem Sorvium.

HAs tibi, docte Sorvi, spectandas dono Tabellas:
Sunt alijs aliquid; sed mihi penè nihil.
Olim in delicijs puerum praeceptor habebas;
Et memor ingenium sum placuisse meum.
Vnde Gisbertus genitor non totus amissus
Dixit: abi, libros volue, revolve tuos.
Parvus eram; parvum nunc tu ne sperne libellum:
Præceptis non est discolor ille tuis.

CRUCIFIXVS:

In cruce tu semper Deus es mihi, Christe, colendus;
In cruce; non aliter mors tua vita mea est.

PSYCHE.

Pictura est: Psyche ignorandum explorat Amorem,
Seque Deam viso coniuge vana vocat.
Ardet amans, & in amplexum furit ire iacentis:
Quemque videt, falso iudicat esse suum.

Z 3

Luise-

*Iusserat ille : mei ne sit tibi cura videndi ;
 Peccato pelles me miseranda tuo.
 Hec res est : hominem studio Deus auctor anhelat,
 Divinumque dato numine totus amat.
 Vix sui homo ipse capax non est contentus habendo
 Numen amatorem ; vult quoque nosce palam.
 Vimque facit vetitis. Ne venoscatur in umbrâ,
 Noscendum servat se Deus ipse sibi.*

MAGDALENA.

*Visa iuventuti Venus (ab deflenda voluptas)
 Plus nimio placui Magdalis atra mihi.
 Ipsa ege me velut in speculo teterrima vidi,
 Os mea cum Christus vertit ad ora suum.
 Spectatum Veneres veniant, spectentur & ipsa ;
 Pompa supercilijs protinus orba cadet.*

SUSANNA.

*Pulchra per insidias medio deprensa lavacro
 Respuit impuros nuda Susanna senes.
 Quis furor, exclamat, sic insultare pudori ?
 Absit adulterium ; non fero : malo mori.
 Hi, subes ; aut instant falso te crimine testes
 Perdimus ; & labem vel sine labe luis.
 Et fide, & ingenti caussam formabimus ore ;
 Nostraque non, populi sed lapidantis eris.*

Tu

*Tu Deus (est insons) formosam absolue Susannam,
 Dissidioque dolus da cadat ipse suo
 Hoc pateat, varios fari mendacia testes;
 Inque malos abeant saxa retorta senes.*

SCELETON.

*Non tam suo solet parentem filius
 Referre vultu, fronte quàm mortis virum,
 Puer, venustum trux, beatum sordidus.
 Quid verba? res hac: una mors omnes sumus.*

PATER MEVS.

*Vir prisca pietatis amans, sanctæque quietis,
 Ecce Giselbertus Plempius ille fuit.
 O, bene Mullero, bene sit, qui (cerno) magistrâ
 Penè mihi patrem reddidit arte meum,*

MATER MEA.

*Hac mihi mater erat; patri pia, & unica coniux:
 Filius huic carus Plempius usque fui,
 Sat tamen haud certus de nomine: forte Sibylla; aut
 Clara nec Eugenia, astantum Isabella fuit.
 Belia namque fuit Batavis vocitantibus: illud
 Si sit Athenæum nomen, ut esse potest:
 Aiat, quod res est; sua limina mater amavit;
 Non procul, aut alibi, sueta sed esse domi.*

Sapi-

*Sapius hic reperi lacrimantem, ac numen habentem
Aethereum : pietas non caret ipsa Deo.*

EGO.

*Plempius, ecce, sibi, sibi, dico, simillimus ipsi :
Heu, quàm ferme homines sex, color, umbra sumus!*

IUSTVS LIPSIVS.

*Hoc vixit Iustus quinquagenarius ore
Lipsius : hac facilis fronte, gravisque fuit.
Heu fuit : ast augusta viri mens astra petivit ;
Mens pia, docta, suum digna videre Deum.*

MARS.

*Martem non iuris, sed belli utriusque peritum
Conspicis : in campis acer is, inque toris.*

IANVS LEIDANVS.

*En, ô Leida, tuis memor hunc de civibus unum :
En monstrum, ut captâ nomen ab urbe ferat.
Cum soleat tales simulare tragedia reges ;
Rex tamen, haud tragicus rex tamen ille fuit.*

PETRVS HOGERBETIVS.

*Vir fuit hic quondam cantu, & pollutibus herbis :
Non Circes detitis ; non, fera Colchi, tuis.*

Sed

*Sed puris, dignisque Deo, mentisque profunda
Cum sancto Musis pondere virginibus.*

*Ipse quidem cunas patriæ Hogerbetius Horna,
Et vitæ debet prima elementa sua.*

*Grandævum sed ei debet magis Horna senatum;
Patres, matresq; & lata puerperia.*

*Peste vir interijt iuvenes rapiente, senesque:
Res medico iam tum vivere vilis erat.*

IVSTVS BVCHIVS.

*Amst erodamensis populi pars nobilis, eccè,
Iustus eo nuper Buchius ore fuit.*

*Ore; sed intus amans recti, rerumque bonarum:
Sexdecies patria præfuit ergo sua.*

*Multos ornavit, læsit mala Curia multos:
Vive domi; dominis hic licet esse viris.*

*Non multum refert fiat quis Consul, an exul;
Esse eadem ferme fors utriusque solet.*

BYRSA NOSTRA.

*Amst erodamenses modulo dantur utile nostro
Civibus emporium, Terra benigna, tuis.*

*Coctileq; en, patrij medijs ex fluminis undis
Quintuplici nixum fornice surgit opus.*

*Nomen erit Byrsæ: fuit hoc Carthaginis arcis,
Quemque locum tergo cinxit Elisa bovis.*

A a

Quo-

*Quoque loco mercata solum decepit Iarbam,
Auxit & ignotas Pygmalionis opes.*

S. CORNELIVS.

* Est Timo-
theci fratris.

* *Dum Marti dare iura negat Cornelius, ecce,
Ablatum Christo dat caput ense Deo.*

IDEM.

*Iacturam capitis facit, en, Cornelius, ut ne
Iacturam faciat religionis: ovet.*

Iterum.

*Qui tibi, Corneli, caput abripit ense, trophaeum
Tollere non potis est, Marte tepente, tuum.*

Rursum.

*Marti occidentes occidis iure negato,
Corneli: hoc Christo est reddere iusta Deo.*

Summum.

*Iura negat Marti Cornelius; at caput ipsum
Non negat oblato sanguine, Christe, tibi.*

NICOLAUS PLEMPIVS.

*Eximius fuit hic medicamine Plempius, & rem
Facturus, mera si rara bibisset, erat.*

Quia

*Quin sermonis erat Latij, Graijque peritus
Largiter, & puro nobilis eloquio.*

FAVNVS INTER MVSICOS.

*Hæc diuersarum dulcis concordia vocum
Humanam Fauno suadet amicitiam.*

ERASMVS ROTERODAMVS.

*Hic est, qui scripsit mala Roterodamus Erasmus
Colloquia, & Mori nomine stultitiam.
Femina mater erat; genitorem hodieque loquacem,
Atque dicacellum fama fuisse refert.*

*Vulgato nōrant * homulum cognomine ciues,
Quo neque garrulitas dignior ipsa, suum.*

Gerritæ
Hacch.

*Patris ab ore pipit passerculus; aque parentis
Ingenio linguax psittacus esse solet.*

*Magnus Erasmus erat tamen; & (mibi crede) fu-
Maior is, esse minor si voluisset, erat. (turus*

ALARDVS AMSTERODAMVS.

*Talis Alardus erat, dum viveret, Amsterdamus;
Nec tibi, nec Vivi vilis, Erasme, tuo.*

*Talis erat species, sub quâ doctrina latebat,
Tamquam naçta sacrum Græcolatina locum.*

*Non Anabaptistas potuit, non ferre Luterum
Hoc caput; & cerebro senserat arma suo.*

A a 2

Arma

*Arma videnda alijs, vimq; Albanosque tumultus,
Et Toletanas non sine cade manus.
Tam manifesta igitur neque bella videbat Alardus?
Res adeo non est mira; sepultus erat.*

CORNELIUS CROCUS.

*Sum color; haud Crocus; quanquam non cesso videri,
Et claro dicor nomine Crocus ego.
Non ego litterulas sum praeceptore Latinas
Doctus Barlando Rhetore: Crocus erat.
Non ego sum gnarus Gracas emittere voces:
Sum probus, ac doctus non ego: Crocus erat.
Non pietas patriam ludum mea pandit in urbe;
Officiosus ibi non ego: Crocus erat.
Quenam forma foret Latij sermonis ephelis
Non ego promptus eram tradere: Crocus erat.
Non disciplina gravis inculcator honesta;
Non sine castus ego coniuge: Crocus erat.
Non aluit matris tenuem mea mensa senectam:
Antipelargistes non ego: Crocus erat.
Non abij Romam Batauo procul orbe relicto:
Loiole socius non ego: Crocus erat.
O sibus ingrata patriae haud ego iure negatis
Romano dignus funere: Crocus erat.
Forsan ego natus quoque sum color Amsterodami;
Amsterodamensis sed magis Crocus erat.*

Al-

ALBERTVS EVFRENIVS.

*Versificator ero, si me neget esse poetam
 Momus ab invidiâ pallidus ipse suâ.
 Nec tantum patrio maduisse Evfrenius Amstro,
 Hippocreneis sed quoque dicar aquis.
 Quas effudissem, brevis (heu) nisi vita fuisset,
 Largius ingenij vi meliore mei.
 Scandat Parnassum potior me turba iacente,
 Patria: mens pueris est cata, corque tuis.
 Amsterodamensi Latiam præpone Minervam:
 A Latia lingua vis venit alta tua.
 Nuper culta mea quoque Musa Latina sorori;
 Quam cita mors rapuit, ne tua Polla foret.*

MATTHIAS BOSSEMIUS.

*Aspice: non fallax facies quàm spirat honestum
 Pectus, & insignem quàm pietate virum!
 Bossemius plane tuus est, ô patria. nescis?
 Nempe Duacensis gloria magna schola.
 Cancellare decus; quod iusserat esse Philippus,
 Amsterodamenses pronus amare suos.
 Bossemium puerum Crocus præceptor adegit
 In mentem (fuerat si mala forte) bonam.
 Grande viro studium fuit hinc, uxore carere,
 Atque ancillari sedulitate domi.*

A a 3

An-

Annos religio tres & triginta docere
 Quo servanda foret, quoquè colenda modo.
 Præluce viris sanctorum lumine morum:
 Stare, nec incertum ferre, referre pedem.
 Advigilare sacris, & Amati rebus adesse;
 Commodaq; ex illis, remque parare sibi.
 Qua testamento tenui legata iuventæ
 Cederet, ac fieret protinus ampla domus.
 Præberetque penum, & sacris compendia Musis;
 Legibus appositis; vindice Matre Dei.

CHRISTVS.

Quanta superficiem terrarum sphaera, globumque
 Continet, atque sinu sufficiente capit.
 Quantus habet totum locus interceptus Olympum:
 Quamque tenet Soles linea longa duos.
 Quantaque transversum signat cruce pertica mun-
 dum;
 Tantum unus spatium nomine Christus obit.
 Nunquid abesse potest a summo nomine numen?
 Si non numen adest, exulat ipse Deus.
 Nilque nisi color est; specieq; inducta tabella:
 Nil nisi Apelleæ dexteritatis opus.
 Sed non numen abest; color est neque Christus inanis,
 A quo vel pretium parva tabella capit.

FINIS.

LECTORI.

Ad chartas lector satis haud es idoneus istas,
Ni bene corrector, quæ malè cusa, legas.
Pauca typographici vitiârunt verba labores:
Sic minùs hæc mentis, quàm baralipton, ha-
bent.
Quamvis & quædam est oculorum culpa meo-
rum,
Ipse nec argutus tollere menda fui.
Sunt sua cudendis etiam mala fata libellis.
Fata quis avertat? sint mala pauca; feres!

Errata.

- Pag. 7. vers 1 lege places pro pates spretâ paronomasiâ.
P. 11. v. 11. Isela pro Isula.
P. 30. v. 3. momenta pro rudimenta: aut muta sic versum;
Pristina non modicam monumenta refingere in urbem.
P. 73. v. 4. quæ pro qui.
P. 95 Mudanorum, & Mudana pro Muden: item P. 119.
P. 100 v. 20 perstringens.
P. 104. 23. præcordia.
P. 111. v. 13. origine. v. 18. componenda.
P. 30. v. 13. Liquevas atq.
P. 111. v. 22. any prece sensa pro quotidiana &c.

LECTORI.

Ad charas lectoris hanc editionem illas
Ni bene corrector quae male esse legas

Pura typographica vitiantur verba laboris

Sic minus haec mentis quam paratipson, ita

peccat

Quamvis & quidam est errorum culpa meo

rum,

Ipse nec arguitur tollere menda sui

Sunt sua eundem etiam mala facta libellis

Tars quis avertat; sine male parca; ferens.

ERRATA.

Pag. 7. vers. 1. lege places pro pates (sicut paronomasia)

P. 11. v. 11. itela pro itula.

P. 20. v. 2. momenta pro rudimenta: aut minus sic verbum;

Pistina non modicam monumenta retinere in arboribus

P. 73. v. 4. que pro qui.

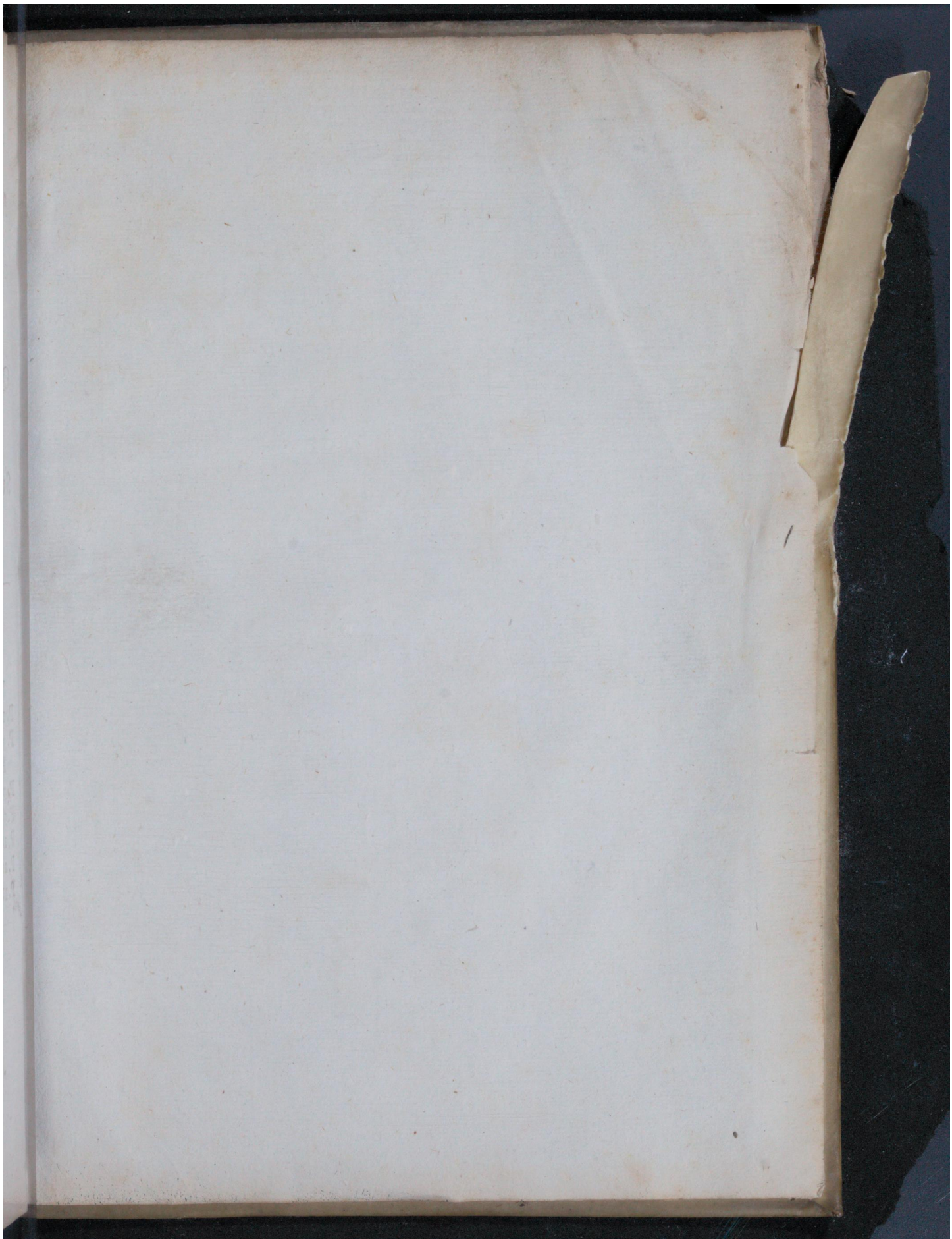
P. 82. Mutandum & Mutandum pro Muden: sicut P. 119.

P. 100. v. 20. perstringens.

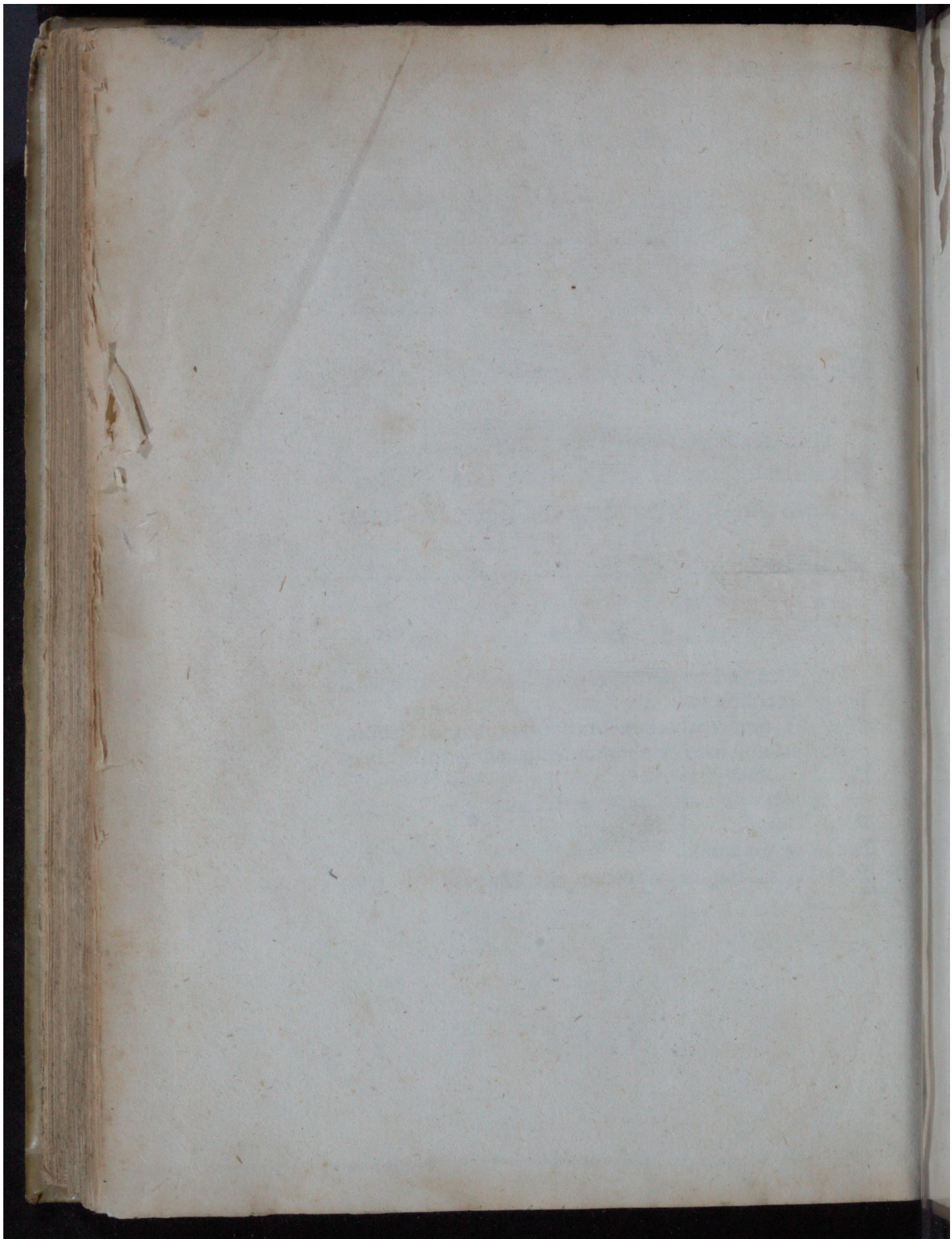
P. 104. 23. precordia.

P. 111. v. 13. origine. v. 18. componenda.

Her II-35-954-4 $\frac{1}{4}$ +

e. u. a

~~570~~
361.